la humanitat

Any V — Núm. 981 — Preu: 10 cèntims

Fundador: LLUIS COMPANYS

Barcelona, divendres, 12 d'abril del 1935

EL TEMPS. — A Catalunya el cel apareix semi-cobert per Andorra, Urgellet, riberes del Segre, Empordà, camp de Tarragona i Priorat. Serè per les altres comarques. Els vents dominants són fluixos o encalmats del sector E. per la costa, conca de Barberà, Igualada, Urgellet i vall de Núria; per la resta són encalmats. Gruix de la neu: 2.50 m. al Port de la Bonaigua; 1.76 m. a Envalira i 45 cm. a Núria.

EL MOMENT POLITIC INTERNACIONAL

La Conferència tripartita d'Stressa continuarà avui

Tot fa creure que després de les dues sessions celebrades ahir no s'ha arribat de moment a un acord

Opinions i comentaris

Stressa, 11. — L'opinió que es reculli ací és que s'està orientant envers un remodelat virtual del Tractat de Versalles, éssent el pla francès el reconstruir-lo de tal manera que compensi el rearmament d'Alemanya.

Comprenent els francesos que el proposat Pacte de Locarno oriental, en la seva forma original, tenia el risc d'estar en contradicció amb els principis del Conveni de la Societat de Nacions, han preparat una fórmula revisada conforme amb l'esperit del Pacte, però comprometent-se França i els Soviets a executar les recomanacions de la Lliga. Es a dir, que el Pacte franco-soviètic serà de caràcter militar, però sense sobrepassar-se de l'estipulat en l'article 16 del Conveni. A més, serà estés a Txecoslovàquia i probablement als Estats Bàltics per tal d'assegurar-se contra qualsevol violació de l'Estatut de Memel.

Hom diu que durant la Conferència quedarà així acabat un altre Pacte, l'anomenat del Danubi, i també es decidirà sobre la sort que ha de tenir el Pacte aeri de les quatre potències, el qual França està disposada a aprovar amb la condició que entri en vigor al mateix temps que els altres pactes, per tal de formar un conjunt general de seguretat que permeti contrarestar amb el rearmament unilateral d'Alemanya.

S'informa que les línies generals de l'acord franco-rus han quedat acabades abans de la sortida de París dels senyors Flandin i Laval, però aquestes negociacions no progressaran fins a saber el punt de vista d'Anglaterra i Itàlia sobre elles, durant les converses de Stressa. Sembla molt probable que l'acord quedarà signat a Ginebra, després de la visita del senyor Laval a Moscou.

El que diu el «Popolo d'Italia»

Milan, 11. — El periòdic «Il Popolo d'Italia» publica avui un article, que titula «El nostre pla», que s'atribueix al Duce, a causa de l'estil.

L'article preveu als lectors que no siguin massa optimistes amb respecte als resultats de la Conferència de Stressa, però que en l'esmentada reunió hi ha que fer front a tot el que signifiqui una guerra. Continua dient que això no vol dir que la Conferència de Stressa asseguri una pau permanent, ja que la pau depèn també d'algú que no està present a la Conferència d'Isola Bella. Moltes de les importants qüestions a discutir a Stressa, interessen a tres potències que es troben absents: Alemanya, Rússia i Polònia.

Afegeix que no existeix cap pla italià; però que es pot parlar de les intencions italianes, que són: manteniment de 600.000 homes, perfectament equipats amb el material més modern, accelerant els armaments navals i marítims, fins tant que l'horitzó no s'aclareixi. «Les informacions rebudes per Itàlia en els darrers dies, fan necessari tot això».

Arribada de la Delegació anglesa

Stressa, 11. — A tres quarts de nou del matí ha arribat a aquesta ciutat el tren que conduia a la delegació anglesa, la qual està formada pels senyors Mac Donald, Vansittart i Simon.

A l'estació foren rebuts pels senyors Mussolini, Suvitch i Ciano, acompanyats del general de les milícies feixistes, Starace. Una banda de música, situada als molls, interpretà l'himne nacional anglès «God save the King». Es trobava també present el ministre italià a Londres, Mr. Grandi, que arribà en el mateix tren que els delegats anglesos.

Després de la benvinguda que els doná el Duce, molt cordial, i de saludar a les altres personalitats, els delegats anglesos es dirigiren a l'hotel. Pocs moments després, els delegats anglesos es dirigiren en una embarcació a la Isola Bella.

Comença la primera reunió

Stressa, 11. — A les onze del matí ha donat començ la primera reunió de la Conferència tripartita.

Fins el moment de comunicar, és

(Passa a la pàgina 4)

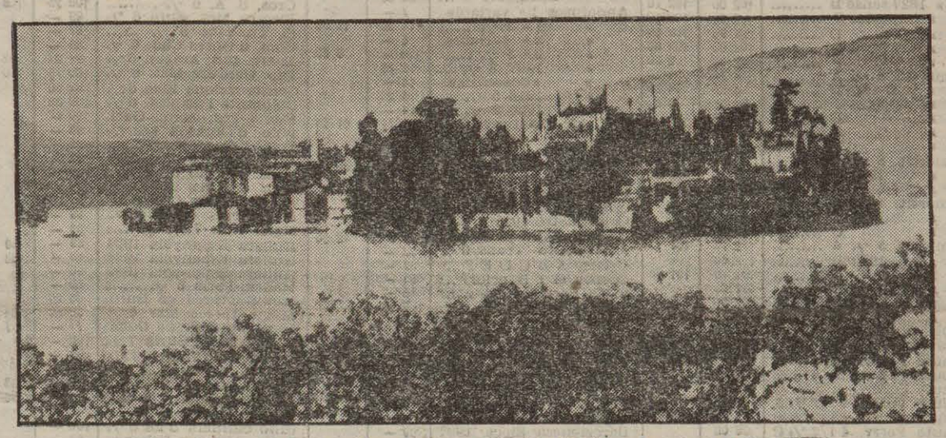

Una vista de «Illa Bella», a Stressa, on té lloc la Conferència tripartita (Foto S. Català)

Guió del moment

STRESSA: EXIT O FRACAS

Una vegada més l'opinió internacional assisteix al desenrotllament d'una altra conferència encaminada a desfer el cúmul d'interrogants que entenebreixen l'esdevenidor d'Europa. Els fracassos iniciats ja amb la Lliga de Nacions i acabats amb la visita de Sir Simon i Anthony Eden a Berlín el dia 24 del mes passat, proporcionen abundant matèria documental per als pessimistes que consideren la reunió de Stressa com una fita més en el curs descendent de la política de post-guerra. Els que no participen d'aquesta visió pessimista creuen que els actuals moments formen part d'una època molt diferent a la que finalitzà el 16 de març darrer, o sia la data en què el Reich considerà anullades les clàusules militars del Tractat de Versalles. L'actitud d'Alemanya, diuen els optimistes, ens col·loca en un pla de realitat. Anglaterra ja no pot perllongar la seva norma tradicional de desinterès i pretès allunyament dels problemes continentals. Ara, davant una Alemanya que s'arma sense restriccions i, sobretot, que prepara formidables armaments aeris — motiu màxim d'inquietud per al poble britànic —, la Gran Bretanya ha de decidir-se i declarar amb franquesa quina serà la seva ruta futura. No seria estrany que Mr. MacDonald revelés en la conferència de Stressa els projectes del seu país. D'ésser així les coses s'aclararien moltíssim, encara que el resultat fos una major tivantor de les seves relacions amb el govern de Hitler. Una decisió per part de Downing Street conduiria també que França es sortis dels titubeigs que caracteritzen els darrers temps de la seva política exterior.

* * *

Quant a Mussolini es pot dir, si llegim les declaracions exposades en els dos articles publicats al «Popolo d'Italia», la paternitat dels quals s'atribueix al Duce, que ha anat a la conferència de Stressa en «peu de guerra». «El nostre pla consisteix a mantenir un exèrcit de 600.000 homes mentre no siguin aclarides les coses.» I al·ludint el Reich, afegeix que «no volem dir que Stressa asseguri la pau del món, perquè això depèn d'algú que no assisteix a la conferència.» Aquest algú és, sens dubte, Alemanya, les grans instal·lacions militars de la qual treballaran dia i nit mentre Anglaterra, França i Itàlia parlamentin a la diminuta illa, cercant fórmules conciliatòries.

* * *

L'ombra de tres pobles es projectarà aquests dies a Stressa. Tres pobles llançats a una competència d'elements bèl·lics que els substrau, en ares dels preparatius militars, milions de lliures, francs i lires que demanen ésser aplicats a finalitats de millorament social. Itàlia aprovà el mes de juliol del 1934 una despesa de 1.200.000.000 de lires per a modernització de les seves forces aèries i 354 milions més per a la marina. Això sense incloure altres 480 milions autoritzats en data anterior. França i Anglaterra han augmentat llurs pressupostos militars constantment. La conferència de Stressa podrà considerar-se un èxit si aconsegueix ésser, en principi res més, una vaila que deturi la trajectòria ascendent en les inversions de caràcter militar. No és d'esperar que els resultats siguin categòrics en l'aspecte de simplificar el panorama polític, en allò que respecta a una unió definitiva de les potències que conferencien a Stressa. El fet que no concorrin la Unió Soviètica, Alemanya i Polònia és de moment una dificultat per tal que no es produeixi aquest desenllaç. Per això, repetim, ha de confiar-se — siguem optimistes — que la reunió de Stressa obri camí a una conferència general en la qual acceptant les crues realitats produïdes pel rearmament d'Alemanya, encamini el que ja està consumat i reglamenti, si es pot dir així, el «status» militar a partir del 16 de març.

SIMPTOMES

Els decrets de Pic i Pon i els silencis de la Lliga

Subratllem l'expressiu silenci de «La Veu de Catalunya» i, per tant, de la Lliga davant el decret de destitució de jutges municipals a Catalunya, obra del Governador general interí senyor Pic i Pon. La Lliga, tan legalista, tan severa amb les esquerres quan aquestes es rebellen contra la destrucció de l'esperit de la República, ara no té una paraula de condemnació contra un decret que desfà una Llei del Parlament català i que és un greu element de pertorbació en la vida col·lectiva de Catalunya.

No ens estranya. Naturalment que no ens estranya! Però cal remarcar-ho. Aquest silenci de la Lliga —que encara no s'ha definit vis a vis de la darrera crisi— coincideix amb determinades negociacions en curs per tal de concertar la seva participació a les Comissions gestores, negociacions que culminaren, fa tres dies, en l'entrevista Pic-Cambó.

Comissions gestores, nous jutges municipals, propaganda lliure per a la Lliga i el Partit radical... Cal aprofitar el moment que passa. Ens en fem càrrec. Normalment això no seria possible. Cal aprofitar les garanties suspeses, la clausura que pesa damunt les entitats d'esquerra, la impossibilitat de discutir a fons des de la Premsa. No hi ha, de moment, enemic. Poden fer-se tots els arguments i —no hi ha por— ningú no els replicarà.

Llegiu LA HUMANITAT

Després de sis mesos

LA CLAUSURA DE LES ENTITATS POLITIQUES D'ESQUERRA

Reiterem a les autoritats actuals de Catalunya, si és que sincerament desitgen pacificar els esperits i tornar el país a la normalitat ciutadana, la conveniència d'aixecar l'ordre de clausura que pesa damunt les entitats i centres polítics d'Esquerra Republicana de Catalunya» i altres organitzacions polítiques de la democràcia catalana, posades de fet fora de la llei després dels successos d'octubre.

S'anuncia l'aixecament de l'estat de guerra per al pròxim dia 14. Si això és així, no hi haurà res que pugui justificar la perllongació d'una clausura sobre les entitats polítiques que representen, i ho han provat en totes ocasions, una zona absolutament majoritària de l'opinió catalana. Recordi's, per exemple, que en les eleccions municipals de gener del 1934, mentre el Partit Radical reunia totjust a Barcelona 20.000 vots, la coalició d'esquerres catalanes —els centres de la qual són tots clausurats— obtingué més de 165.000 sufragis!

Res ni ningú no afavoreix —a part de petits i obscurs designis polítics— l'estat de coses actual. Al contrari. S'obliga a viure en la clandestinitat grans masses ciutadanes que volen acollir-se a la llei. Si la injustícia fermenta odis, la repressió innecessària crea estats d'inquietud ciutadana que una autoritat conscient no pot desitjar.

Esperem que l'aixecament de l'estat de guerra coincideixi amb el permís per a l'obertura dels centres i entitats clausurades fa més de sis mesos. Un sentit elemental de discreció governativa i de justícia fa esperar-ho així. Per la nostra banda, renovem la indicació a les autoritats actuals del «règim transitori».

EUFORIA

¿Reglaments, per a què?

Sembla que un moment d'interinitat és el menys adequat per a pensar en reglamentacions definitives. Sembla, però pel que es veu Pic i Pon opina tot el contrari. I ell, governador interi d'un règim interi, en un moment que la vida normal dels òrgans autonòmics de Catalunya ha deixat de funcionar i amo el temps haurà d'esser sotmesa a un reajustament amplíssim i minuciós, anuncia que va a procedir a la confecció d'un Reglament que normalitzi definitivament la màquina burocràtica de la Generalitat de Catalunya.

Ja sabem que d'ençà que el feren alcalde governatiu i gestor Pic i Pon ha passat la vida anunciant propòsits, i esperem que aquest d'ara serà un propòsit més. Però no deixa d'ésser curiós aquest interès que Pic i Pon dedica, a l'Ajuntament, primer, i ara a la Generalitat, en les qüestions relacionades amb el personal. Doblement curiós si es recorda, per exemple, l'expressiva llista que fa uns dies vam publicar, i que ningú no ha rectificat, sobre els nous funcionaris ingressats al Municipi contra tota norma reglamentària, en el ben entès que la llista era molt incompleta.

Davant d'això, val la pena de demanar-se: ¿per què dimonis voldrà tants reglaments el governador general interi i alcalde gestor, etc., Pic i Pon?

OBSERVACIONS A UNA NOTA

¿I del Consell de Justícia municipal, què en farem?

Més sobre la destitució decretada de jutges i suplents municipals

El Governador General com a justificació del decret destituint els jutges municipals de tot Catalunya, ha lliurat a la Premsa una nota contenint, paràgraf més, paràgraf menys, els mateixos arguments que utilitzà en l'exposició de motius d'aquell decret, suavitzant —potser convençut pel detall que ha exposat la Premsa que els actuals jutges han vist favorablement informada llur actuació pels seus superiors jeràrquics i pels inspectors del Tribunal Suprem— el concepte de la incapacitat amb que els blasmà per a deixar subsistent, tan sols, el del favoritisme en els nomenaments.

Precisament ahir ens avançàvem a demostrar el contrari, mitjançant un detall estadístic que palesava el fet que els actuals jutges són gairebé els mateixos que actuaven el 1931 i que foren nomenats per la pròpia Sala de Govern de l'Audiència a la qual el senyor Pic torna a conferir la facultat. Però encara hi ha més, constitueix una altra transgressió de les disposicions vigents a Catalunya en matèria de Justícia Municipal.

La llei votada pel Parlament de Catalunya i publicada el 22 de març del 1934 facultava al Govern de la Generalitat, com molt bé diu el President transitori, per a fer uns nomenaments de jutges interinament i fins i tant no es promulgués la llei de Justícia Municipal per aquell Parlament, llei que no ha vingut encara. El Govern de la Generalitat —si l'hagués inspirat el propòsit partidista que li atribueix el senyor Pic— podia fer els nomenaments lliurement i sense donar explicacions a ningú. Però, com que l'actuació de les esquerres coaligades en el Govern no ha estat presidida per inspiracions d'aquesta naturalesa, el que féu el Govern és nomenar un Consell de Justícia Municipal, al qual encarregà de portar a terme aquella missió. I el Consell de Justícia Municipal restà integrat pel jutge degà dels de Barcelona, un lletrat, el secretari lletrat de la Comissió Jurídica Assessora, el president de la Comissió Parlamentària de Justícia i un magistrat designat per la Sala de Govern de l'Audiència de Barcelona. De voler afavorir «allegados políticos» —com diu el senyor Pic— el Govern no s'hauria després de la facultat que li atorgava el Parlament.

Precisament, aquest punt —el que fa referència al Consell de Justícia Municipal— és una altra de les anormalitats que presenta l'ilegal decret del Governador general interi. En efecte: ¿què se n'ha fet d'aquest Consell? Ningú no l'ha destituït i ha de continuar, per tant, en les seves funcions mentre no ho sigui. I, malgrat això, ha desaparegut del mapa puix que en cap lloc del famós decret no es fa referència a ell. El que trobem francament estrany és que el propi senyor Pic en parli com un punt de justificació de la seva tesi, quan el que ve a posar de manifest és, com hem dit, una inobservància més dels preceptes legals. Un Consell de Justícia Municipal és res més que això: un Consell de Justícia Municipal i no es pot fer jonedis perquè té una existència real i un dret reconegut i unes facultats atribuïdes que li són sostretes sense ni fer-ne esment.

I bé. Diu el senyor Pic que el Parlament de Madrid ha recabat per a si, per mitjà de la llei del 2 de gener d'enguany, la facultat d'establir les normes que regulin els serveis de Justícia a la regió autònoma i diu, també, que l'esmentada llei atorga al Governador General de Catalunya les funcions del President de la Generalitat i del Consell Executiu, però la realitat és altra.

El que diu la llei del 2 de gener, és que els serveis de Justícia, Ordre Públic i Ensenyament, seran objecte d'una llei especial, i la realitat és que aquesta llei no ha vingut i no pot, per tant, no existint, ésser allegada per a deixar sense efecte una altra llei —la del Parlament— en ple vigor. No ha vingut aquella llei i no es pot presuposar el que aquesta dirà. ¿Per què ha d'ésser, precisament, un rescat dels serveis el seu contingut? ¿Es que no pot disposar altra cosa? I suposant que determinés, efectivament, la reversió dels serveis de Justícia al Govern central tampoc no podria ésser allegada pel Governador General de Catalunya car, revertida la facultat a Madrid, no seria competent l'autoritat catalana per a dictar normes.

Diu —així mateix— el senyor Pic, que s'ha tingut en compte la llei general del 1907 per a establir les normes que han de regular els nomenaments. I tampoc no és això cert.

La llei del 1907 determina les condicions que han de reunir els aspirants per a poder ésser admesos. I en el decret del senyor Pic no es parla per a res de condicions. ¿Es que podran ésser nomenats, per exemple, els menors d'edat, o els qui tinguin antecedents penals o els qui, sense tenir-los, no observin bona conducta? No hi ha cap limitació en aquest sentit, puix que expressament no s'exigeix en el decret del President transitori més que el coneixement del català i la possessió del títol d'advocat per a les ciutats de més de 20.000 ànimes, i tàcitament hom no pot presuposar res, quan no es fa altra referència a l'esmentada llei de l'any 1907 que la del seu article tercer, que no parla d'altra cosa que de les preferències que s'han de tenir en consideració per a fer els nomenaments.

Encara hi ha més. Aquesta llei del 1907 està modificada amb data del 21 de maig del 1931 per una disposició del Govern de la República —que el de la Generalitat recollia en el decret de convocatòria del 30 de març— que impedeix als jutges de primera instància que han de formar les ternes, i que segons el decret del senyor Pic les han d'informar, per a prendre en consideració les instàncies presentades pels qui hagin desenvolupat des del 13 de setembre del 1923 fins a la implantació de la República els càrrecs de jutge o fiscal municipal, o suplent d'ambdós, o els de regidor i diputat provincial. Aquesta disposició no ha estat continguda tampoc en la convocatòria actual i ha d'aplicar-se tant si es té en compte la legislació excusada catalana, com la general de la República, car ambdues ho disposen expressament.

I, finalment, hem d'insistir que —com reconeix el senyor Pic— les facultats que la llei del 2 de gener atribueix al Governador General de Catalunya són les del President i del Consell Executiu de la Generalitat, però no les legislatives, que pertoquen al Parlament.

Pic i Pon tracta de justificar-se en una extensa nota

A desgrat d'ésser-nos impossible la publicació lliure de comentaris no tenim inconvenient a recollir la nota oficiosa que ahir fou facilitada als periodistes que fan informació al Govern General. Remetem als nostres lectors els poquíssims i incomplets comentaris que ens ha estat possible d'escriure sobre aquest transcendent qüestió.

Llegiu LA HUMANITAT

tegra:

«S'han produït comentaris en algun sector sobre la pertinència de la renovació dels jutges municipals i suplents del territori de Catalunya, i aquest Govern General creu necessari per a evitar tota mena de suspicàcia de fer una exposició dels fonaments en què la seva decisió ha estat basada.

La Constitució de la República espanyola, en el seu article 11 disposa, que «els funcionaris de la Justícia Municipal seran designats per la Generalitat d'acord amb el règim que estableixi» i l'Estatut Interior de Catalunya, recollint i sometent-se a aquest manament disposa en el seu article 62 que la Justícia sigui administrada a Catalunya pels jutges i tribunals nomenats d'acord amb l'article 11 de l'Estatut Exterior.

Quedava, doncs, consagrat el principi que la Regió Autònoma podia dictar disposicions regulant la forma d'organitzar la Justícia Municipal a Catalunya.

La Llei votada pel Parlament català, el 22 de març del 1934, no fixà normes per a aquesta organització i es limità en el seu article primer a disposar que «la forma de nomenament dels jutges i procuradors municipals i els seus suplents, l'acceptació d'excuses o renúncies i la provisió de les vacants que d'ara endavant es produeixin serà regulada per un decret aprovat pel Govern de la Generalitat» i fent ús d'aquesta facultat el conseller de Justícia dictà, el 30 de l'esmentat mes, un decret en què s'ordenava la total renovació de jutges i procuradors municipals de Catalunya i fixava unes regles que havien de servir per a, d'acord amb elles, realitzar els nomenaments dels funcionaris de la Justícia Municipal.

Disposa també l'esmentat article primer de la indicada Llei del 22 de març del 1934, votada pel Parlament de Catalunya, que els nomenaments que es fessin, foren en caràcter d'interinitat fins que entrés en vigor la futura llei de Justícia Municipal que aprovés el Parlament català.

Amb posterioritat al que acabem de dir, la Cambra de Catalunya no ha dictat cap llei amb què es reglamenti l'organització de la Justícia Municipal.

Produïts el mes d'octubre propassat els esdeveniments que són a la memòria de tots, el Parlament de la República dictà, el 2 de gener darrer, una Llei en què es disposa que es nomeni un Governador general per a Catalunya, el qual assumirà les funcions que al President de la Generalitat i al seu Consell Executiu com petien, entre les quals hi ha per disposició expressa de la Llei del 22 de març del 1934, el nomenament dels jutges municipals i suplents de Catalunya.

Podria sorgir el dubte de si els nomenaments interins fets amb virtut de l'autorització que aquesta Llei concedeix, haurien de persistir fins que el Parlament català legisles amb forma definitiva sobre l'organització de la Justícia Municipal a Catalunya, però, a més que això implicaria interpretant-se en aquest sentit una limitació de les facultats que el Parlament té, ja que en ús de la seva potestat, en qualsevol moment pot adoptar decisions que revoquin d'altres anteriors seves, encara que aquelles no tinguin caràcter definitiu, no pot tenir ja eficàcia el paràgraf segon de la Llei del 22 de març, tantes vegades esmentada, perquè

Passa a la pàgina 5)

A la Presó de Madrid

Visites --- El senyor Martí Esteve no sortirà fins el dilluns

Madrid, 11. — Visitaren avui a la Presó Model al senyor Companys i ex-consellers de la Generalitat se-

MARTI ESTEVE

nyora Maria Lizàrraga de Martínez Sierra i els senyors Jiménez de Asua, Gómez Hidalgo i Mangrané.

Quant al senyor Esteve, al qual el Tribunal ha concedit la presó atenuada durant uns dies per tal d'atendre el seu estat de salut, es proposa romandre a la presó fins el dilluns dia en què marxarà a la clínica per tal de seguir el tractament dels metges. El senyor Esteve ha adoptat aquesta actitud pel desig depassar amb els seus companys aquestes festes del 14 d'abril.

QUI SERA EL NOU GOVERNADOR GENERAL DE CATALUNYA?

El senyor Estadella assegura que no sap res

Madrid, 11. — En acabar la seva dissertació el senyor Cambó, pujaren a l'escenari per tal de felicitar-lo nombroses personalitats. Entre elles hi havia l'ex-ministre senyor Josep Estadella, al qual els periodistes saludaren, i en preguntar-li quan emprendria el viatge cap a Barcelona per tal de possessionar-se del càrrec de Governador general de Catalunya, digué humorísticament que encara no hi havia res en concret sobre el seu nomenament.

Aleshores un periodista li digué que segons les seves notícies, l'acord seria fet públic en la pròxima setmana després de la sortida del primer Consell que se celebri, i el senyor Estadella digué:

—Ah!, aleshores esperem aquesta data. No em féu parpar perquè és inútil.

La suspensió de l'Estatut de Catalunya

Es prou sabut que, en passar per les Corts espanyoles el projecte de llei sobre el règim transitori de Catalunya, la tendència dels senyors Gil Robles i Martínez de Velasco va prevaler sobre la tendència del senyor Lerroux, que era més benèvola i menys desavinguda amb les prescripcions constitucionals i estatutàries. A Gil Robles és degut l'entrebanc més gros per a l'eventual restabliment del règim de l'Estatut, o sia la intervenció que han de tenir les Corts en la fixació de la data i de les condicions d'aquest restabliment.

Segons el text de la llei del 2 de gener, encara que en un moment determinat el Govern de Madrid volgués restablir el funcionament de l'Estatut català, no podria fer-ho sense la prèvia conformitat del Parlament d'Espanya, i per altra banda caldria adaptar alguns dels serveis a unes lleis espanyoles que haurien d'elaborar-se.

Tal com ha quedat aquesta qüestió, resulta que per a posar en marxa altra vegada el règim estatutari, aquest ha d'ésser, de fet, votat i aprovat novament pel Congrés, amb les retallades que representarien sens dubte les futures lleis sobre els serveis d'ordre públic, ensenyament i justícia.

Heu-vos ací la feina que ha fet el senyor Gil Robles, secundat o potser inspirat pel senyor Anguera de Sojo.

* * *

Es aquesta la situació creada per la llei del 2 de gener d'enguany, llei d'una inconstitucionalitat evidentíssima. Però darrera d'aquesta situació hi ha propòsits de major abast.

El pensament de Gil Robles i de molts altres senyors, és que la suspensió de l'Estatut Exterior de Catalunya ha d'allargar-se, almenys, fins que s'hagi fet la reforma de la Constitució espanyola. I com que el pla dels dretistes espanyols, i fins el d'alguns centristes, és d'introduir modificacions d'importància en els articles relatius a les anomenades regions autònomes, ens trobaríem, si va endavant la reforma constitucional projectada, que el nostre Estatut quedaria anullat o modificat abans d'estar altra vegada en marxa.

Això vol dir que l'Estatut suspès ja no tornaria a funcionar i que, en el millor cas, seria substituït per un altre Estatut: aquell futur Estatut de què parlà amb tota franquesa el senyor Manuel Portela i Valladares en el seu discurs oficial de presa de possessió del càrrec de Governador general de Catalunya.

* * *

Una tal perspectiva no pot ésser ben vista pels autonomistes catalans. Creiem que en les actuals Corts d'Espanya, si són novament obertes, i si no en les següents, els diputats catalans han d'alçar llur veu contra la trajectòria que vol imprimir-se al problema de l'Estatut Exterior. Aquesta trajectòria va més enllà del text de la llei del 2 de gener, i allunya i dificulta encara més l'hora de la restauració autonòmica.

Independentment dels altres recursos legals i polítics en defensa de l'Estatut, Catalunya ha de demanar, com més aviat millor, la derogació de la llei del 2 de gener, derogació que, feta en temps oportú, seria el camí més dret i més ràpid per al restabliment de la nostra autonomia suspesa i esberlada.

A. ROVIRA I VIRGILI

AQUEST NUMERO HA ESTAT VISAT PER LA CENSURA

· COMERÇ I FINANCES ·

LA BORSA

Impressió

Encalmadíssims, els Deutes de l'Estat a la sessió privada; repetiren canvis.

Obligacions Municipals, només sostingudes, igual que les de la Tresoreria de la Generalitat , Diputacions i Provincials. Al rotllo de ferroviàries, també hi hagué gran encalmament i repetició de les cotitzacions. Les industrials, sostingudes.

En les Accions tractades a fi de mes, les ferroviàries estigueren molt encalmades i es limitaren a repetir les cotitzacions del dia anterior; les industrials, també es limitaren a repetir canvis, excepte les Explosius, que seguiren la tendència de puja i guanyaren prop de deu enters en relació a la tanca anterior. A la sessió d'ahir, en les esmentades accions hom notà algunes vendes fortes entre els canvis de 124 a 125.

Borsí del matí

Nord, 52'70, 52'85, 52'55, 52'65; Alacant, 38'80, 38'85, 38'60, 38'70; Hulleres, 48'50; Ford, 216, 215; Transversal, 20'25, 20'00, 20'25; Explosius, 120, 120'75, 118'50, 120; Rif, 59'50, 58'50, 58'75; Tramvies O, 30'75, 30'50; Filipines, 355, 356, 355; Chade, 418, 416'50 419.

Borsa de la tarda

Nord, 52'70, 53'00, 52'80; Alacant, 38'80, 39'00, 38'85; Rif, 58'85, 59'25, 58'85; Explosius, 123, 122'50, 125'25, 124'00; Gas E, 115'75; Transversal, 20'50; Ford, 220, 222, 221; Hulleres, 48'75; Colonial, 41'85; Felgueres, 37; Petrolets, 5'20; Filipines, 356, 357, 355; Chade, 421, 423, 420, 421.

Borsa oficial

Nord, 52'75; Chade, 420, 423; Chade D, 80'60; Chade, E, 80'80; Filipines, 356, paper; Explosius, 122'25, 124 123'75; Rif, 59'00; Sevillana d'Electricitat, 79'00, paritat; Marroc 5 per 100, 87'00, paritat.

MERCATS DE CATALUNYA

VIC

Heus ací els preus del darrer mercat:

Ous, la dotzena, d'1'90 a 2 ptes.

Gallines, parell, de 15 a 23 ptes.
Pollastres, ídem, de 13 a 19 ptes.
Conills, ídem, de 8 a 10 ptes.
Mamellons, un, de 45 a 65 ptes.
Nodrissos, un, de 70 a 190 ptes.
Xeixa, q. de 55 quilos, 28 ptes.
Foment, íd. íd., 27 ptes.
Civada, els 100 quilos, 33 ptes.
Ordi, íd. íd., 35 ptes.

Han sortit els programes de les festes que tindran lloc en aquesta ciutat, durant els dies 12, 13 i 14, en ocasió de celebrar-se el Mercat del Ram.

TORTOSA

Cotització mitja dels preus de la setmana:

Oli d'oliva

Del país, i grau acidesa, 24'75; segon grau, 24; tercer grau, 23'50; quart, 23'25; cinquè, 23; sisè, 22'75; Aragó, menys d'1 grau, 22'50, i ídem d'1 a 2 graus, 24'50. Tot pessetes per càntir de 15 quilos.

Arròs

Arròs zero, 58 ptes.; núm. 1, 60; superior, 63; perla, 67; Hèrcules, seleccionat, 90; matitzat, 59'59; ídem, superior, 62; extra, 65; sublim, 69; Hèrcules, satinat, 92; mitjans d'arròs, núm. 1, 41; ídem núm. 2, 29; ídem verds (esquellat), 37; morret, 37, i arròs clofolla es cotitza a 38'08, menys els impostos, 5'88. Total líquid, 32'20. Tot a base dels cent quilos.

Garrofes

Garrofes de qualitat de Benicarló, a 7'50 els quaranta quilos.

Llonguets per a pollets

De daimiel, a 70 ptes. els 100 quilos.

Cigrons

Superiors, de Màlaga, a 75 ptes. els 100 quilos.

Farines de blat

Farina corrent, mitja força, 68 pessetes; força, mgna, 74; d'Aragó, primera, força, 68; ídem, mitja força, 66; ídem, blanca, 63, i ídem «cabezuela», primera, 32. Els cent quilos.

Patates, diverses classes

Riojanes, de la Banyesa, 17 pessetes; grogues, ídem, 15'50; flor morada, ídem, 17; roges, ídem, 17; d'Astorga, blanca, 15'50; ídem, groga, 16, i llavor holaidesa, 40. Tot els cent quilos.

Despulles, quartes i cereals

Farinasses blnques, 37 ptes.; pures, sense barrejar, 29; farina d'arròs, 44; segó fulla de blat, 40; segonet, 37, els cent quilos; quartes corrents, 21; extra B, 22; superior B, 23'50; superior C, 24, els seixanta quilos. Ordi, comarca, 18 ptes.; civada extremenya, 16, doble decl. (quartera); polpes remolatxa corrent, 9'50, i ídem superior, 10'50.

CANVIS DE MONEDES

Lliures	35'55	35'65
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'35	7'37
Lires	61'10	61'30
Marcs	2'94	2'96
Suissos	237'75	238'00
Belgues	124'25	124'75
Florins	4'955	4'965
Escuts	32'30	32'70
Cor. Praga	30'70	30'90
Cor. sueques	1'82	1'84
Cor. noruegues	1'78	1'80
Cor. daneses	1'58	1'60

Deutes de l'Estat

TANCA	Ant.	Avui
Interior 4 % A	74 00	74 25
» B	74 20	74 25
» C	74 20	74 25
» D	74 20	
» E	74 20	
» F	74 20	
» G i H	70 50	71 50
Perp. Ext. 4 % A	90 50	90 75
» » B	90 00	90 50
» » C	89 00	89 00
» » D	88 85	88 75
» » E	88 50	88 40
» » F	88 50	
» » G i H	89 50	
Amortit. 4 % A	83 15	83 40
» 1900 B	83 40	
» C	83 15	
Amortit. 5 % A	97 00	
» 1900 B	97 15	97 25
» C	97 00	
» D	97 60	
» E	97 25	97 25
» F	97 00	
Amortit. 5 % A	94 80	94 75
» 1917 B	94 75	
» C	94 75	94 80
» D	94 85	
» E	94 85	
» F	95 50	94 75
Amortit. 5 % A	101 75	102 00
» 1926 B	101 75	
» C	101 75	
» D	102 60	
» E	101 70	
» F	101 70	
Amort. 4 1/2 % A	98 00	
» 1928 B	98 00	98 00
» C	98 00	
Amortit. 5 % A	102 00	102 25
» 1927 sense B	102 00	102 00
» impostos C	102 00	102 00
» D	101 90	102 00
» E	102 00	102 00
» F	102 00	102 00
Amortit. 5 % A	94 50	94 50
» 1927 amb B	94 50	94 50
» impostos C	94 50	94 50
» D	94 50	
» E	94 50	94 50
» F	94 50	
Amortit. 5 % A	78 15	
» 1928 B	78 15	78 25
» C	78 15	78 25
Amortit. 4 % A	94 40	
» 1928 B	94 00	
» C	94 40	
Amortit. 5 % A	102 25	101 75
» 1929 B	102 00	
» C	101 75	101 75
» D	101 65	
» E	102 60	
» F	102 55	
Bons or Tresoreria A...	245 75	
Bons or Tresoreria B...	245 75	246 00
Deute Ferroviari 5 % A	100 75	101 00
Deute Ferroviari 5 % B	100 75	
Deute Ferroviari 5 % C	100 75	
Deute Ferrv. 4 1/2 % A	96 50	
Deute Ferrv. 4 1/2 % B	93 00	96 25
Deute Ferrv. 4 1/2 % C	98 00	
Oblig. Tresor 5 1/2 % A		
Oblig. Tresor 5 1/2 % B		

Generalitat

Tres. Generalitat 6 %	100 00	100 00

Ajuntaments

Badalona 6 %	87 —	86 75
Barcelona, semestre ...	63 00	
» 1906 A	63 —	63 —
» 1906 B	64 50	64 25
» 1906 C	61 50	
» 1907 D	63 50	
» 1910 D	68 50	
» 1912 B ampl.	63 75	
» 1912 E	62 —	62 25
» 1912 F	61 —	
» 1913 B ampl.	64 50	
» 1910 B	64 50	
» 1917 B	64 —	
» 1918 B	64 25	
» 1919 B	64 25	
» 1920 B	64 —	
» 1921 6 %	84 —	84 —
» 1921 6 % dc	84 25	84 25
» 1925 6 %	83 —	82 75
» 1926 6 %	82 75	
» 1929 6 %	81 —	
» 1922 Expos.	86 25	86 50
» 1925 Balmes	82 50	82 25
» 1928 Balmes	82 50	
» 1928 P. Frc.	82 75	
» 1928 5 %	70 00	69 75
» Eixampla 1907	68 75	
» Eixampla 1913	67 50	
» Eixampla 1927	83 25	
» Bons Reforma	65 75	65 50
Càdiz 5 1/2 % 1929	76 —	
Màlaga 6 % 1923	80 —	
Màlaga 6 % 1925	79 —	
Sevilla Exposició 6 %	93 25	
València 5 %	72 25	72 75

Antigues Diputacions

Barcelona, 9 milions	81 25	
» 5 milions	78 75	
» sèrie B	73 50	
» sèrie C	73 50	
» 6 % 1926	90 —	94 25
» 6 % 1930	94 —	94 50
» Provincials	64 75	
Mancomunitat 1914	69 —	
Mancomunitat 1920	69 —	
Caixa Crèdit Com.	71 —	

Juntes d'Obres Públiques

Port Barcelona 1908	96 —	
» Barcelona, diverses	93 —	
» de Càdiz	93 75	
» de Gijón Musel	97 —	
» de Sevilla s. D.	93 50	
» » s. E.	94 —	
» » s. F.	91 —	
» de Tarragona	93 —	

Valors amb garantia de l'Estat

Caixa d'Emis. 6 %	91 50	91 75
Hidrogràfica Ebre 6 %	94 50	

Valors que es cotitzen com efectes públics

Banc Hip. d'Esp.a 4 %	91 —	
» » » 5 %	81 —	
» » » 5 %	98 50	98 50
» » » 6 %	106 75	
» » » 5 1/2 %	102 25	102 50
» Crèdit Local 6 %	95 25	96 —
» » » 5 1/2 %	91 —	
» » Interprv. 5 %	92 75	92 85
» » Interprv. 6 %	100 75	100 85
Crèdit Local 6 % 1932	102 —	
Bons Expos. Internac.	99 25	99 25
Local 6 % amt. per lots	109 50	

Deutes i Obligacions

Cèdules Argentines	1 55	
Emprèst. Argentí 6 % A	98 —	
» » B	98 —	
» » C	93 —	
Empr. Austríac 6 % A	99 —	
Empr. Austríac 6 % B	98 50	
Empr. Austríac 6 % C	99 —	
Gov. Imp. Marroc 5 %	87 —	
Emprst. Maizen 6 % A	106 75	
» » B	106 75	
» » C	104 —	
Céd. 7 % Costa Rica	68 —	

Ferrocarrils

	Ant.	Avui
Nord Espanya 1.a s. 3 %	60 25	60 —
» » 2.a s. 3 %	55 85	55 35
» » 3.a s. 3 %	57 —	
» » 4.a s. 3 %	56 25	56 50
» » 5.a s. 3 %	56 —	56 25
Esp. Pamplona 3 %	57 —	57 15
Prior. Barcelona 3 %	61 85	61 50
Segòvia a Medina	47 50	49 —
Astúries 1.a hipoteca	55 65	55 15
» 2.a hipoteca	55 75	
» 3.a hipoteca	56 —	56 —
Lleida a Reus 3 %	59 —	
Villalba a Segòvia	58 75	
Especials Almansa	62 25	62 50
Almansa a València ad	63 75	68 75
Mines Sant Joan 3 %	58 75	
Alsasua i Sant Joan	71 —	71 25
Osca a França	64 85	64 85
Nord especials 6 %	94 75	
Id. Valencianes 5 1/2 %	89 —	83 75
Alar a Santander	77 50	
Alacant 1.a hipoteca	52 85	52 15
» 2.a »	76 —	
» 3.a »	74 —	
» A 5 %	71 —	
» B 4 1/2 %	59 25	59 50
» C 4 %	55 —	
» D 4 %	54 75	54 75
» E 4 1/2 %	62 25	61 75
» F 5 %	71 25	71 25
» G. 6 %	84 75	84 25
» H 5 1/2 %	77 25	77 25
» I 6 %	81 35	84 50
» J 5 %	68 25	
» França 1864	87 75	88 50
» França 1878	85 —	
» Directes	43 —	
» Reus a Roda	32 —	
» Còrdova 3 %	49 50	
» Badajoz 5 %	80 50	
Andalusos 1.a variable	7 —	
» 1.a 3 %	10 50	10 50
» 2.a variable	6 —	
» 2.a 3 %	10 —	9 50
» 1907, 3 %	12 75	
» «Bobadilla»	14 —	
» 1918 5 %	14 25	
» 1920 6 %	14 —	
F. C. de Catalunya 5 %	61 75	61 75
» » 6 %	85 —	
» Central d'Aragó %	74 50	
F. C. Oest Espanya 3 %	42 —	40 —
F. C. Cremallera 6 %	8 50	
F. C. Secundaris	39 —	
Gran Metro 1922 6 %	53 50	
Gran Metro 1925 6 %	53 —	
Medina a Salamanca	40 25	40 50
Metropolità Trans. 6 %	23 —	
Orense A B C D E F	37 —	
Orense G i H prior.	51 —	
F. C. Sarrià 6 %	95 —	
Tànger a Fez 6 %	102 75	

Aigua i Canals
Gas i Electricitat

Aigües de Huelva 6 %	80 —	
Aigües València 6 %	100 —	
Barcelonesa Elect. 1907	99 —	
Barcelonesa Elect. 1908	98 —	
Barcelonesa Elect. 1912	98 —	
Barcelonesa Elect. 1913	96 50	
Barcelonesa Elect. 1920	101 75	
Canal d'Urgell	58 50	58 —
Catalana Gas D	92 50	
Catalana Gas E	89 25	89 25
Catalana Gas F	88 —	88 —
Catalana Gas G 6 %	102 25	
Catalana Gas Bons	101 25	101 50
Hisp. Amer. d'Elec. 6 %	103 50	
Hisp. Amer. d'Elec. bons	115 —	
Regants Ebre, Bons	65 —	
Coop. Fluid Elec. 6 %	62 50	
Coop. Manresana Ener	93 75	
Energ. Elec. Catal. 5 %	98 50	
Energ. Elec. Catal. 6 %	99 25	99 85
Energ. Elec. Cat. 5 % or	100 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1928	102 —	
Energ. Elec. C. 6 % 1932	102 00	
Ener. Elec. C. Bons 1918	102 50	103 25
Ener. Elec. C. Bons 1924	102 50	
Elèctrica Cinca 6 %	99 —	99 —
Elèctrica Tenerife 6 %	97 50	
Elec. i Gas Lebon 6 %	99 —	
Aigües Barcelona 3 %	70 —	
Aigües Barcelona 4 %	88 —	
Aigües Barcelona 5 %	97 —	
Aigües Barcelona 6 % C	103 75	104 —
Aigües Barcelona 6 % D	103 —	103 25
General Regadius 6 %	76 —	
Llum i Força Llevant	94 25	
Manresana Elec. 6 %	99 —	98 —
Prod. Forces Motr. 6 %	76 —	
Prd. For. M. Bons 7 %	82 —	
Pro. For. M. 6 % 1923	80 —	
Can. i Regants Ebre	87 25	
Bons Regads. Llevant	102 —	
Regadius Llevant 5 %	75 50	
Sevillana d'Elec. 7 sèr.	91 25	96 50
Sevillana d'Elec. 8 sèr.	93 —	
Sevillana d'Elec. 9 sèr.	101 25	
Unió Elèct. Catalunya	100 —	99 75

Tramvies

	Ant.	Avui
Gral. Tramvies 4 %	68 50	
Gral. Tramvies 5 %	70 —	
Eixampla i Gràcia 4 %	60 25	
Tramv. St. Andreu	65 75	
Tramv. Barcelona 1925	86 50	85 50
Tramv. Barcelona 1930	84 —	84 —
Tramvies Sevilla 6 %	93 50	
Tramvies Granada 6 %	79 50	

Navilieres

Transatlàntica 4 %	7 —	
Transatlànt. 6 % 1920	15 —	
Transatlànt. 6 % 1922	12 —	
Trans. 6 1/2 % esp. 1925	61 —	61 —
Trans. 6 1/2 % cns. 1925	61 —	
Transatlànt. 5 % 1926	95 85	
Transatlànt. 5 % 1928	83 —	
Bons Transmedit. 6 %	98 —	
U. Naval Llevant 6 %	85 —	

Obligacions Industrials

Aplicacions Elec. 6 %	93 50	94 25
Asland 6 % preferents	90 —	
Asland 6 % 1916	89 —	
Asland 7 %	102 25	
Asland 6 % Villaluenga	93 —	
Asland 6 % Còrdova	91 —	91 50
Auxil. Cons. «Sansón»	84 —	
Comp. Auxil. de F. C.	100 —	
Carbons Belga 4 1/2 %	57 —	
Colònia Güell 6 %	97 50	
Const. Paviments 6 %	84 —	86 —
Const. Ferrov. 5 1/2 %	75 50	
Cros, S. A. 6 %	108 25	108 50
Electro Met. Ebre 6 %	99 —	
El Tibidabo 5 %	87 —	
Com. d'Obres Ced. 6 %	86 —	
Energ. Ind. Aragón 6 %	94 25	92 50
Esp. Carburs Met. 6 %	100 75	100 50
Construccions Elec. 6 %	92 50	
Colorants i Explos. 6 %	100 50	
Fin. i Fid. Arnús-Garí	90 —	
Fom. d'Obres 4 1/2 %	98 —	
Fom. d'Obres 5 %	86 —	
Fom. d'Obres 6 % 1923	91 50	
Fom. d'Obres 6 % 1925	98 50	
Fom. d'Obres Bons 6 %	98 —	
Fom. d'Obres Ced. 6 %	97 50	
Magatzems «El Siglo»	99 —	
Hotel Ritz 7 %	84 —	
Hullera Espanyola 1924	89 —	89 —
Hullera Espanyola 1926	83 —	83 —
Hullera Espanyola 1932	90 —	
Madrid-París 6 %	82 —	
Manufactures de Suro	88 25	
Maqu. Terres. Mar. 6 %	82 50	84 50
Metropolitana de Cons	75 —	77 —
Min. Potassa Súria 7 %	102 —	
Productes Pirelli 1928	99 —	
Sert, S. A. 6 %	40 —	
Telefònica 5 1/2 %	98 —	98 —
Teneria Moderna 7 %	80 —	88 25
Unió Cotonera 6 %	40 —	
Unió Salinera d'Es. 6 %	102 —	
Valèn. Millores Urbanes	89 —	

Accions Industrials

F. C. Grans Pendents	7 —	
Funicular Montjuïc	15 —	
Tramv. Barc. pref. 7 %	45 50	45 50
Tramv. Barc. pref. 6 %	67 —	67 —
Tramv. Elèc. Granada	60 —	
Aigües València, pref.	125 —	
Catalana Gas s. D	106 —	
Catalana Gas s. E	115 25	
Catalana Gas s. F 6 %	108 75	
Hisp. Amer. Elec. ABC	421 —	
Hisp. Amer. Elec. s. D	75 50	
Hisp. Amer. Elec. s. E	75 50	
Aigües del Llobregat	85 —	86 —
Elec. Gas Lebon s. B	80 —	
C.a Transmediterrània	182 —	
Banc d'Espanya	568 —	
Banc Ext. d'Espanya	32 —	
Ciment «Asland» ord.	64 —	
Ciment «Asland» pref.	90 —	90 —
Ciment «Sansón» ord.	25 —	
C. «Sansón», pref. 7 %	60 —	
Cros, S. A.	144 —	144 —
Const. Ferroviària	100 —	
Cobertes i Teulades	92 —	
Espanya Industrial	125 —	117 —
Carburs Metàl·lics	180 —	
Foment d'Obres	160 —	
Tabacs Filipines	339 50	
Hispano Suïssa	85 —	
Hotel Ritz 6 %	89 —	
Indústries Agrícoles	205 —	205 —
Maquinària Terrestre	23 —	
Monopoli Petrolis	130 —	134 —
Salinera Catalana ptes.	95 —	
Telefònica 7 % pref	111 —	110 75
Telefònica ordinàries	109 —	110 —
Unió Salinera Espanya	65 —	

MERCAT DE LLOTJA

FARINES

	PREUS	
Aragó	66	70
Castella (corrent)	64	65
Id. (extra)	70	71
Força	80	95
Local, corrent	64	65
Idem extra	69	70
Regió	60	66

Preus en ptes. els 100 quilos.

BLATS

Aragó	50
Castella	50
Extremadura (corrent)	50
Idem (cruixer)	50
Mancha	50
Navarra	50
Penedès	
Urgell	50

Preus en ptes. els 100 quilos.

ARROSSOS

Bomba	115	120
Idem Calaspar	125	130
Bell-lloc O.	60	61
Floret	63	64
Granja	68	70
Selecta	64	65
Trencat	47	48
Farina d'arròs	50	52

MONGETES

Castella (corrent)	100	105
Idem (selecta)	118	120
Estrangeres	90	80
Mallorca	62	64
Prat	85	90
València	80	90

CIGRONS

Andalusia	95	100
»	79	80
»	75	75
»	63	64
»	57	58
»	55	56
Marroc		
Mexicans	100	105
Palous	60	62
Sauc	165	183

Preus en ptes. els 100 quilos.

DESPULLES

	PREUS	
Segones	23 50	24
Terceres	20 50	21
Quartes	19 50	20
Núm. 3	28	29
Núm. 4	27	28

Preus en ptes. els 60 quilos.

Menuts prims	15 50	16
Segonet	17 50	18
Segó	18	18 50

Preus en rals la quartera de 70 litres

ORDI, MORESC I CIVADES

Civada Extremadura	34	35
Idem Mancha	34	35
Moresc Plata, dispon.	44	45
Idem país	40	42
Ordi, Urgell	36	38 50
Escaiola, Andalusia	55	57

LLEGUMINOSES

Faves Andalusia	44	46
Idem Extremadura	44	45
Idem Mallorca		
Favons Andalusia	43	44
Idem Extremadura	43	45
Veces Andalusia	40	40 50
Idem estrangeres		
Ers país	42	42 50
Idem estrangers	42	42 50
Guixes	42	44
Pèsols estrangers	90	95
Idem país		
Llentilles Andalusia	100	105
Idem Salamanca	90	100

PALLA I ALFALS

Alfals 1.a	6	
Alfals 2.a	5	
Palla d'Urgell	2 50	3
Idem curta	50	4

Preus en ptes. els 40 quilos.

GARROFES

Castelló, negra	33	33 50
Eivissa	23	23 50
Mallorca	28 50	29
Matafera, negra	31 50	32
Roja	30	30 50
Vinaroç, negra	33	33 50

Preus en rals els 42 quilos.

COMARQUES

TARRAGONA

PI I SUNYER A TARRAGONA ALTRES NOVES

Ahir, al matí, va estar a la nostra ciutat l'ex-ministre de la República i alcalde popular de Barcelona senyor Pi i Sunyer.

Seguidament d'ésser rebut pels nombrosos amics que esperaven la seva arribada, va traslladar-se al fortí reial, on saludà els presos, especialment el senyor Lluís Prunés, que tan coratjosament manté el seu empresonament.

En saludar el nostre illustre hoste poguérem recollir d'ell aquell optimisme tan necessari en aquests moments.

— Ahir, al matí, va celebrar-se el Consell de guerra contra el nostre amic i conegut republicà de les nostres comarques Joaquim Llorens.

El senyor Nogués Biset féu una defensa sòbria i contundent de l'acusat.

Respecte la condemna es tenen impressions favorables per al nostre amic Joaquim Llorens.

— Avui, al Teatre Tarragona, la renomenada companyia lírica amateur de l'Orfeó Canongí representarà la famosa obra de Vives, «Maruxa», de la qual fa una veritable interpretació i on destaquen brillantment els elements que formen aquell grup.

— La Cooperativa de Cases Barates, anomenada «Tarragona», que es proposa construir 78 d'aquestes als terrenys que té adquirits a l'Avinguda Catalunya, ja ha tramès a Madrid les corresponents instàncies.

Una comissió d'aquesta Cooperativa va visitar les autoritats perquè procuressin la ràpida tramitació de l'expedient.

— El Govern suís es proposa organitzar, per a mitjans del mes que ve, una exposició turística a la nostra ciutat.

— Enguany, i organitzat per la Filharmònica, durant les properes festes de juny, se celebrarà el segon concert líric al Passeig Arqueològic.

— La visita que efectuà ahir a la nostra ciutat el senyor Pic i Pon va desenrotllar-se tal com preveia el programa que ja havien donat.

LLEIDA

LES FIRES I FESTES :: ALTRES NOTICIES

Lleida, 11 (per telèfon). — L'alcalde gestor senyor Pujol ha encarregat al dibuixant senyor Bartelotti la confecció del cartell anunciador de les pròximes fires i festes.

— Es troba entre nosaltres el diputat i cap d'Administració Local, senyor Josep M. Espanya, el qual s'ha interessat pels detinguts amb motiu dels fets d'octubre.

— La Societat d'Obrers de la fàbrica de Sucre de Menarguens, ha organitzat un banquet a honor dels diputats que intervingueren en la solució del problema de la remolatxa.

— A la Casa de Socors ha estat auxiliada la nena de set anys Roseta Santos i Esteve, la qual presentava contusions a la regió vertebral i ferides al nas, produïdes en caure d'una bicicleta mentre jugava al carrer del doctor Bragulat.

— Organitzada per la Unió Esportiva de Sants es celebrarà diumenge la cursa ciclista Jaca-Barcelona. En el recorregut figuren les poblacions de la nostra comarca següents: Almacelles, Lleida, Bell-lloc, Cidemat, Mollerussa, Golnés, Bellpuig, Vilagrassa, Tàrrega i Cervera.

GIRONA

EL SENYOR MARIAL VISITA ELS PRESOS :: TOPADA AUTOMOBILISTICA

Girona, 11. — Aquest matí han arribat a aquesta ciutat, procedents de Madrid, els diputats per aquesta circumscripció, senyors Miquel Santaló i Melcior Mairal.

Han estat a la presó a saludar els presos polítics. Han estat una bona estona conversant amb ells.

— Ahir a la tarda, mentre es dirigien a Figueres amb automòbil l'advocat i ex-diputat a Corts, senyor Santiago Massó i el seu germà polític senyor Estanislau Aragó, procurador, veïns de la nostra ciutat, destacats elements de Lliga Catalana, tingueren la dissort de topar, en el terme de Viladecans, contra un camió que venia de la part contrària. A conseqüència de la topada, el senyor Massó resultà amb una forta contusió al costat esquerre, considerat de pronòstic reservat, i el senyor Aragó, la fractura del peroné dret en el seu terç inferior. El taxi en el qual viatjaven resultà amb alguns desperfectes de consideració.

— Anit, entraren lladres a la botiga que el senyor Pere Calvet té establerta al carrer del Carme de la nostra ciutat, i s'emportaren 125 pessetes en xavalla i trenta quilos d'embutits.

No han estat detinguts.

— A Sant Esteve de Llèmana, la guàrdia civil ha detingut Miquel Comas, reclamat pel Jutjat núm. 16 de Barcelona, per tal de complir la condemna per un delicte de contraban.

— A Torroella de Montgrí, han estat detinguts els veïns Josep Sala i Francesc Martín, els quals sostingueren una forta baralla a la via pública, amb el natural escàndol. El primer donà un cop de bastó al cap del segon i li produí ferides de consideració.

— Amb l'objecte de commemorar el quart aniversari de la proclamació de la República, l'Ajuntament d'aquesta ciutat ha organitzat diverses festes.

REUS

VISITA DE L'ALCALDE POPULAR DE BARCELONA SR. CARLES PI I SUNYER :: CONSELL DE GUERRA ABSOLUTORI

Reus, 11 (per telèfon). — Procedent de Tarragona ha romàs unes hores a la nostra ciutat l'alcalde popular de Barcelona senyor Carles Pi i Sunyer, el qual s'ha entrevistat amb diferents amics després d'haver dinat a l'Hotel Londres. Moments més tard sortí en automòbil en direcció cap a Lleida.

El senyor Carles Pi i Sunyer ha estat rebut amb grans demostracions d'afecte i adhesió.

— Avui s'ha celebrat a Tarragona un consell de guerra contra Joaquim Llorens, de Falset, processat pels esdeveniments d'octubre per auxili a la rebel·lió. La sentència ha estat absolutòria.

NOTES DIVERSES

Diumenge, a la nit, l'Escola d'Art Teatral de l'Orfeó Reusenc posarà en escena el drama en tres actes, original del nostre estimat amic el comediògraf reusenc Enric Cavallé, titulat «El vedell d'or».

— Durant el present mes d'abril restaran suprimits els drets d'entrada a tots els que ingressin com a socis al Reus Deportiu.

— Els Bancs d'aquesta ciutat anuncien als seus clients que, declarats festius els dies 12 i 13 del corrent mes, llurs oficines romandran tancades avui, divendres, i demà, dissabte.

— Per tal de celebrar el quart aniversari de la proclamació de la República, el Centre Republicà Autonomista ha organitzat un àpat popular que tindrà lloc al seu estatge social. Hi assistiran diversos prohoms del partit.

— Segons referències autoritzades ha quedat constituïda, sota el nom de «Intima de Concerts», una nova entitat musical. Actualmnt es treballa per tal de celebrar aviat la sessió inaugural a base d'un concert que seria confiat a la distingida dama i notable violinista senyora Elisabet de Pérez Farràs.

— La Comissió organitzadora del II Certamen literàrio-humorístic de la Societat «La Palma», continua rebent interessants treballs destinats a l'esmentada competició.

· ESPECTACLES PUBLICS ·

TEATRES

TEATRE COMIC
PALAU DE LA REVISTA

Tarda, 5'15. Nit, 10'15. A honor i benefici de l'aplaudida vedette SARA GUASCH. La revista de gran èxit:

Mucho cuidado con Lola

per Perlita Greco, Murillo i Companyia. 50 belleses en escena — Gran presentació. A la nit, ACTE de CONCERT per eminents artistes — Demà i diumenge, tarda i nit: MUCHO CUIDADO CON LOLA.

GRAN TEATRE ESPANYOL
Companyia del NOSTRE TEATRE de València

Avui, tarda, a les 5. Entrada i butaca, 1 pta.: L'HOME DE LES TRES CARES, l'obra apoteòsica del XOFER-AUTOR. Nit, a les 10'15. Primer: ASO ES UNA DESGRASIA i l'èxit de les grans riallles: ¡¡TA TIA!! — Demà, tarda, a les 4'30. Entrada i butaca, 1 pta.: DE LA TERRA DEL GANCHO i L'HOME DE LES TRES CARES - Nit, a les 10. CARTELL DE LA MAXIMA COMICITAT. Butaques 2 ptes. ELS HEREUS DEL TIO PERE i ¡¡TA TIA!! — Es despatxa a tots els Centres de Localitats.

TEATRE BARCELONA
Companyia de comèdies MORA-ESPANTALEON-BARROSO

Avui, divendres, tarda, a un quart de sis i nit, a un quart d'onze, la comèdia de gran èxit:

LA VIUDITA SE QUIERE CASAR

de Capella i Lucio

TEATRE POLIORAMA
Temporada oficial de TEATRE CATALA

Avui, tarda i nit, el gran èxit de Josep Ma. Sagarra:

LA RAMBLA DE LES FLORISTES

La funció de la nit serà d'homenatge a J. Ma. Sagarra.

COLISEU POMPEIA
Companyia ASSUMPCIO CASALS

Demà, nit, a les 10 i diumenge, a les 4'30: LA FLORISTA DE LA RAMBLA

Diumenge, nit, a les 10: LA REINA JOVE. - Butaques primera, 3 ptes.

TEATRE NOVETATS
Gran Companyia d'operetes i Revistes de CELIA GAMEZ

Avui, tarda, a preus arxi-populars: LA RONDA DE LAS BRUJAS. Nit, a les 10, el formidable èxit:

Los inseparables

revista en dos actes, dividits en vint quadros, original de Leandre Blanco i Alfons Lapena, amb música del mestre Luna.

Un dels més sorollosos triomfs de la super-vedette

CELIA GAMEZ

TEATRE CATALA PRINCIPAL PALACE
Telèfon 11882
Companyia VILA - DAVI

Avui, tarda, a les 5'15. PREUS POPULARS. Butaques a 3 ptes. LA SALA ES PLENA i l'èxit sorollós: MISS-THERY. - Nit, a les 10'15. Exit esclatant de: EL JUTGE ESTA MALALT — Demà, dia 13 d'abril, REVETLLA DE L'ESPECTACLE. Grandiós festival.

TEATRE ROMEA
Telèfon 22026

A les 5'30, representació única: MARIA LA FAMOSA, per Antònia Herrero. A les 10'15:

MORENA CLARA

èxit idescriptible de Quintero i Guillén; sorollós triomf d'Antònia Herrero, Rafael Bardem i tota la Companyia. — Demà, tarda i nit: MORENA CLARA — Diumenge, a les 3'30, única representació: ORO Y MARFIL, per Antònia Herrero. A les 6 i 10'15: MORENA CLARA — Dilluns, tarda: LA MARQUESONA — Dimarts, tarda: LAS DOCE EN PUNTO — Dimecres, tarda: MADRE ALEGRIA - Cada nit: MORENA CLARA.

TEATRE VICTORIA
Gran Companyia lírica

Avui, tarda, no hi ha funció per assaig i muntatge de LA MALQUERIDA. Nit, 10, ESTRENA a Espanya de la sarsuela, original de Jacint Benavente i música del mestre Penella:

LA MALQUERIDA

Formidable repartiment: GRAN presentació. A l'estrena assistiran els seus autors. Dirigirà l'orquestra el mestre Penella — Demà, tarda. GRAN PROGRAMA. Cada nit: LA MALQUERIDA.

TEATRE NOU
Gran Companyia Lírica LLUIS CALVO

Demà, dissabte, sensacional revetlla de l'Espectacle, patrocinada per l'Ajuntament de Barcelona:

DOÑA FRANCISQUITA

per Hipòlit Làzaro, Glòria Alcaraz i Cora Raga i fi de festa per la genial CELIA GAMEZ.

BRAUS - MONUMENTAL

Diumenge, 14 d'abril. Tarda, a les 4'15. La grandiosa correguda per tothom esperada

¡¡El mà a mà ideal!!
¡¡La combinació desitjada!!

Els

HERMANOS BIENVENIDA

en competència
6 BONICS BRAUS, 6
de TRESPALACIOS
ENTRADA, 3 PTES.

Exposición del Arte del Vestir y primer Salón de Creaciones
REUNION INAUGURAL DE PRIMAVERA
Palacio nº 1 Montjuich

EXPOSICIO DE L'ART DEL VESTIR
MUSEU D'INDUMENTARIA RETROSPECTIVA
EXPOSICIO HISTORICO FOTOGRAFICA DE LA CATALUNYA ACTUAL
ULTIMS DIES
ENTRADA UNA PEESETA

*

AVUI, A LES 4'30 DE LA TARDA

SALO DE CREACIONS

Te dansant. Orquestra Demon's Jazz. Ball a la pista i exhibicions de rumbes, can-can i balls moderns i exòtics per JIMMY and NELLY

A petició del públic
SEGONA EXHIBICIO de MODES MASES

d'Assumpció Bastida, amb riquíssima col·lecció augmentada amb nous models d'estiu i platja, vestits de tarda i nit. I la formidable col·lecció de «deshabillés» d'art i Lingerie d'alta fantasia, presentats per EDEL

PREUS CORRENTS

DISSABTE:
RECITAL MAGRIÑA
DARRER TE DE MODA
i sensacional parada de models

DIUMENGE
FESTA NOCTURNA DE CLAUSURA
GRAN BALL DE GALA

Concurs de guants fantasia. — Concurs de pentinats — Concurs de maquillatges, etc., amb VALUOSISSIMS PREMIS

Títol cavaller, 4 pessetes— Invitacions senyora, gratuïtes.

CINEMES

METROPOL
Llúria, 115 - Telèfon 81222

Avui, tarda, a les 4 i nit, a les 10. La graciosa comèdia:

EL CAMPEON DEL REGIMIENTO

pel gran còmic Bach i l'emocionant assumpte financer:

LA BANCA NEMO

que recorda el cèlebre afer Stawisky.

PUBLI - CINEMA

Sessió continua. Seient UNA PESSETA: NOTICIARIS - DOCUMENTALS - VIATGES, etc.

FANTASIO

Avui, tarda, a les 4. Nit, a les 10: REVISTA FEMINA - PATHE JOURNAL - DOCUMENTAL i el gran èxit de l'extraordinària producció Bíblica:

REY DE REYES

CINEMA PARIS
Avda. Pta. Angel, 11 i 13
Telèfon 14544

Sempre el programa més atractiu

Tarda, 4'30. Nit, 9'45: REVISTES PATHE i FEMENINA - Triomf de Gustav Frhoelich en EL FUGITIVO DE CHICAGO - Dorothea Wieck en la formidable producció Paramount: UN SECUESTRO SENSACIONAL, amb Baby Leroy — Diumenge, matinal 10'30 — Despatx de localitats a taquilla per a la numerada de diumenge, tarda, a les 6.

COLISEUM

Avui tarda, a les 4. Nit, a les deu.
CONCURSO DE BELLEZA (Còmica)
REVISTA PARAMOUNT
EGIPTO, REINO DEL NILO (Documental) i
Stan Laurel i Oliver Hardy, en

Una fiesta en Hollywood

(Producció M. G. M.)

MARYLAND
Plaça Urquinaona, 5—Tel. 21966

Tarda, continua: 3'30, 5'30, 7'30 i nit, a les 10:
DIBUIXOS

UNA VISION DE LAS BALEARES
i
LO QUE LOS DIOSES DESTRUYEN

Butaca: 2'20. A les 7'30: 1'65

VARIETATS

FRONTO NOVETATS

Avui, divendres, tarda, a les 4: PASTOR - QUINTANA III contra NARRU II - ELORRIO. Nit, a les 10'15: QUINTANA IV - JAUREGUI contra SOLOZABAL - PEREA. — Detalls per cartells.

Frontó Principal Palace

Avui, divendres, tarda: URIONA I - VICENTE I contra GAONA - MAGUREGUI I. Nit: URIZAR I - GUILLERMO contra ARGARATE - CELAYA I - GOITIA.

ESPECTACLES PER A AVUI

TEATRES

Novetats. — Tarda: «La ronda de las brujas». Nit: «Los inseparables».
Barcelona. — Tarda i nit: «La viudita se quiere casar».
Còmic. — Tarda i nit: «Mucho cuidado con Lola».
Espanyol. — Tarda: «L'home de les tres cares». Nit: «Aso es una desgrasia» i «¡¡Ta tia!!».
Poliorama. — Tarda i nit: «La Rambla de les floristes».
Principal Palace. — Tarda: «La sala és plena» i «Miss-Thery». Nit: «El jutge està malalt».
Romea. — Tarda: «Oro y marfil» Nit: «Morena clara».
Victòria. — Nit: «La malquerida».

CINEMES

Astòria. — «El club de media noche», «La señorita de los cuentos de Hoffman».
Avinguda. — «Nell Gwyn», «El club de media noche».
Barcelona. — «Toda una mujer», «El último vals de Chopin».
Bosc. — «Madame Dubarry» i «El enemigo público núm. 1».
Bohèmia. — «Diez días millonaria», «El secreto de madame Blanche».
Broadway. — «Y ahora qué?», «Por que te quiero» i «Tumogàn, el afortunado».
Capitol. — «Matando en la sombra».
Coliseum. — «Una fiesta en Hollywood»
Catalunya. — «Vidas rotas».
Cèntric Cinema. — «La hermana blanca» i «Un ladrón en la alcoba».
Comtal. — «Crisis mundial», «Secuestro» i «Camino de la felicidad».
Diana. — «Tarzàn de los monos», «El pasado acusa» i «De hombre a hombre».
Entença. — «Desfile del amor», «La viuda romántica» i «Polvorilla».
Esplai. — «Música y mujeres», «La portera de la fàbrica» i «Federica».
Excelsior. — «Chu-Chin-Chow», «Camino de la felicidad» i «Que calamidad».
Fantàsio. — «Rey de reyes».
Fèmina. — «El amante escrupuloso».
Foc Nou. — «El buque de los misterios» «El presidio» i «Cham, el campeón».
Frègoli. — «La isla del tesoro», «Su alteza la vendedora».
Goya. — «Amor sublime», «Música y mujeres» i «Una noche en El Cairo».
Intim. — «Primavera en Otoño», «Guerra de valses» i «Alma de bailarina».
Iris. — «El hijo de Kong» i «Música y mujeres».
Laietana. — «Por que trabajar?», «Nido de amor» i «La ciudad de cartón».
Kursaal. — «Madamoiselle Doctora» i «Hoy o nunca».
Majèstic. — «La muerte de vacaciones» i «La dama de las camelias».
Marina. — «La muerte de vacaciones», «La taquimeca se casa» i «Tierra de promisión».
Maryland. — «Lo que los Dioses destruyen».
Metropol. — «La banca Nemo».
Miria. — «Crisis mundial», «Hombre sin miedo» i «El principe moderno».
Mistral. — «La portera de la fàbrica», «Hacia las alturas».
Monumental. — «Las fronteras del amor», «El crucero amarillo» i «Víctimas de la justicia».
Mundial. — «Campeones olímpicos» i «Humanidad».
Núria. — «La calle 42», «Soy un fugitivo», «El hombre y el monstruo» i «Fra Diavolo».
París. — «Un secreto sensacional» i «El fugitivo de Chicago».
Pedró. — «Diez días millonaria», «El secreto de madame Blanche».
Pathe Palace. — «Chu-Chin-Chow», «El tobogàn núm. 13» i «No temas al amor».
Principal. — «Madame Dubarry» i «El enemigo público núm. 1».
Publi Cinema. — Reportatges d'actualitat.
Rambles. — «Un lío de familia», «El conquistador irresistible».
Royal. — «Las fronteras del amor», «El crucero amarillo».
Select Cinema. — «La codicia del oro» i «Ilusiones de gran dama».
Smart. — «María Luisa de Austria» i «Campeón Narices».
Talia. — «El 96 de caballería», «La portera de la fàbrica» i «Música y mujeres».
Triomf. — «La muerte de vacaciones» «La taquimeca se casa» i «Tierra de promisión».
Tetuan. — «Al llegar la Primavera», «Así ama la mujer» i «Carolina».
Tívoli. — «Música en el aire».
Urquinaona. — «El burlador de Florencia».
Volga. — «El espía núm. 13» i «Buscó un millonario».
Xile. — «Toda una mujer» i «Al llegar la Primavera».

la humanitat

EDITORIAL LLIBERTAT S. A.

Redacció i Administració
RONDA UNIVERSITAT, 25
Telèfon 22122

Imprenta:
TALLERS, NUM. 48
Telèfon 14446

PREUS DE SUBSCRIPCIO:

Barcelona, un mes	2'50 ptes.
Fora, un trimestre	7'50 »
América Llatina i Portugal un trimestre	9 — »
Altres països un trimestre	18 — »

«—Mira, Manolo: bueno que me pongas casi todos los días sopa de letras; pero sírvemela sin ceda. ¡Propagandas, no!»
(Aquesta és la darrera caricatura de Manolo Tovar, el notable ninotaire de «La Voz», traspassat abans d'ahir, víctima d'un atac a l'estòmac.)

«ALGEBRA POLITICA
—Ahora vamos a ver lo que resulta del desarrollo de la fórmula...»
(De «A B C»).

«EJERCICIOS DE FUERZA
—Esta no hay quien la levante.»
(De «Ya»).

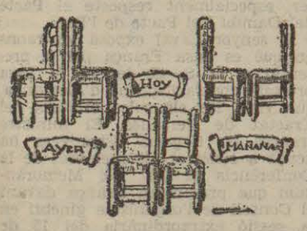

«LA COSA POLITICA
Dolora de Campoamor.»
(De «El Siglo Futuro»).

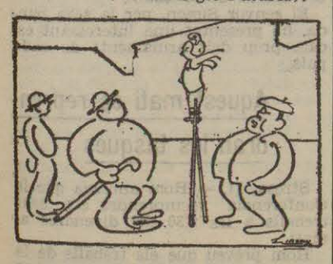

«POR SI ACASO
LA NIÑA. — ¡Me he puesto zancos por las fiestas republicanas.»
(De «La Tierra»).

«BRAVATAS
—De esto a la quiebra, un paso.»
(De «La Libertad»).

«EN EL CIRCO POLITICO»
(De «El Sol»).

«LAS GRANDES PASIONES
—¡Has de ser mía o de nadie!
—¡«Amos», anda, turista!»
(De «Heraldo»).

·EL TREBALL·

Lleó Blum i la participació del P. O. B. al Govern de Van Zeeland

També ha opinat Lleó Blum — Vegi's LA HUMANITAT del dia 10 — el diputat socialista francès i director de «Le Populaire», de París, sobre la participació dels socialistes belgues en el Govern de Defensa Nacional.

Diu Blum que la desvaloració monetària no ha estat ni imposada, ni proposada pel Partit Obrer Belga. Es el resultat d'una atracció exercida pel «Pla de Treball» damunt el programa governamental.

«Jo no vull pas discutir sobre si el principal inspirador del «Pla de Treball», Henri de Man, avui ministre d'Obres Públiques i de Reabsorció de l'Atur Forçós, sigui o no partidari de la desvaloració de la moneda. Ja coneixem l'opinió, mai dissimulada del nostre company Henri de Man; no és pas la primera vegada que l'ha exposada públicament. Darrerament, a l'última tardor, davant cert nombre de militants socialistes i sindicalistes, va manifestar clarament la seva opinió. Ara bé; el parer d'Henri de Man va topar amb una resistència ben marcada entre la massa del Partit Obrer Belga. L'esmentada resistència es veu clarament en una sèrie de treballs de Louis de Brouckere, publicats a «Le Peuple», de Brusselles, i també per uns articles d'Arthur Wauters.»

Explica Blum que aquests treballs han estat publicats sota l'epígraf de «L'Execution du Plan du Travail», i diu que el «Pla d'Acció» ha sofert algunes modificacions per tal de poder adaptar-lo a les necessitats, i a fi de poder posar-lo en pràctica d'una manera independent a tota manipulació de la moneda, mentre que Henri de Man volia la moneda per a finançar els grans treballs públics.

Ara resulta que els grans treballs han estat coberts per emissions d'obligacions del Tresor, descomptables per la Banca. L'Estat assegura la majoria de les emissions en les assemblees de les banques i en les companyies industrials, no adquirint-les per via de l'expropiació, sinó obligant les Societats industrials a la creació gratuita de títols que han de lliurar a l'Estat. Aquests títols, una vegada en possessió de l'Estat, són qualificats de «títols de control».

Qualifica Blum d'enginyosa aquesta disposició, puix que permet d'aplicar el Pla, tot donant-li una força d'autoritat.

El que cal dir amb claredat — confirma Blum — és que la desvaloració del franc belga no s'ha operat en virtut del «Pla de Treball», el qual, en el seu estat definitiu, no ho comporta de cap manera.

«Podem afirmar — continua Blum — que amb les condicions en què és portada la desvaloració, no respon a les directrius de l'esperit del Pla.

¿Quin és l'objectiu del «Pla de Treball»? — pregunta Blum. — El de reabsorbir l'atur forçós i provocar el desenvolupament de l'economia que permeti l'ocupament progressiu dels obrers parats. Tot ha d'estar supeditat a aquesta finalitat: distribució racional del crèdit, baixa del preu del diner, vast programa d'obres públiques, direcció de la producció, per al control de l'Estat, de les Banques i de les principals indústries, acaba dient el diputat socialista francès.»

El Partit Obrer Belga, no té cap responsabilitat en la desvaloració de la moneda. Això ho expressa categòricament Lleó Blum. Els socialistes belgues no participaran en cap combinació bancària, ni de Borsa. Sembla, segons opinió de Blum, que la desvaloració belga ha estat provocada per una jugada de Borsa amb el fi d'evitar un «krack» general de les Banques de Bèlgica. Blum acaba les seves manifestacions atorgant un marge de confiança al Govern de Defensa Nacional, presidit per Van Zeeland, per mor de la participació socialista, que és una promesa de dies de prosperitat per a la classe treballadora de Bèlgica.

PROBLEMES ECONOMICS DEL PAIS VALENCIA

Com a catalans i com a treballadors ens interessa subratllar el fet perjudicial per a l'economia valenciana i per als treballadors valencians, que comença amb les gelades de gener i febrer i acaba amb la negligència del Govern en permetre l'expedició de taronges gelades cap als mercats exteriors.

Això, ultra no solucionar res, car l'egoisme de certs exportadors arriba fins a desacreditar la fruita valenciana, universalment apreciada, aconsegueix que, amb el descrèdit de la taronja gelada, pugui introduïr-se en els més importants mercats del món la taronja de Palestina i fins la del Brasil.

El Govern de la República, vetllant pels interessos econòmics del país valencià, tenia l'obligació de fiscalitzar la sortida de les taronges als ports i a les estacions, car al nostre entendre un producte agrícola, base de la riquesa dels nostres germans de València, com és la taronja, no pot estar supeditada a l'egoisme d'uns quants productors de taronges que anteposen els seus particulars interessos als interessos generals del país. El desprestigi de la producció tarongera valenciana, cosa permanent, ha d'estar per damunt de quatre exportadors que avui són i demà no; València, país bell i ric, necessita la protecció dels homes que ocupen càrrecs de govern.

Costa molt reconquistar un mercat perdut. I la taronja valenciana, de fama mundial no pot estar a l'albir de qualsevol acumulador de capital.

Tothom sap que la taronja valenciana és superior en quantitat i en qualitat a la de qualsevol altre país; però si per mor d'una gelada la taronja ix mancada de suc i en lloc de llançar-la, com a cosa inútil, hom la fa passar per bona i va pels mercats d'Alemanya, de França, d'Anglaterra, etc., avalada amb el segell de València, pot aconseguir-se fàcilment el desprestigi, amb l'ajut dels interessats: Palestina, Brasil i Itàlia.

Itàlia ja fa temps que mena una campanya contra la taronja valenciana, envaint els mercats centrals de Londres, de París i de Berlín de la seva taronja a millor preu i sempre precedida per una propaganda intelligent, dirigida contra la producció tarongera valenciana.

Per això mateix caldria tenir cura en l'exportació, caldria que el Govern hi intervingués, puix que alguns productors i exportadors de València fan necessària aquesta intervenció i vigilància.

L'economia del país germà bé val que el Govern se'n preocupi.

La immigració jueva a Palestina

El nombre d'immigrants registrats a Palestina en el curs del 1934 fou de 44.143, dels quals 42.359 són jueus (22.112 homes i 20.247 dones).

Han obtingut certificats de treball, 10.882 immigrants, acompanyats de 11.153 familiars.

L'edat dels immigrants jueus és la següent: 11.453 homes i 9.688 dones, de 18 a 35 anys. 5.605 nois menors de 18 anys i 5.300 noies també menors. 5.054 homes i 5.259 dones majors de 35 anys.

D'aquests immigrants, 34.700 són de diversos països d'Europa: 18.028, de Polònia; 6.941 d'Alemanya; 2.031 de Romania; 1.598, de Grècia, i 1.124, de Lituània. A més a més, 1.964 jueus originaris de Iemen i d'Eden i 1.171 dels Estats Units.

Quant a llur professió, els esmentats immigrants jueus han declarat en entrar a Palestina: 2.920 industrials i comerciants; 1.911, agricultors; 5.310, treballadors industrials; 2.948, treballadors no qualificats; 601, empleats del comerç; 133, treballadors dels transports i comunicacions; 166, servei domèstic; 1.807, professions liberals i religiosos; 2.043, estudients; 48, de professió mal definida, i 24.472, immigrants jueus sense una professió definida.

També entraren 4.114 jues en qualitat de turistes, que han estat autoritzats per a establir-se a Palestina.

BIBLIOTECA PER ALS OBRERS EN ATUR FORÇOS

Per quarta vegada, el senyor **JOAQUIM VERGES** ens ha fet una aportació de deu llibres:

«El padre nuestro», de Francesc Tusquets.

«Dramas Musicales de Wagner» (primer i segon volums).

«Las personas decentes», d'Enric Gaspar.

«El año mil», de Juli Roy.

«Album pintoresc monumental de Catalunya», Poblet».

«Reposo», de Rafael Altamira.

«Los Derechos de los pueblos», de Giuseppe Cimeali.

«Psicologia», de Rafael Altamira.

«Masters of Water-Colour painting».

Aportacions, a la nostra Redacció, Ronda Universitat, 25.

Estadística d'accidents del treball

GENER I FEBRER DEL 1935

Durant els mesos de gener i febrer darrers foren comunicats a la Caixa Nacional d'Assegurança d'Accidents del Treball, 285 sinistres, dels quals 127 de mort i 158 d'incapacitats permanents.

Des del punt de vista de l'assegurança, dels 285 patrons responsables dels sinistres, 80 estaven assegurats a la Caixa Nacional, 98 en Companyies d'Assegurança, 92 en Mutualitats i 15 no estaven assegurats.

Durant el mateix període han estat resolts 119 expedients de mort, 81 d'incapacitat permanent parcial, 41 de total i 14 d'absoluta.

Els promedis de cost des del primer d'abril del 1933 són: de mort, 15.139'21 pessetes; d'incapacitat permanent parcial, 11.908'42; d'incapacitat permanent total, 18.385'22, i d'incapacitat permanent absoluta, 22.816'06.

El nombre de nous pensionistes és de 451.

Nota de la «Delegación del Trabajo»

Vista la nota publicada per una entitat professional sobre l'ús de la llengua catalana en les reclamacions davant els Jurats Mixtos, el delegat dimissionari del Ministeri de Treball, senyor Torrens Dalmau, fa constar que, essent cooficials a Catalunya els idiomes català i castellà, poden ésser emprats indistintament pels ciutadans en les seves relacions amb qualsevol Jurat Mixt, amb jurisdicció dintre el territori de la regió autònoma, i que aquest dret a l'ús de la llengua vernacla ha merescut sempre el més pregon respecte per part d'aquesta Delegació, la qual està disposada a corregir tot allò que s'oposi al seu lliure exercici.

NOTICIARI

FEDERACIO CATALANA DE LA INDUSTRIA FABRIL I TEXTIL I ANEXOS

Posem a coneixement de tots els Sindicats adherits a la Federació Catalana de la Indústria Fabril, Tèxtil i Anexos (Casa del Poble, Primer de Maig, 7), als Sindicats de l'Art Tèxtil de Catalunya i a tots els obrers de la indústria en general, que els funestos Sindicats Lliures, a l'empar de la «legalitat» actual, s'organitzen a tota pressa i amb tota mena de facilitats; tenen ja presentats a la Delegació de Treball els estatuts de la Federcaión de Sindicatos Libres de España, i han promès que, en un temini breu, presentaran més de dos-cents Sindicats legalment constituïts a tot Catalunya.

Serveixi la present com a toc d'alarma per tal d'estrènyer els quadres sindicals per totes les comarques catalanes, bo i aixecant fins les pedres, per a evitar l'assentament en la Catalunya obrera de les bandes de mercenaris i assassins a les ordres del dissortadament famós Ramon Sales.

La negra història del Sindicat Lliure és a la memòria de tots: llàgrimes, sang, misèria, persecussions...

Tothom dempeus!

No passaran!

APARELLADORS DE CATALUNYA

L'Associació d'Aparelladors d'Obres de Catalunya celebrarà Junta General ordinària demà, dissabte, a les 6 de la tarda, de primera convocatòria, i a dos quarts de set, de segona, al seu domicili social, Via Laietana, 16 i 18, pis sisè.

Hom prega a tots els associats la seva puntual assistència.

LES FESTES DE LA REPUBLICA

— Havent-se decretat pel Govern de la República la festivitat dels dies 12, 13 i 14 del mes en curs en les institucions oficials, la Confederació Gremial Catalana es creu en el deure d'adreçar-se als comerciants i industrials en general fent-los avinent que l'esmentat Decret no els afecta obligatòriament i que poden per tant, durant els dos primers dies indicats, 12 i 13, regir-se per l'horari normal que hi ha establert.

Llegiu LA HUMANITAT

DE L'INTENT DE ROBATORI DE DIUMENGE

A conseqüència d'un acarament sembla que la màxima responsabilitat recau damunt Antoni Pérez Calais

Durant la matinada passada estigué a la Presó Cellular el jutge capità senyor Ponce de Leon, per tal de practicar unes diligències en relació amb la causa que instrueix per l'intent de robatori del carrer de París, a conseqüència del qual resultà mort un cobrador del Banc de la Propietat.

Aquesta diligència consistí en un acarament entre els tres detinguts, el resultat del qual, segons les nostres notícies, sembla que atribueix la màxima responsabilitat al processat Antoni Péres Calais.

Durant tot el dia d'ahir, el jutge aludit va realitzar diverses diligències. A la nit estigué a la casa número 10 del carrer de París, escenari dels fets, on foren traslladats els processats, per tal de procedir a una reconstrucció dels fets, a l'objecte de damunt el terreny escatir millor la responsabilitat que pugui corresponde a cadascun dels processats. També va ampliar declaracions a dos agents de policia.

Segons sembla, el senyor Ponce de León, una vegada practicades aquestes proves, donarà per enllestit el sumari.

Afers de l'alta banca

REUNIO DEL BANC INTERNACIONAL DE REGLAMENTS

A Ginebra, a més a més de la Societat de les Nacions i de l'Oficina Internacional del Treball, funciona un Consell del Banc Internacional de Reglaments.

Aquesta associació internacional de banquers té al seu càrrec, com a missió fonamental, la defensa dels interessos dels banquers internacionals.

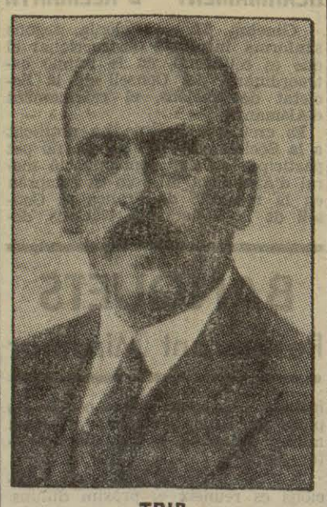

TRIP
President del Consell del B. R. I.

Després de les Internacionals d'Indústria patronals, constatem l'actuació de la Internacional dels Banquers, que, en reunions periòdiques, defensen els seus interessos particulars.

Darrerament, el dia 8 d'aquest mes, el Consell Administratiu es reuní a Basilea sota la presidència del senyor Trip, president efectiu del Consell. Hi assistiren nombrosos banquers, entre els quals nou governadors d'institucions bancàries, i el senyor Bachmann, director del Banc Nacional suís.

S'examinà la situació econòmica de la institució, la qual el 31 de març d'aquest any posseïa un capital de 659.828.798 francs suïssos, contra 667.525.919 del precedent exercici.

Es va constatar la gravetat de l'hora present quant a l'economia dels pobles.

Es va prendre la resolució de defensar el florí holandès i el franc suís, en vista dels atacs considerats injustos per part de determinades associacions.

Trobem natural, com a demòcrates, que els banquers s'organitzin per a la defensa dels seus interessos particular—que massa sovint confonen amb els interessos generals del país, — però això assenyala un camí als treballadors de la Banca i Borsa de fer com ells: organitzar-se nacionalment i internacionalment.

·LA PREMSA·

I la censura, què?

La Publicitat *dedica el seu editorial a un possible alçament de la censura.*

«Amb motiu de la commemoració del 14 d'abril, el Govern ha acordat substituir l'estat de guerra pels d'alarma i prevenció, als llocs on encara existia. La mesura, important sobretot pels efectes sobre els processos en curs, té positiva importància per a Catalunya, afectada pel règim d'excepció.

Indubtablement el determini ministerial contribuirà a la pacificació desitjada, però per a arribar a la pacificació total cal completar l'acord amb altres de semblants. I un dels primers hauria d'ésser, tal com apuntàvem ahir, l'alçament de la censura. Durant el Govern del senyor Azaña foren declarats l'estat de prevenció i d'alarma, però en cap moment no fou limitada la llibertat de premsa. Mentre existirà aquesta limitació serà molt difícil que el públic senti la tranquil·litat que dóna l'exposició nor mal i amplia dels parers diversos dels òrgans de l'opinió.

Si el senyor Lerroux, a primers de maig vol presentar-se al Parlament, amb el bloc reconstruït o sense bloc, faria santament de presentar-s'hi amb el plt descobert a tots els criteris manifestats sense restriccions imposades per la censura. El moment serà massa transcendental per a mantenir cohibida l'opinió pública amb cap recurs governatiu. No tenim cap impaciència electoral; però és evident que l'obertura del Parlament, amb Govern minoritari o amb coalició, determinarà amb la precisió suficient les possibilitats legislatives de la Cambra, que per molt optimista que un hom sigui no n'hi pot concedir gaires. I donada aquesta realitat, és lògic i és just reconèixer a tothom la llibertat d'opinar en vistes a la renovació parlamentària que les circumstàncies faran inevitable dintre un termini que no podrà dilatar-se indefinidament.

Pel que toca a Catalunya seria d'un efecte deplorable si al moment de restablir la normalitat política a base de diversos partits, quedés sotmesa a un control parcial la premsa d'oposició. La preferència que pels òrgans dels partits governamentals se'n seguiria automàticament, en comptes de sedant seria un motiu d'irritació. Ni els partits disposats a compartir responsabilitats de govern poden consentir-ho, ni els destinats per la seva naturalesa política a actuar om a adversaris podrien tolerar-ho pacientment. I encara hi ha un altre cap a lligar: l'obertura dels centres polítics clausurats, capítol importantissim que ha d'ésser satisfet amb urgència si es vol que les activitats polítiques populars es canalitzin pels seus conductes adequats.»

«Cobrar el barato»

La Ceda fa un paper trist: paper de valent, de chulo *que «cobra el barato». I, reconeixent-ho aixi, escriu l'editorialista de* La Libertad:

«El Sr. Lerroux padece una equivocación. Quizà un impulso de dignidad ha motivado su declaración de ayer, después del Consejo de ministros. «Si logra el Gobierno la confianza de la opinión pública, serà duradero; y, para que no se le considere interino, prepara varios proyectos de ley, confiando, por la virtualidad de los mismos, en ser apoyado por las minorías. El Gobierno, pues, se presentarà a las Cortes tal como se halla constituido.»

En estas afirmaciones, que, naturalmente, no traducimos «ad pedem literae», radica el error del Sr. Lerroux. Porque estaría en lo cierto al buscar coincidencias con las minorías si la más numerosa de las que componen el Parlamento definiese su airada actitud de protesta con motivos políticos; mas no es así. La Ceda ha troquelado su intransigencia en una cuestión de conducta, que nada tiene que ver con elevados móviles de Gobierno.

Bien claramente lo exteriorizó ayer en los actos del Consejo nacional y su minoría parlamentaria.

Es intolerable, porque confunde la altivez con la baratería; por acusar desprecio a la dignidad ajena; porque rebasa la medida de los respetos que se deben, y porque acusa un signo monarquizante, ya que pospone a los supremos intereses de la República los menguados de bandería.

Aún surgirían atenuantes si el arriscado ademàn lo engendrase una razón de salud pública; si dibujase la postura un empeño de conveniencia nacional. Mas no es así. Hierve en el fondo de tamaña baladronada el rencor provocado y el afán de una mayor participación en el botín. ¿Era éste el nuevo estilo que las derechas querían incorporar a la República? ¿No traían las púdicas vestales al nuevo régimen la misión de sanear y ennoblecer las costumbres políticas, corrompidas por el enchufe plebeyo y los vicios consuetudinarios?

Para nosotros es algo mas que todo eso. La actitud retadora de los nuevos ricos de la política acusa desamor al régimen. Sencillamente, no sienten la República. En otro caso, se levantarían del ras de tierra y vibrarían con la emoción del actual momento; y acatando y respetando los dictámenes del primer magistrado de la nación, al que hay que reverenciar con todos los respetos, advertirían las obligaciones de cooperación impuestas por agudos problemas nacionales, y, sobre todo, se cuidarían de allanar los caminos en horas de angustia internacional que pueden repercutir en España.

Nada de esto hiere la sensibilidad de ese grupo que se agita al empuje de sus apasionamientos, y el país republicano y la opinión neutra, que se inspiran en un puro patriotismo, se levantarán briosamente contra ese núcleo, más o menos documentado, que dirige la irascibilidad con codicia y sin freno.

Cuando las izquierdas, repudiadas por «la gente de orden», penetradas de su responsabilidad como agente de Gobierno y vocero de un gran sector de opinión, deponen todo arrebato y olvidan agravios para no traspasar la zona de la ecuanimidad, las derechas —que fueron monárquicas, pero que en una u otra latitud alardearon de sensatez y cordura y de amor a España— reavivan la vieja paradoja de aparecer dominadas por el virus demagógico. Ya en jarras, se encaran con los Poderes republicanos, y los desafían y tratan de acobardarlos. Los amantes del régimen no hemos de consentirlo. Nosotros, que ningún lazo tenemos con el Gobierno (que sí nos parece mejor que su antecesor y respetable por las personas y el matiz, no pasa de semejar, mejor que un Gabinete, una tertulia), no vacilamos en ponernos junto a él para comprender que, perseverando la Ceda en su actitud desaforada, contra ésta se aunará la voluntad de cuantos crean que no se inventó el sistema parlamentario para comodín de codicias desatadas; que no surgió la República para juego de catecúmenos disfrazados.

Si la actitud de la Ceda es simplemente una táctica, comprenderá su torpeza al advertir la indignación de los verdaderos republicanos. Si es algo más que táctica, habrá que decirle, y demostrárselo, que España no es una «timba» donde el más audaz se cree con derecho a cobrar el barato.»

Els protegits del senyor Aizpun

Heus aci un interessantissim editorial de El Sol:

«Uno de nuestros editoriales publicados durante los días de crisis, sobre los testamentos políticos de los ministros dimisionarios, ampliado después con nuevos datos a propósito de la actuación de los ministros cedistas, ha servido para que llegasen a nosotros, de fuentes que merecen absoluto crédito, nuevos informes acerca de la labor que en los últimos tiempos de su permanencia en el Gobierno han llevado a cabo los tres ministros, y que los órganos oficiales del cedismo en la Prensa presentan como un dechado de desinterés, pulcritud y austeridad.

Sin que renunciemos a comentar y, aun más que a esto, a exponer hechos concretos sobre la actuación de los ministros de Agricultura y de Trabajo, nos ocuparemos en primer término de algunos aspectos de la obra del Sr. Aizpún en el ministerio de Justicia. Hombre en todo momento atento a colocar amigos y a repartir cargos entre sus correligionarios, con empeño que unos y otros le habrán de agradecer, no solamente no desperdició ocasión de complacer a todo evento a sus protegidos, sino que provocó, con perjuicio de terceros, modos distintos de hacer efectiva la protección. La reorganización del Cuerpo de Secretarios de Audiencias y del Tribunal Supremo, establecida por decreto del 31 de enero último, que vino a desbaratar el buen orden en esta materia establecido por otro decreto de 1932, en manos del Sr. Aizpún y de sus colaboradores inmediatos ha sido instrumento adecuado para perseguir a personas no afectas al cedismo y premiar servicios de amigos y correligionarios. El decreto en cuestión suprime los vicesecretarios segundos y terceros y los convierte en oficiales de Sala y crea estas plazas en las Audiencias provinciales. Ordena que todas las vacantes existentes de vicesecretarios terceros (en total, unas doce), que habían de ser cubiertas mediante oposición, se conviertan en vacantes de oficiales de Sala y que se provean por concurso entre abogados. Los pretendientes a dichas vacantes habrían de presentar sus solicitudes en las Audiencias donde aquéllas existieran, y las Juntas de gobierno propondrían en el plazo de ocho días al ministro tres pretendientes, entre los cuales elegiría libremente el ministro.»

Realizados estos trámites, para dos vacantes que existían en Santander son nombrados un pariente del ex subsecretario Sr. Ceballos y un señor, conspicuo cedista, ponente muy cercano de un magistrado jubilado por la República como consecuencia de los sucesos del 10 de agosto y repuesto por el Sr. Aizpún. En Segovia, otra vacante es ocupada por un sobrino del jefe de la Sección del ministerio. En Córdoba ocurre un caso pintoresco: el jefe local de la Ceda solicita la vacante. Se le dice que el cargo es modesto para él y se le promete otro de mayor relieve, y es nombrado un amigo del subsecretario de Justicia. Pero días antes de la crisis, el jefe de la Ceda de Córdoba, al comprobar que la promesa que se le había hecho no se cumplía, apremió a sus jefes para que se le colocase. Como no había vacante, se le busca otro cargo en la misma Audiencia, si bien convirtiendo una plaza de vicesecretario primero en la de oficial de Sala para complacer al correligionario.

Lo ocurrido con la vacante de Jaén ya rebasa los límites de lo pintoresco. Tres señores la solicitaron: uno, apoyado por el diputado cedista Sr. Palanca; otro, cuñado de un magistrado, y el tercero, un Sr. de Valdepeñas. La terna fué enviada al ministro, y cuando todos esperaban que el agraciado con el nombramiento fuera el candidato de la Ceda, llega a Jaén el nombramiento en favor del cuñado del magistrado. Ante esto, el Sr. Palanca se presenta en el ministerio, realiza gestiones y se suspende la publicación del nombramiento, ya hecho en la «Gaceta». Pero resulta que el cuñado del magistrado tiene en su poder la credencial y una carta del ministro en la que le notifica el especial placer que ha tenido en nombrarle. Se presenta en la Audiencia para tomar posesión del cargo, y consultado el ministerio, ordena que no le den posesión, ya que el nombramiento estaba equivocado y que el agraciado con el cargo era el candidato del diputado cedista Sr. Palanca. Al no aparecer en la «Gaceta» el nuevo nombramiento en favor del protegido del Sr. Palanca, la Audiencia deniega la toma de posesión de éste, y en estas andanzas pintorescas surge la crisis.

Bastan estas pequeñas muestras para juzgar la actuación del ministro cedista en Justicia.»

Què us sembla? ¡Com les gasten els senyors de la Ceda!

Ocasió!
MITGES I MITJONS
PREUS EXCEPCIONALS PER A PETITS REVENEDORS
DONATO
TALLERS, NUM. 16

El millor aniversari

fóra, segons La Tierra — *i ja podeu suposar que es tracta de l'aniversari del 14 d'abril — reposar els Ajuntaments populars.*

«Reiteradamente, creemos que reiteradamente, ha empezado a hablarse de que habrà consulta electoral. El país tiene que emitir su opinión en las urnas, lo està deseando, y si no en este mes, no tardarà mucho en entrarse en ese período de elecciones que ya empieza a iniciarse por medio de la actividad política y de propaganda que están iniciando los diversos partidos.

Pero la consulta electoral, tan necesaria, tan imprescindible, no puede realizarse con las Comisiones gestoras actuales.

No ha mucho, en una de las sesiones pasadas de Cortes, don Alvaro Pascual Leone, diputado por Castellón, expuso lo que ocurría con los Ayuntamientos protestando de la anomalía ante el entonces ministro de la Gobernación don Eloy Vaquero. Y por cierto que en aquella sesión los argumentos del Sr. Pascual Leone quedaron bien firmes, aunque no les gustaran a los sectores de derecha.

Pues bien, en esta situación, con las Comisiones gestoras, las elecciones no pueden efectuarse sin constituir una arbitrariedad. Sólo restableciendo los Ayuntamientos legalmente elegidos el 14 de abril de 1931, sólo reintegrando a sus puestos a los hombres que trajeron la República —desposeídos del cargo en virtud de un prurito muchas veces injusto y siempre poco beneficioso para el régimen, puesto que se trata de una disposición ilegal, por cuanto en la mayoría de los casos ni siquiera hubo procesos incoados— es posible pulsar la opinión ciudadana a través del plebiscito.

Dentro de cinco días conmemorará España el cuarto aniversario del advenimiento de la República, y ninguna fecha como la del 14 de abril para reponer en sus puestos a los Ayuntamientos republicanos destituídos. Ha ido precisamente a procederse contra los republicanos, sustituyéndolos por elementos centro y cedistas.

Llamamos la atención del Sr. Portela Valladares sobre la necesidad de deshacer airosamente lo hecho a costa de tantos errores; es un poco nada más de lo que hay que poner en condiciones normales; herencias de la colaboración cedista y debilidades en que se incurrió para complacer a los colaboradores, cuya buena fe acaba de demostrarse tan elocuentemente con el motivo que ha ocasionado la reciente ruptura.»

La llei electoral

La Veu de Catalunya *es preocupa molt de la llei electoral.*

«A través de les crisis, dels ajornaments en la resolució del problema polític i de les vacances parlamentàries, sembla haver-se perdut el rastre de la reforma de la llei electoral.

Es tancaren les Corts sense que el projecte nou, redactat pel senyor Jiménez Fernàndez, hagués tingut estat parlamentari. Ni fou llegit a les Corts ni introduït a la Comissió ni com a vot particular ni per cap dels altres procediments reglamentaris.

En les referències de les deliberacions dels Consells de ministres celebrats pel govern nou sols n'hem vist referències episòdiques.

¿Què hi ha, doncs, de la llei electoral? ¿Manté el govern actual el projecte del senyor Jiménez Fernàndez? ¿Pensa presentar-ne un altre? ¿Prefereix el que té entre mans la Comissió d'ençà del mes de juny darrer? No ho sabem encara. I convindria molt que l'opinió pública conegués els projectes del govern en matèria tan viva com és la llei electoral.

Un vergonyós present

El Diluvio *creu que el present és vergonyós, però confia en l'esdevenidor... si els republicans saben unir-se.*

«Para conmemorar el cuarto aniversario de la proclamación de la República ha acordado el Gobierno levantar el estado de guerra en toda España.

Algo es algo, pero la más adecuada rememoración de fecha tan gloriosa hubiera sido el pleno restablecimiento de la normalidad constitucional.

Seguiremos, pues, en Cataluña, como en otras partes de España, en estado de alarma, sin garantías constitucionales, sometida la Prensa a la previa censura y, en resumen, al margen de la legalidad.

¿Merecemos ese trato? Nos parece que no y esperamos que en breve se reconocerá así y seremos restituídos en el goce de todos los derechos inherentes a los ciudadanos de una nación libre.

Las responsabilidades dimanantes del movimiento de rebeldía que aquí se produjo en octubre de 1934 casi están ya liquidadas. Las pasiones se han aquietado y el odio se ha extinguido de los espíritus. Ha llegado, como otro día dijimos, la hora del olvido y el perdón.

Olviden noblemente los que se consideren perjudicados y generosamente perdonen quienes, por razón de sus cargos, puedan perdonar. Con esos sedantes podremos llegar pronto a la total pacificación de los ànimos, tan indispensable para la marcha regular y progresiva de la República.

Esa ha de ser en la hora actual labor de todos los españoles. Aquí no hay vencedores y vencidos. En un momento de exasperación —de los que tantos se registran en la historia de España— surgió una lucha fratricida. Reñimos los hermanos como enemigos furibundos.

Pero ya todo pasó. Prometamos, y ello es ya mucho prometer, que habrá sido esta la última pelea que sostengamos. Hagamos la resolución firmísima de no reincidir.

Y, para ello, empecemos por dar al olvido pasadas querellas. Olvidemos recientes agravios, de igual modo que si nos los hubiésemos inferido en tiempos muy remotos a los que corren. Pongamos definitivo término a nuestras ofensas con un abrazo fraternal.

En aras de la República reconciliémonos los que estamos dispuestos a servirla con la más ideal y pura de las devociones. Republicanos verdaderos.

Unàmonos para liquidar el vergonzoso presente y preparar a la República un espléndido porvenir.»

Ajornament de la Conferència de Josep Xirau

Ha estat ajornada la conferència que havia de donar avui, a l'Ateneu Barcelonès, sobre la «Universitat futura», el catedràtic doctor Josep Xirau i Palau.

Noticiari

Propera l'època en què son abundosos els mosquits, que si en general no són més que molestos, en molts casos són perjudicials per a l'organime humà, per ésser portadors del germen de les febres, Divulgació Agrícola, sempre atenta a l'estimació que ens han de merèixer els arbres, especialment els que són font de salut, posa a coneixement de tothom que fins el dia 17 del corrent mes, de deu a una i de tres a cinc, podran proveir-se d'eucaliptus de la varietat especial per a evitar l'existència de mosquits.

— Celebrada la Junta General de la Mútua Fiveller, societat catalana de socors mutus per a casos de defuncio i invalidesa, ha quedat constituït el seu consell directiu, per al present exercici, de la manera següent:

President, Sr. Melcior Garcia Crusó; vice-president, Sr. Adolf Coll; comptador, senyor Ramon Vidal; vice-comptador, Sr. Joan Torras; tresorer, senyor Antoni Broggi; vice-tresorer, Sr. Pere Olivella; secretari, senyor Joan Torralba; vice-secretari, senyor Josep M. Benítez, i vocals, senyors Antoni M. Batllori, Antoni Oliva, Llorenç Sola, Josep M. Martí, Josep Quera, Joan Martí i Joan Basart.

— El vinent dimarts, a les deu de la nit, al Foment del Treball Nacional, tindrà lloc l'acte de constitució de l'Associació d'Agents Professionals de Publicitat. Es prega l'assistència de tots els agents productors de publicitat.

En l'esmentat acte serà elegida la Junta Directiva que haurà de regir l'Associació d'acord amb els estatuts.

— La Germandat de Sant Honorat ha organitzat per a demà, dissabte, a les deu de la vetlla, al Teatre Escola (Consell de Cent, 264) un magnífic festival a profit de la seva Secció de Pensions per a la Vellesa. Es posarà en escena, per l'Agrupació Artística Manelic, l'aplaudida comèdia dramàtica de Lluís Elies «El fill del senyor Gold». Seguirà a continuació un concert a càrrec d'eminents artistes que han promès la seva col·laboració.

— Unió Excursionista de Catalunya ha començat un Curs de Fotografia, a càrrec del fotògraf Ramon Cases, el qual es donarà cada dimarts, de dos quarts de vuit a dos quarts de nou de la vetlla, a l'estatge social.

Les persones que desitgin inscriure's poden fer-ho gratuitament els dilluns i dimecres de cada setmana, de set a vuit del vespre.

— L'entrada gratuita d'aquest mes al Museu d'Art de Catalunya, que corresponia al vinent diumenge, dia 14, és traspassada al diumenge següent, dia 21, per escaure's aquell en dia de festa oficial.

— Les oficines de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona, central i sucursals, restaran tancades els dies 12 al 14, per ésser festa nacional.

Contra tots els dolors
BAYER
Cafiaspirina

·LES LLETRES·

El català, llengua científica

El doctor Ismael Girard, gran catalanòfil occità, ha publicat el primer article català en revista oficial francesa

A la gentilesa d'un amic de l'ànima, que ens ha tramès el «Butlletí de la Unió Mèdica Llatina», devem el goig immens de poder assabentar els nostres lectors de com el català ha vençut l'oficialisme i el diplomaticisme francesos, en aparèixer un article del doctor Ismael Girard, occità de Tolosa, redactat en correctíssim català, damunt les pàgines del Butlletí oficial de la U. M. F. I. A. (Unió Medical Franco-Ibero-Americana). En aquests moments que el nostre retrobament espiritual viu situacions angunioses, eixampla les ales del cor veure ratificada, en ple segle vintè, la consagració que Llull va fer, en plena Edat Mitjana, del català llengua científica.

A continuació ens plau infinit reproduir els paràgrafs més sobresortints d'aquest treball, que honora el seu autor, escrit en ocasió del VIIIè Congrés de Metges i Biòlegs de llengua catalana:

«L'any 1930, en ocasió d'una assemblea general de la Umfia celebrada a París, vaig proposar que dins la Unió mèdica llatina la classificació no es fes més per nacions, sinó per llengües, i això amb la finalitat de fer acceptar com a llengua científica llatina la llengua catalana, la branca rediviva de l'antiga i gloriosa llengua d'oc.

Les meves dues proposicions—classificació per llengües i reconeixement del català—foren rebutjades per unanimitat... Vaig deixar fer al temps. Quan s'aborden qüestions així, cal comptar per segles. Aquesta és una justíssima reflexió del meu amic Josep Carbonell, l'ardent propagandista de l'occitanisme a Barcelona. Del 1930 ençà hi ha hagut esdeveniments considerables: s'ha proclamat la República a Espanya, i Catalunya, sota l'egida del venerable i enyorat president Macià, ha recobrat la seva llibertat. Avui dia, el català és l'idioma oficial de Catalunya, i Catalunya treballa en l'ordre científic i mèdic—per parlar només de l'únic punt de vista que ací ens interessa—amb un ardor i un entusiasme que obliguen a l'admiració.

I el català, llengua llatina i llengua científica, té dret a l'audiència del públic mèdic llatí. I és per això que tinc l'honor de publicar en aquestes planes el primer article *català*, al costat del castellà, del francès, de l'italià, del portuguès i del romanès.

Uns punts d'història són necessaris. El català és una branca (actualment la més viva) del grup filològic occità sorgit directament del baix llatí. Aquest grup filològic occità (la llengua d'oc) es desenrotlla al Migdia de França, Albèrnia, Gasconya, Llenguadoc, Provença, i al nordest d'Espanya, a Catalunya. Aquesta llengua és la primera llengua vulgar d'Europa que ha estat usada com a llengua literària; abans només hi havia el llatí. Aquesta llengua donà naixença a un moviment cultural que representa un dels moments més reeixits, no solament de la civilització meridional, sinó de la civilització llatina i de la civilització universal. «La terra occitana fou aleshores la més civilitzada d'Europa» (Carles Geniaux).

Seria ociós de desenrotllar aquest tema, que tota persona com cal té a la seva memòria.

Però si aquesta primera floració occitana, coneguda comunament sota el nom d'*època dels trobadors*, o del *Gai Saber*, fou *una* en la seva essència fou polimorfa en el seu desenrotllament. I si aleshores el pol atractiu occità fou principalment el Llemosí més que Provença—per això es parla de llengua llemosina prenent la part del tot—, el català jugà la seva partida amb uns quants caràcters distintius. Mentre que en terra occitana francesa fou la poesia el que dominà, i esplèndidament, i veritablement la poesia pura, a Catalunya, on també hi hagué trobadors, fou la prosa el que es desenrotllà, la prosa, fonament sòlid de tota llengua que vol viure.

Eiximenis, Ramon Llull, Arnau de Vilanova, Auziàs-March, Bernat Metge, Johanot Martorell ilustren, amb llurs obres, aquella època imperial.

Després, a conseqüència de contratemps polítics, vingué la decadència a banda i banda del Pireneu. Fou aleshores el triomf del francès, del castellà, de l'italià.

La llengua, tant del cantó d'ençà dels Pireneus com a Catalunya, només sobrevisqué en el poble com el

ISMAEL GIRARD

caliu sota la cendra. De tant en tant, un autor agafa la torxa i passa. Fins el dia de la primera meitat del segle dinovè que, sota diverses influències històriques, socials, polítiques, gairebé al mateix temps, de tots dos costats dels Pireneus s'alça l'alba d'una renaixença.

Des d'aleshores, el moviment ha prosseguit netíssim, a tots dos costats dels Pireneus, amb fortunes diverses. Un instant la glòria de Mistral féu de Provença el pol atractiu occità. Però només un instant. Successivament, el Llenguadoc, la Gasconya, el Llemosí, l'Albèrnia, es desenrotllaren. Amb tot, a França no fou sinó una floració estrictament poètica, amb ben poques excepcions, amb noms gloriosos i obres, d'altra banda, de gran vàlua. Avui, com ahir la llengua d'oc és mantinguda a un alt grau d'intellectualitat. Em plau de saludar, en aquest punt, tres noms prestigiosos de les lletres occitanes contemporànies, tres noms que són l'honor d'una literatura, Miquel Camelat (gascó), Antonin Perbosc (llenguadocià) i Valeri Bernard (provençal).

A Catalunya, al contrari, el moviment, poètic d'antuvi, s'ha integrat a la vida social. La llengua ha emprès la reincorporació dels gèneres: poesia lírica i satírica, prosa religiosa, teatre, novella, prosa periodística, i finalment prosa oratòria i prosa científica.

«...Una literatura que semblava morta ressorgí en esplèndida florida; un valor, antic i nou, torna a incorporar-se a la cultura universal» (Nicolau d'Olwer.)

Cal remarcar l'analogia de la situació actual amb la situació d'aquesta mateixa literatura d'oc en els seus començos. Al Llemosí, a l'Albèrnia, a Provença, a Gasconya i al Llenguadoc, hi hagué una florida poètica que s'enfonsà en la institució dels Jocs Florals. A Catalunya, al contrari, guanyà la prosa i sobrevisqué la decadència. Avui, el català, més ben preparat pel seu passat, s'integra a la vida i construeix una llengua a tota prova, mentre que al Migdia francès encara es van a perdre en un formalisme felibrès succedani dels Jocs Florals, nombrosos corrents d'energia; i aquest mateix formalisme és el que ofega obres de valor que neixen ça i lla.

Dit això, hom pot afirmar que el *pol atractiu occità de l'esdevenidor és a Catalunya, i si la llengua d'oc ha de sobreviure, sobreviurà pel català.*

Llengua *total*, el català és una llengua científica que en el curs dels segles ha encetat més d'una vegada les qüestions científiques. Existeix una *Bibliografia mèdica de Catalunya*, publicada en l'avinentesa de l'exposició bibliogràfica celebrada en el segon Congrés dels metges de llengua catalana, que és un llibre dels més suggestius. No puc citar tot el que podria entre les obres mèdiques catalanes dels segles passats. El meu amic, el doctor Aiguader, director de *Monografies Mèdiques*, ex-alcalde de Barcelona i diputat a Corts, l'any 1932 va donar, sota aquest tema, una conferència que és una història completa del llibre científic català. En recomano la lectura als que els plagui d'estar assabentats sobre aquesta qüestió. De Ramon Llull i Arnau de Vilanova a les publicacions actuals, moltes obres han aparegut que seria massa llarg de citar ací.

La reincorporació de la prosa científica—i especialment mèdica—al català data dels primers anys d'aquest vintè segle.»

A continuació, l'eminent catalanòfil doctor Girard fa una completíssima recensió de les publicacions mèdiques aparegudes en llengua vernàcula i que encapçalen els «Annals de Medicina», que daten del 1907. Cita els «Treballs de la Societat de Biologia» i els «Llibres dels Congressos de Metges de llengua catalana» i fa un merescut elogi de les «Monografies Mèdiques» i la «Col·lecció Miquel Servet», editades pel doctor Jaume Aiguader, així com «La Medicina Catalana», del doctor Leandre Cervera. De tots dos fa una minuciosa i vibrant biografia.

Enumera amb profusió de dades l'obra científica i els llibres en català dels doctors J. Pi i Sunyer-Bayo, Corachan, Trias-Maxencs, Turró (al qual dedica abrandats elogis), A. Pi i Sunyer i J. M. Bellido. Al ja citat doctor Leandre Cervera consagra una documentada nota relativa a la seva excepcional importància com a bioleg, com a tractadista i com a home de laboratori, palesada pels seus estudis, especialment aquells que es refereixen a secrecions internes.

A continuació escriu:

«Cal repetir-ho: el català, llengua llatina, és una llengua científica els títols mèdics de la qual li obren l'audiència dels medis científics universals. El passat del català, la seva actual vitalitat científica, l'esment de noms com el de Turró i dels seus deixebles, són prou per a esvair tots els dubtes. «La nostra llengua marxa per la cultura a la conquista del respecte mundial», ha escrit Aiguader en alguna lloc. Per això el català ha merescut l'audiència de la *Unió Mèdica Llatina*, a la qual—per damunt de tota qüestió política—res del que és llatí no li ha d'ésser estrany.»

Ací dóna fi a la calorosa defensa, de patriota i d'erudit, que el doctor Ismael Girard fa del català, llengua científica. La resta de l'interessantíssim fulletó que tenim a la vista, editat pulcrament i a tot luxe, a Tolosa, especifica la doble tasca científica i de germanor del VIIIè C. de M. de Ll. C. No tenint, doncs, un caràcter exclusivament literàrio-lingüístic com els fragments copiats, ens abstenim de reproduir-la reconeixent, però, el seu inestimable valor.

Des d'aquestes columnes ens plau infinitament agrair, en nom de tots els catalans que es sumin al nostre criteri, l'obra magnífica del gran amador de Catalunya, doctor Ismael Girard, de Tolosa, en respondre a determinades actituds dels capitostos espanyols amb la incorporació de la llengua catalana a l'Estadi científic universal, per damunt de tots els prejudicis imaginables.

F.

J. JANES I OLIVER
director de «Quaderns Literaris», publicació catalana digna de molts elogis, cada dia més ben acollida pel públic. Fa un any que es publica «Quaderns Literaris». Desitgem-li'n molts més

!LLIBRES!
AUTOGRAFS, DIBUIXOS, AQUARELLES
i el més important assortiment de GRAVATS de Barcelona
Exposició i venda a preus inversemblants a
METROPOLITANA
Llibreria vella i Nova
Canuda, 31 (baixos Sala Mozart)

ECOS

El feixisme italià, posat a intervenir coses, s'ha deixat caure damunt el Narro *que els pàrvuls passen en les escoles primàries.*

Els sillabaris de la llibreria de l'Estat duen estampat un bambino *xicarró, amb camisa negra, que es dedica a escriure damunt l'encerat el característic «Eia!», crit de guerra de les milícies o legions feixistes.*

Hem de creure que, a aquest pas, les llevadores arribaran a tenir l'obligació d'eixordar a cops d'«Eia!» les criatures que ajudin a nèixer.

* * *

Conten que essent ministre d'Hisenda el dramaturg Echegaray, va visitar-lo una comissió de funcionaris per tal de reclamar una gratificació que els havia estat promesa i no lliurada.

—Bé, ¿però no fou un ministre conservador qui us féu la prometença? — va dir l'autor de El Gran Galeoto.

—Sí, senyor ministre — feren els comissionats.

—I vostès deuen haver votat els conservadors...

—Sí... senyor ministre. Però un cop els hem votat no ens han donat el que ens oferiren.

—Para que luego digan ustedes que el liberalismo es pecado—*conciogué el ministre.*

NOTICIARI

Avui es posa a la venda la darrera obra del doctor Jeroni Moragues, «Evolució sexual de l'infant», que publica la col·lecció «Monografies Mèdiques» en el fascicle 85.

Es una obra especialment adreçada, a més dels metges, als pedagogs i educadors en general.

— Amb motiu d'haver aparegut al volum XXX de la Biblioteca Sabadellenca — publicat ara en celebració de la Festa del Llibre — els estudis crítics de Joaquim Folguera, el compilador i prologuista d'aquests treballs, Octavi Saltor, comentarà avui, divendres, a les set del vespre, a l'Associació de Periodistes de Barcelona, les apreciacions d'aquell ilustre poeta i escriptor.

L'acte serà públic.

— Té un èxit considerable de venda l'obra del doctor Emili Mira, «La psicoanàlisi», reimpresa ara per «Monografies Mèdiques». Aquesta segona edició, corregida i ampliada amb nous capítols, fan d'ella una obra nova.

— J. M. Prous i Vila, el poeta del Camp de Tarragona, que tant ens va delectar en el seu llibre de poemes «Nopals» (elegies de guerra), publicarà aviat un llibre de memòries del Marroc que es titularà «Quatre gotes de sang».

Es d'esperar que aquest llibre, degut a les actuals circumstàncies per les quals travessa el món, serà d'un marcat interès i, per tant, ben rebut pel tema interessant que tracta. Així ho esperem.

Obra nova
BAKUNIN
per V. Polouski
Traducció del rus per
Andreu Nin
5 PTES.
EDITORIAL ATENA
Barcelona
Comtal, 32, 3.er, 3.a - Tel. 18549

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

LA CONFERENCIA TRIPARTITA D'STRESSA

El Govern soviètic ha decidit no vendre més obres d'art

Moscou, 11. — El Govern soviètic ha decidit no vendre més en el successiu, cap dels tresors artístics que

NOCES
Restaurant Miramar

tanca el cèlebre Museu Ermitage de Leningrand.

L'últim que ha fet una compra d'un objecte d'art a Rússia, ha estat l'ex-ministre d'Hisenda nardamericà, Mr. Mellon, al qual els soviets, vengueren recentment un quadre de Rafael, que representava una Madona, per 1.166.000 dòlars.

Les raons de la decisió del Govern soviètic semblen que actualment la industrialització de Rússia està gairebé per complet en marxa i el Govern no té necessitat de vendre els seus tresors artístics per tal de procurar-se diner amb què comprar màquines, com ocorria abans.

Davant la pròxima reunió de la S. de N.

POLONIA NO S'OPOSARA AL REARMAMENT D'ALEMANYA

Ginebra, 11. — Polònia, segons s'informa intentarà obstruccionar el que es condemni, en la reunió extraordinària del Consell de la Societat de Nacions, el rearmament d'Alemanya.

Es creu que Polònia ha notificat a la Societat de Nacions que no pot participar en cap condemnació moral d'Alemanya tal com es comprèn en la resolució de França al Consell de la Societat de Nacions, de-

BANQUETS
Restaurant Miramar

manant una acció ràpida contra els plans de Hitler d'establir el servei militar obligatori i una força militar aèria.

El Consell de la Societat de Nacions es reuneix el pròxim dilluns.

Al Conferència Club

L'ORIENT I L'OCCIDENT VIST PER UN POETA XINES

Dimecres passat, Conferència Club va presentar a la seva tribuna el conegut poeta xinès Xeng Txeng, el qual, en francès, dònà una interessant conferència sobre l'Orient i l'Occident.

Xeng Txeng diguè que el país que coneix millor, que més estima, no pas interessadament, sinó perquè s'ho mereix, és el seu: la Xina, puix que és el país que ha seguit en línia recta la tradició, de generació en generació i que conserva un tipisme ancestral. Hi ha dues qüestions: la de la durada i la del secret de la durada de la Xina.

L'orador exposà dos caràcters distintius entre l'India i la Xina. Mentre aquesta és partidària de la resistència i de la conquesta contra la naturalesa, l'India no. Explica un apòleg en què això es manifesta. Un home volia separar dues muntanyes que li feien nosa; i comença a treure'n pedres. En fer-li observar que ell no ho veuria acabat, replicà que el seu fill continuaria l'obra, i si no, el seu nét o els seus successors, perquè l'home és etern.

Es només convençut de l'eternitat de l'home, que els xinesos han cultivat la seva terra, que l'han capgirada d'aspecte, n'han fet un jardí.

Però l'Occident arriba i porta un desequilibri nacional. Per tal de cercar el remei, ell vingué a Europa.

En arribar-hi el sorprengué la gran civilització mecànica. Però s'havia acabat la guerra i sabé que tanta bellesa estava afectada per una «crisi». Ell es preguntava què fóra això; si fóra fruit de la revolució mecànica. Investigant, s'adonà que Europa no era, com creuen els xinesos, una cosa que tè importància només des del 1840; i descobrí el Renaixement, i més tard l'esperit grecoromà; i aleshores descobrí amb goig un paral·lelisme espiritual entre l'Occident i la Xina. Antigament, a Grècia, l'equilibri entre l'individu i la societat no estava romput, no hi havia individualisme, com a la Xina.

L'exagerat individualisme —continuà dient— portarà la ruïna de la civilització occidental. Es refereix al moviment alemany, i diu que per tornar a l'esperit comunal el «jo» germànic és circumstancialment bo, com a oposat a l'individualisme exagerat. Però dintre el «jo» humà, el «jo germànic» no és sinó un «jo circumstancial», segons el sistema de Fichte. Aleshores el perill en el desequilibri és la guerra.

El remei —assegura— pot trobar-se en el desig humà de la veritat, però fent entendre a l'home que per tal d'aconseguir-la cal sacrifici.

Acabà propugnant per la fe. Cal que tothom tingui un objectiu, que defugi el pessimisme, altrament la ruïna de l'Orient i de l'Occident és irremeiable, segura.

El poeta Xing Xeng Txeng en acabar la seva brillant dissertació fou molt aplaudit.

AVUI ES POSA A LA VENDA
Barcelona, 6 d'octubre
de PERE FOIX
250 pàgines de text --- Nombroses pàgines paper «couché» amb gravats
Quatre pessetes exemplar
Comandes: Societat General Espanyola de Llibreria
BARBARA, 16 BARCELONA
La totalitat dels beneficis per als presos de Catalunya

(Ve de la 1.a pàgina)

molt difícil preveure el curs de les deliberacions; però és molt probable que hagin començat amb l'acord franco-soviètic en la seva relació amb els articles 10 i 16 del Conveni de la Societat de Nacions, ja que el nou instrument franco-soviètic pot afectar profundament les negociacions de Stressa.

Probables repercussions de la Conferència

Stressa, 11. — Hom assegura que els resultats de la conferència que s'ha iniciat aquest matí tindran efecte de gran abast per a la pau europea.

Encara que resulta molt difícil fer prediccions sobre l'èxit o fracàs de les discussions, es reconeix, en general, que l'actitud de la Gran Bretanya serà de la major importància; però la posició d'Anglaterra és encara un factor desconegut. Anglaterra no sembla disposada a acceptar cap nou compromís, i sembla que no

NUVIS
Restaurant Miramar

espera cap resultat definitiu, com a conseqüència d'aquesta reunió. La declaració feta amb aquest motiu per sir John Simon a la Cambra dels Comuns ha causat considerable sorpresa a Itàlia. El diari de Roma «Tribuna», reflexa aquesta sorpresa en un article, en el qual diu: «Es difícil comprendre el significat de l'afirmació de sir John Simon que la Conferència de Stressa tindria solament un caràcter d'exploració, almenys que s'entengui que Anglaterra va a explorar. Les missions d'exploració han acabat i ara l'única qüestió és saber el que valen els acords de Londres i Roma.»

L'acabament d'un acord entre França i Itàlia intentaran exercir influència sobre Anglaterra perquè entri en algun acord concret, perquè si Anglaterra romangués allunyada significaria la formació d'un bloc antigermànic per França i Itàlia, amb la participació de Rússia i Txecoslovàquia.

Les revelacions dels ministres britànics pel que respecta als recents viatges d'exploració realitzats són esperades amb extraordinari interès, i qualsevol indicació de la política de la Gran Bretanya que es pogués deduir d'aquestes revelacions serien rebudes amb la major ansietat.

Mussolini ofereix un àpat als congressistes

Stressa, 11. — La primera reunió de la Conferència iniciada exactament aquest matí, a un quart d'onze, ha durat fins poc abans de la una.

A l'elegant saló del Palau Borromeo ha tingut lloc el banquet ofert als congressistes pel senyor Mussolini. Abans de l'àpat, els congressistes han efectuat un passeig pel Llac Major.

La segona reunió

Stressa, 11. — S'anuncia que la segona reunió de la Conferència s'iniciarà a les cinc d'aquesta tarda, hora italiana.

Comentaris de la premsa alemanya

Berlín, 11. — En un comentari sobre la Conferència de Stressa, el «Frankfurter Zeitung» escriu aquest matí que la clau del problema resideix evidentment en la tornada d'Alemanya a la Societat de Nacions i en l'actitud de França, la qual no vol que es produeixi aquesta tornada per considerar que la presència d'Alemanya a l'organisme internacional li suposaria un destorb.

«Els anglesos —afegeix el periòdic — saben molt bé el que es posa en joc a Stressa i el que sobrevindrà més tard a Ginebra, i, en conseqüència obren amb extremada prudència.

Gràcies a l'actitud d'Anglaterra, que s'esforça per comprendre els punts de vista alemanys, Europa pot tenir esperances.

Si els homes destacats de la Societat de Nacions reflexionen i comparen el Pacte-aliança concertat per Barthou i Litvinoff amb les contraposicions alemanyes, es trobaran embarassats per a definir quina d'aquestes actituds està més d'acord amb l'esperit de l'organisme de Ginebra.»

CATASTROFE EN UN CINEMA

Seixanta morts i més de dos-cents ferits

Canton 11. — A conseqüència d'haver-se ensulciat l'anfiteatre d'un cinema durant la representació, han resultat unes seixanta persones mortes. entre les quals molts nens, i uns dos-cents ferits.

En caure el sostre, aquest aixafà els caps de molts ocupants del pati de butaques. La multitud aterrida i donant crits de pànic, lluità frenèticament per tal de guanyar les sortides, mentre que els pares fora de si, intentaven salvar els seus fills d'entre el munt de fustes i runes de la galeria ensulciada.

Finalment, reserves de policia trameses urgentment, aconseguiren restablir l'ordre i retirar les víctimes.

EL CONFLICTE ITALO-ABISSINI

Una nota del Govern d'Abissínia

Ginebra, 11 — S'ha rebut al Secretariat de la Lliga de Nacions, una altra nota del Govern d'Abissínia, en la qual manifesta, que en el seu desig de solucionar les diferències amb Itàlia, sotmet la qüestió de les fronteres de Somàlia i Abissínia a la clàusula d'arbitratge del tractat italo-abissini del 1928.

El que diuen els diaris francesos

París, 11. — La premsa francesa d'aquest matí es mostra extraordinàriament escassa de comentaris sobre la Conferència de Stressa.

La impressió general es de gran inseguretat, pel fet de tenir-se en compte la declaració categòrica de Simon en afirmar que els anglesos anaven a Stressa solament amb caràcter informatiu, mentre, com hom sap, Mussolini vol que de Stressa surtin resultats positius.

«Le Journal» compara la Conferència de Stressa amb una partida de «bridge», la primera part de la qual ja ha estat jugada, encara que els seus resultats, pel fet d'haver sorgit Alemanya ha obligat els jugadors a iniciar de nou la partida.

Discrepàncies?

París, 11. — Als cercles ben informats d'aquesta capital hom considerava aquesta tarda com a cosa segura que a Stressa es posaria de manifest una notable discrepància entre Anglaterra, per una part, i França i Itàlia per l'altra.

Són molts els dirigents polítics francesos que veuen encara un remei enèrgic en perspectiva per a abatre l'«orgull alemany». Hom considera que, tot i el cas que Anglaterra adoptés la posició que hom pressent, s'ha de confeccionar un formidable cercle aliat que integra-

RESTAURANT MIRAMAR
Telèfon 21222

rien Bèlgica, França, Itàlia, la Petita Entesa, l'Entesa Balcànica i la Unió Soviètica. Aquests països, englobats, podrien, en un moment donat, voltar Alemanya amb més de cent divisions i enfosquir el seu cel amb milers d'avions. Es clar que enfront d'aquest bloc n'hi hauria un altre encapçalat per Alemanya. De totes maneres, no es tem aquest, sinó l'actitud que davant dels dos blocs pot adoptar Anglaterra.

Comentaris de la premsa francesa

París, 11. — Tota la Premsa francesa dedica grans informacions a la Conferència de Stressa, però no pot publicar informacions concretes sobre ella perquè els periodistes enviats especials no poden trametre informació sobre el tractat en ella per trobar-se aïllats de Isola Bella.

El corresponsal de «L'Intransigeant» a Stressa diu que la Conferència tripartita és la més important de totes les que s'han celebrat després del fi de la guerra, i afegeix que tot el futur d'Europa depèn de les resolucions que s'adoptin a Isola Bella. El mateix corresponsal critica l'actuació d'Anglaterra, que qualifica de «tàctica dilatòria que destorba l'acció de les nacions amants de la pau.»

Comenta després l'article de «Il Popolo D'Italia», que a Stressa s'atribueix al propi Mussolini, i parlant de l'augment d'armaments d'Itàlia, diu que dit escrit del periòdic italià especifica que «la millor resposta al rearmament alemany seria que cada una de les nacions pacífiques augmentés els seus armaments fins a trobar-se al mateix nivell dels del Reich».

Segueix dient l'esmentat corresponsal que l'actitud de França ha de basar-se en aquestes consideracions i que si el Govern francès no rebutja el pacte de seguretat general, que sembla segur que presentaran els ministres anglesos, ha d'exigir, almenys, garanties de la seva execució.

Referint-se al Pacte Oriental, el corresponsal de «L'Intransigeant» diu que l'acord d'assistència mútua entre Rússia, França i Txecoslovàquia guanyaria solament significació amb la inclusió d'Alemanya, i que França ha de dedicar tots els seus esforços per a estendre aquesta combinació de pau en una organització general.

Les possibilitats de la Conferència vistes des de Berlín

Berlín, 11. — «La Correspondència Diplomàtica i Política», referint-se a les possibilitats de la Conferència de Stressa, diu que els viatges d'exploració anglesos han tingut com a resultat aclarir les possibilitats dels diversos pactes, sobretot el Pacte Oriental, i estimular la recerca d'una base menys artificial per a l'organització de la seguretat europea.

«Si la Societat de Nacions —diu— vol presentar-se al món, haurien de produir-se canvis importants. Les discusions actuals que tendeixen a donar a l'Estatut de la Societat de Nacions més eficàcia i més intensitat, es refereixen especialment a l'article 10 (integritat territorial) i al 16 (mesures contra l'agressor).

Ha estat considerat l'article 19 (que regula les revisions) com a contrapartida necessària, ja que la S. de les N. no ha de desentendres de les enteses d'antic estil pel fet que no s'asseguri l'estatut pur, sinó perquè s'encarregui de garantir les necessitats subordinades a una veritable pau.

Es precis esperar les noves mesures adoptades a Ginebra per a poder jutjar el valor pràctic d'aquestes discussions. Si s'espera que un nou esperit de pau i de la col·laboració, basat en la igualtat jurídica moral, es deixi sentir a Ginebra, és precís almenys que el Consell extraordinari que es reunirà el dia 15 d'abril ens doni una primera demostració, una probabilitat.

Haurà de seguit atentament els debats i donar-se compte fins a quin grau les potències representades en el Consell i aquest tracten la qüestió de la sobirania militar alemanya i les conseqüències que d'ella es desprenen.»

Una referència de la reunió matinal d'ahir

Londres, 11. — Notícies rebudes de Stressa informen que en la reunió celebrada a Isola Bella al matí, parlà primerament el ministre anglès de l'Exterior, sir John Simon, el qual donà compte, amb tota classe de detalls, de les visites efectuades per ell i Mr. Eden a diverses capitals europees. La informació donada per sir Simon fou tan extensa i detallada, que ocupà prop d'una hora i mitja. Després, sir Simon aclarí diversos extrems del seu informe, que fou escoltat amb gran interès pels delegats francesos i italians.

En la reunió celebrada a la tarda, el ministre de l'Exterior de França presentà el memoràndum francès que serà portat a la sessió extraordinària del Consell de la Societat de Nacions, que es celebrarà a Ginebra el vinent dilluns. Com hom sap aquesta reunió tindrà efecte a petició de França, la qual basa la seva petició en l'apartat primer de l'article onzè del Covenant, perquè sigui examinada l'actitud d'amenaça de la pau i de les bones relacions entre els països, en què s'ha col·locat Alemanya en adoptar decisions de caràcter unilateral que conculquen el Tractat de Versalles.

Hom sap que el memoràndum francès no demana directament que es condemni l'actuació del Reich; però declara que «els mètodes alemanys fan la col·laboració internacional, si no impossible, almenys molt dificultosa».

El text de la resolució que presentarà França davant la Societat de Nacions el vinent dilluns, ha estat discutit també per la Conferència tripartita, i es creu possible que les potències reunides a Stressa arribin a un acord per a la presentació a Ginebra d'un document conjunt.

La represa de la reunió

Stressa, 11. (Urgent). — A les cinc de la tarda han estat represos els treballs de la Conferència. Prèviament, els membres d'ella han estat a Pallanza, on visitaren la tomba del generalíssim dels exèrcits italians a la Gran Guerra, mariscal Cadorna, damunt la qual dipositaren una corona.

A la sessió de la tarda, Mussolini i Laval feren moltes preguntes al senyor Simon, en relació a les converses amb Hitler

Stressa, 11. — Les converses de la tarda, iniciades a les cinc, acabaren a les vuit.

Les versions sobre el curs dels debats discrepen considerablement segons sigui la font informativa. Hom sap positivament que a la sessió d'aquesta tarda Mussolini i Laval feren nombroses preguntes al senyor Simon sobre les converses amb Hitler, especialment respecte el Pacte del Danubi i el Pacte de l'Est.

El senyor Laval exposà les raons en què es basa França per a presentar a la S. de les N. la seva protesta contra l'actitud d'Alemanya, que viola les clàusules militars del Tractat de Versalles. El ministre francès de Negocis Estrangers ha donat a conèixer als membres de la Conferència el text del Memoràndum que presentarà França davant el Consell de l'organisme ginebrí en la sessió extraordinària del 15 de l'actual. Dit memoràndum es refereix, com hem comunicat, a l'actitud d'Alemanya amb els seus acords del dia 16 de l'actual.

El senyor Simon, per la seva banda, ha presentat una interessant escala prop dels armaments de cada país.

Aquest matí es reprendran les tasques

Stresa, 11. — Hom anuncia que la Conferència reemprendrà els seus treballs a les 9'30 del divendres al matí.

Hom preveu que els treballs de la Conferència no es podran acabar abans del dissabte a la nit.

Una suposada declaració de MacDonald

Stressa, 11. — De font francesa es diu que en la sessió d'aquest matí, el «Premier» britànic ha fet una important declaració en afirmar que subsistiria la solidaritat anglo-franco-italiana, davant Alemanya rearmada.

La notícia no ha estat confirmada.

Un comunicat oficial de la Conferència --- Encara no hi ha acord

Stressa, 11. — A primeres hores de la nit s'ha lliurat als periodistes un comunicat oficial de la Conferència sobre els treballs realitzats avui per ella.

Es diu en el comunicat que les reunions han tingut per principal objecte l'establiment d'un estret contacte entre les delegacions assistents a elles.

A continuació, enumera el tractat en les dues reunions celebrades avui, és clar, però, que amb les naturals reserves.

Hom pot dir que el text del comunicat res no precisa que no sigui conegut més extensament per les informacions particulars. Així, per exemple, s'ha sabut d'aquestes darreres fonts que MacDonald ha afirmat que Anglaterra «contribuirà enterament a l'organització de la seguretat col·lectiva dintre el quadre de la S. de les N.» Considera impossible la tornada incondicional d'Alemanya a l'organisme internacional de Ginebra.

Laval ha exposat les peticions que França formularà davant la S. D. N., que seran recolzades enèrgicament per Itàlia. Es tracta d'una condemnació solemne «de caràcter moral» per a Alemanya. A continuació exposà les negociacions de França amb Rússia, «per tal d'aconseguir un reforç de la seguretat a l'Est d'Europa».

Es pot assegurar que avui no ha sorgit l'acord

El moment polític i la situació de Catalunya

El cas dels jutges municipals

(Ve de la primera pàgina)

des del moment que el Parlament de la República en l'article tercer de la Llei del 2 de gener d'aquest any, recapta per a ell la facultat d'establir les normes que regulin els serveis de Justícia a la Regió Autònoma, mitjançant una llei especial, cessa l'efecte de l'esmentat paràgraf segon i, per tant, no pot admetre's la perllongació d'una interinitat dependent d'una condició que entra en l'esfera de l'impossible, la qual cosa anulla l'obligació que dependgui del seu compliment.

Les raons que han motivat la total renovació dels càrrecs de Justícia Municipal tenen el seu fonament en els desagradables successos del passat octubre, que no cal comentar, i el motiu del retard en la publicació de la disposició que ordena la total renovació dels càrrecs de Justícia Municipal a Catalunya, ha estat d'haver desitjat posseir dades dels quals es dedueix que han estat més de 200 els jutges municipals que han estat suspesos per les autoritats competents per haver pres part en el moviment subversiu; la recopilació de tots els antecedents ha durat prop de dos mesos.

Per altra banda, la Constitució de la República, en el seu article 104, prevé que el Ministeri Fiscal formarà un Cos únic a la Nació, i l'article 11 de l'Estatut de Catalunya consigna que l'organització i el funcionament del Ministeri Fiscal correspon íntegrament a l'Estat, d'acord amb les Lleis Generals, la qual cosa posa de manifest la vulneració palesa d'ambdós cossos legals en atribuir al Govern de la Generalitat la Llei del 22 de març del 1934, el nomenament dels funcionaris representants del mateix Govern, sense que pugui allegar-se en contra la desnaturalització que la denominació amb què són coneguts sofrí en dar-los el nom de Procuradors Municipals, ja que les funcions atribuïdes a aquests són exactament les mateixes que la llei assenyala als Fiscals Municipals, els quals són el darrer esglaó del Cos Fiscal, d'acord amb l'Estatut amb què es regeix aquest Cos i, per tant, encara que en nom diferent exerceixen les encomanades al Ministeri Públic i reconeixent aquesta vulneració, el Ministeri de Justícia ordenà, el 28 de febrer darrer, la renovació total dels càrrecs de Fiscals i Suplents de tot Catalunya, a la qual cosa no han pogut oposar-se la més petita objecció.

Es tracta ara de desviar l'opinió pública fent veure que la disposició referent a la renovació dels càrrecs de Justícia Municipal obeeix a una maniobra política, i a això també vol oposar-se aquesta Presidència, tot limitant-se a exposar fets, per tal que contrasti la conducta observada en altres circumstàncies amb la que segueix en aquests moments.

En l'anterior renovació de càrrecs de Justícia Municipal foren dictades lliurement normes per a fer les designacions, i el Consell de Justícia Municipal, que està encarregat de fer els nomenaments, estava integrat per un lletrat designat pel conseller de Justícia i Dret, pel Jutge Municipal Degà dels de Barcelona, per un Secretari lletrat de la Comissió Jurídico-Assessora, pel President de la Comissió Parlamentària de Justícia i per un Magistrat designat per la Sala de Govern de l'Audiència de Barcelona, persones totes, llevat el Magistrat de l'Audiència de Barcelona, més o menys dependents del conseller de Justícia o relacionades amb ell sobre l'ànim de les quals podia sospitar-se que tingués aquell una marcada influència.

En aquesta avinentesa, les normes a què han de subjectar-se els nomenaments són les que prevé la Llei de Justícia Municipal del 1907, i les persones que intervenen en les designacions són les que componen la Sala de Govern de l'Audiència Territorial de Barcelona, incrementada amb els Degans dels Collegis d'Advocats i de Notaris d'aquesta ciutat, els quals entén aquesta Presidència que mereixen el màxim respecte són la més gran garantia d'imparcialitat per a tots els ciutadans i faran que la tendència partidista que es reflecti en aquells nomenaments no es reprodueixi en els que ara han de fer-se.

* * *

«El Diluvio» publica en la seva edició d'ahir el següent article — incomplet — sobre la destitució de jutges i suplents municipals decretada per Pic i Pon:

«Tras la destitución de los Ayuntamientos populares, el golpe de gracia a los encargados de la administración de justicia presenta un cariz político demasiado acentuado — ante la posibilidad de unas próximas elecciones — para que pueda prosperar el proyecto. Y no puede prosperar porque los jueces municipales han sido nombrados siempre de acuerdo con las leyes vigentes y no a antojo del partido gobernante o del hombre que ostente su representación.

En materia de ilegalidades, podemos señalar lugar, según ya indicamos en nuestra edición de ayer, que los jueces actuales desempeñan el cargo en virtud de una ley y que este es un caso en el que se trata de anular una ley por medio de un decreto. Llevado el asunto a los tribunales, éstos, por el sólo hecho anotado, han de reponer en sus puestos a los funcionarios destituídos, dejando sin efecto el decreto del presidente transitorio.

En segundo lugar contiene la doctrina jurídica y el ataque a la Constitución y al Estatuto de Cataluña, de suponer que una ley del Gobierno central, que todavía no ha sido presentada a las Cortes y, por lo tanto, no existe, puede servir de fundamento para anular otra ley vigente, como es la del Parlamento catalàn, de 22 de marzo de 1934. Y decimos esto porque en la exposición de motivos del decreto a que venimos refiriéndonos, el señor Pic alega que la ley aprobada por el Parlamento radical-cedista y promulgada en 2 de enero de este año, que regula el régimen transitorio de Cataluña, recaba para el Gobierno central la facultad de legislar sobre las materias de justicia atribuídas a la región autónoma, cuando, en realidad, lo que dicha ley dice es que el Orden público, la Enseñanza y la Justicia serán objeto de una ley especial. Ha de ser mucha la videncia del señor Pic para, mientras dicha ley no se dicte, suponer que la misma estará redactada en términos que representen la reversión a Madrid de los servicios de justicia. De suerte, en resumen, que el razonamiento del decreto del presidente transitorio no sólo vulnera el régimen establecido por la Generalidad, en uso de las atribuciones que otorgó a su Gobierno el Parlamento, sino que presupone que, en definitiva, se dictará una ley por el Parlamento central y que la misma anulará las facultades legislativas de Cataluña. Mucho suponer es.»

El 14 d'abril...

Commemoreu-lo amb la vostra aportació a la subscripció pro empresonats

Donatius a les oficines del nostre diari, Ronda Universitat, número 25, pral.

Ahir al vespre prengué possessió el nou Delegat del Treball

Anit passada de retorn de la seva excursió a Tarragona i pels voltants de les nou, el governador general interí senyor Pic amb els acompanyants del viatge es traslladaren a la Delegació del Treball (Via Laietana), per tal de donar possessió del càrrec de delegat del Treball al senyor Eduard Batalla. El càrrec estava vacant per dimissió de l'anterior delegat senyor Torrents.

En ésser a l'esmentat despatx, el senyor Pic adreçà unes paraules d'elogi per la tasca del delegat dimissionari i encomanà al nou delegat senyor Batalla que laborés a favor dels interessos de patrons i obrers sense distinció.

Pronunciaren també discursos els senyors Torrents i Batalla.

*

El règim transitori

Hom recorda que els Jurats Mixtos de Treball depenen de la Direcció General de Treball

Madrid, 11. — La «Gaceta» publica una ordre del Ministeri del Treball, que diu així:

«Ilustrísimo Sr.: La forma en que viene redactado el artículo 13 de la Orden de 12 de diciembre de 1934, Gaceta del 14, puede determinar confusión en lo que afecta al funcionamiento de los jurados mixtos de trabajo, y con el fin de evitarlo, este Ministerio ha dispuesto que mientras dure el régimen transitorio establecido en Cataluña, los jurados mixtos de dicha región, al igual que los de toda España, se consideren sometidos a la jurisdicción de la Dirección General de Trabajo. — Madrid, 10 de abril de 1935.»

Els fills del rei d'Anglaterra, a Galícia

Vigo, 11. — En el vaixell «Orduna», que de retorn d'un creuer pel Pacífic i Cuba féu escala aquest matí en aquest port, han arribat els ducs de Kent, fills del rei d'Anglaterra, els quals desembarcaren i recorregueren la població. Des de Vigo marxaren a Santiago de Compostela. Posteriorment visitaren La Corunya on embarcaran demà en el «Orduna» fins a Santander. Una vegada allà desembarcaran i continuaran per terra a París.

La princesa Marina de Grècia esposa del duc de Kent fou obsequiada amb un esplèndid ramell de flors pel cònsol anglès.

CALÇAT de primera qualitat, a preus baratíssims
Hotel de Ventas - Pelai, 8
MOBLES antics i moderns - Sempre ocasions
Hotel de Ventas - Pelai, 8
RADIOS immillorables, al comptat i a terminis - Aparells, des de 100 pessetes
Hotel de Ventas - Pelai, 8
SUBHASTA diària, tot al millor dient, cada tarda
Hotel de Ventas
PELAI, 8 TELEFON 14370

Un punt de vista interessantíssim

Ossorio i Gallardo i la seva visió del conjunt polític i social de la República

Madrid, 11. — El senyor Ossorio i Gallardo, interrogat per un periodista, ha fet les següents manifestacions:

— ¿Com veieu la República espanyola en acomplir-se el quart aniversari de la seva instauració?

— No la veig com a mi m'agradaria. Però tampoc no trobo motiu per a les lamentacions excessives que a diari llegeixo i escolto. En qualsevol règim hi han d'haver sempre alternatives i canvis, elevacions i depressions; i si el descontent o el desencís fes creure que tot estava perdut, no hi hauria vida pública, si no era amb un criteri unilateral o inalterable.

El que succeeix ara és el dolent? Doncs ja vindrà una altra cosa millor. La substància de la República no està compromesa, perquè les assistències populars són abundoses i entusiastes. Això és el que interessa. El restant és el marge precís per a la topada d'ideologies i aspiracions, propi de qualsevol poble lliure.

— Les forces de dreta, dintre el règim, ¿acompliren l'especial missió que corresponia a la seva significació política?

— Sense que tracti de censurar ningú, al meu judici les forces de dreta tenien una missió diferent a la que acompleixen.

El meu concepte del conservadorisme — en el qual van junts la meva conseqüència amb el meu fracàs — és aquest: en el polític, el sentiment liberal del senyor Antoni Maura, i en el social, les fórmules de la democràcia cristiana. Dit en altres termes, segle XIX per a la política i segle XX per a la qüestió social. En la vida política sóc un «doceañista» (llibertat de consciència, de pensament, de paraula, de drets individuals imprescriptibles, joc de poders contrarestats, Parlament eficaç i no xerraire, justícia, poder, etc.). Es a dir, les essències del liberalisme clàssic. En l'evolució social m'encisen les doctrines de Lleó XIII i de Pius XI, de Kettelbey Pothier, de tota aquesta falanx benemèrita que propugna per l'emancipació dels obrers, sense adscriure'ls al sentit materialista (funció social de la propietat, accionat obrer, limitació de la renda, evolució de l'assalariat, ampliació dels segurs socials, etc.). Que consti que en assenyalar el fracàs de les dretes no critico els seus caps. De cap manera. Miquel Maura té un fort sentit liberal, i per aquest motiu no prospera. La «Ceda» ha tingut alguns intents de justícia social, com s'ha pogut comprovar en els projectes del senyor Jiménez Fernàndez... i s'ha aixecat una tempesta contra ella. Aquesta és la realitat. Les masses conservadores no simpatitzen amb cap d'aquestes dues tendències. Per tant, el polític conservador s'ha de donar a aquesta pressió i limitar-se a patrocinar interessos creats o ha de quedar-se a casa seva.

Aquest enorme disbarat de combatre el marxisme amb injúries i no amb raons oposades la dreta espanyola el pagarà cart. Però, de moment, no ho veu.

— ¿Quin judici us mereix la tasca feta per les primeres Corts ordinàries de la República?

— M'agradaria més no respondre a aquesta pregunta, perquè estic allunyat de tota política actual i personalista. Permeteu-me que em limiti a dir que les Corts han palesat una cega enverinada passió contra les Constituents, i els seus homes, sense revelar en igual proporció — ni gairebé en cap proporció — igual interès en una tasca constructiva. Enderrocar, destruir, increpar, desprestigiar, ho han fet molt bé. Però es veuria molt enfeinat qui pretengués de fer l'apologia de la seva fecunditat. ¡Amb tot i que la majoria està sola i es mou lliurement! ¡No podrà pas dir que algú li fa nosa!

L'error d'aquesta tàctica el demostrarà l'esdevenidor, perquè les forces d'esquerra s'estan multiplicant i enardint d'una manera enorme. ¡Amb tot i que hi havia prou matèria per a contradir-les i rectificar-les! Perquè aquells esquerristes i socialistes, d'honradesa exemplar, feren molts suggestius disbarats, que deixaven marge a una gran campanya dretista, que, al meu judici, encara no s'ha començat.

— ¿Estimeu convenient i oportuna una revisió constitucional? Si s'arribés a portar a terme, ¿a què hauria de limitar-se?

— Si vós recordeu que jo vaig presidir la Comissió Jurídica Assessora que va redactar l'anteprojecte constitucional i el repasseu, us donareu compte de les discrepàncies entre els pensaments inspiradors de l'un i de l'altre treball. Especialment, trobo malament el laïcisme de l'Estat (la meva afició va a l'Estat creient i a la llibertat de consciència individual), el tracte de desigualtat contra les ordres religioses, el sistema unicameral, el divorci i altres coses de menys importància. Però, malgrat tot, jutjo prematur i arriscat l'apressar-se a la reforma. Un període constituent està sempre curull de dificultats, i en les circumstàncies actuals del món i d'Espanya, molt més encara. El qui davant la perspectiva d'una guerra mundial faciliti a Espanya una guerra civil, tindrà motius suficients per a penedir-se'n després.

¡Per damunt de tot la biologia social té molta més eficàcia que la «Gaceta»! Del que la Constitució diu en relació a la religió al que està succeint en la realitat espanyola em sembla que hi ha bona distància. Uns dels errors més grans de la República fou el de voler implantar, de sopte, un complicat esquerrisme sense deturar-se a contemplar la capacitat d'Assimilació de l'Espanya contemporània. Els fets han portat la rectificació, i avui, no existeixen motius d'alarma raonables. ¿Per què, doncs, no ens podem esperar? Contra la voluntat dels qui el plantegin, l'anunci d'una reforma constitucional tindria, a Espanya, el so d'un clarí de guerra.

— Vista l'especial situació política per la qual travessem, ¿per quin camí es podria arribar a un estat de normalitat i fermesa?

— Reintegrant a cada grup polític la seva genuïna significació i deixant que es mogui lliurement. Tot això dels gabinets nacionals és pur garbuix, l'únic resultat del qual consisteix a deixar paralitzats tots els seus components. La recepta no tindrà cap utilitat mentre no es descobreixi la manera de sumar quantitats heterogènies. El camí de la solució hauria d'ésser aquest: Vindicació per les dretes de la seva significació dretista. Perquè és desencertat el veure els grups que actuen per a catòlics i com a catòlics despredre les seves forces a ajudar partits que es titulen radicals i heterodoxos i viceversa, veure que aquests es nodreixen de la commiseració dels qui són els seus adversaris naturals.

Rectificació de l'encegament esquerrista que no s'avé a admetre com a republicans els catòlics obedients de Roma (en el religiós) i els que sostenen idees oposades a l'esquerra. En la República no hi ha més coses essencials que aquestes: democràcia, elevació dels treballadors, llibertat de consciència i mecanisme de garanties legals. Dintre aquestes orientacions, cadascú pot veure la República com li plagui, amb el mateix dret que el seu adversari. Ah! I el que pretengui governar ha de cridar: «¡Visca la República!, a ple pulmó, amb sinceritat i sense embuts.

Reposició dels Ajuntaments del 12 d'Abril. (Fixeu-vos bé: els del 12.)

Restabliment dels organismes de treball que hagin estat governativament suspesos o falsejats.

Lliurament de tots els comandaments a personal indiscutiblement i diàfanament republicà.

Llei Electoral de sistema proporcional i no majoritari.

Normalitat constitucional.

I a continuació, eleccions sinceres, «¡surti el que surti».

Una vegada enquadrades així les forces polítiques, el nou Congrés podria lliurar-se a la legislació que el país reclama, i que aquestes Corts no li poden subministrar. ¡Ni molt menys unes altres que tinguessin caràcter constituent!

— Catalunya. ¿Què caldria fer per a portar la pau i la concòrdia a aquella regió?

— Restabliment de l'Estatut, sense cap més excepció que la referent a les funcions d'ordre públic.

Collocats els catalans en aquella legalitat, ells sols trobaran la comoditat per a ells i per a Espanya, contra la qual no ha anat mai ningú solvent i responsable.

— ¿Quina actitud creieu que ha d'adoptar Espanya davant les inquietuds i angoixes que es dibuixen a l'horitzó de la política internacional?

— Ha de mantenir, de totes passades, la seva significació neutral i pacífica, bo i defensant-se contra l'atac injust i esgotant el seu prestigi i la seva vàlua a Ginebra i a qualsevol banda on es cerquin solucions de Dret.

— Si s'arriba a formar, novament, el bloc governamental, ¿quina creieu que hauria d'ésser l'obra legislativa més urgent a realitzar?

— Es inútil pensar-ho, perquè no se'n podrà fer cap d'eficaç i duradora. Si no ho ha aconseguit en un any i mig, quan les circumstàncies eren més fàcils, ¿per què ho ha d'aconseguir ara, quan ja s'han trencat àdhuc les aparences de la cordialitat?

Podrà sargir-se el que s'hagi trencat; però la tela restarà inservible.

El senyor Azaña

Fa interessants manifestacions relacionades amb la possible dissolució de Corts i amb la darrera crisi

Madrid, 11. — El senyor Azaña ha fet declaracions polítiques a un periodista.

Diu que el propòsit predominant en la política des de fa molt és conservar les Corts fins a desembre. En tal data les actuals Corts, amb la meitat més un dels seus vots podrien acordar la reforma de la Constitució i quedarien dissoltes a l'acte sense decret presidencial. Nosaltres ens oposarem a aquesta reforma constitucional, perquè es tracta d'anullar una obra espiritualment republicana. No podem comprendre com hi pugui haver governant republicà tan impacient que es llanci a la ventura de promoure unes eleccions constituents. I consti que si en aquestes Corts Constituents obtinguessin les esquerres una aplastant majoria, em semblaria encara malament la reforma.

Jo crec que en dissoldre aquestes Corts acaba la facultat presidencial en tal sentit, ja que un article addicional que es presentà a la Constitució signat per mi, perquè no comptés la dissolució de les Corts Constituents, no s'arribà a dictaminar a la Comissió.

De totes maneres jo crec que el Poder executiu no pot resoldre sobre un text dubtós de la Constitució menys encara si ateny al límit de les seves atribucions.

Jo crec que l'última crisi no ha resolt res. No crec fàcil que el Govern vagi a les Corts tal i com està constituït. Farà tots els esforços imaginables per a un arranjament, però no és possible que s'arribi a un acord durador. Amb tot no s'ha de perdre de vista el propòsit dominant de conservar aquestes Corts fins a desembre, i això pot fer molt.

El «Ciudadano de honor»

SERA UNAMUNO?

Madrid, 11. — Sota la presidència del cap de l'Estat es reunirà el dissabte pròxim el Comitè encarregat de designar amb motiu de la proclamació de la República la personalitat a qui s'adjudicarà en 1935 el títol de ciutadà d'honor.

Aquest Comitè el formen a més del President de la República, el del Consell, els senyors Azaña, Samper i Martínez Barrio, com a ex-presidents, el de les Corts i el del Tribunal de Garanties Constitucionals i el senyor Manuel Bartolomé Cossío, al qual se li concedí l'any passat. La proclamació no necessita cap tràmit previ.

L'any passat, primer en què es concedí el títol, es féu amb tota senzillesa, després de canviar impressions els reunits.

* * *

Madrid, 11. — Segons notícies de caràcter particular, el «Ciudadano de Honor», elegit pel Govern, és el senyor Miguel de Unamuno.

Les llaçades que es concedeixen amb motiu de l'aniversari de la proclamació de la República es concedeixen a les esposes dels ex-presidents del Consell de Ministres i a la vídua de García Hernàndez i a la mare del capità Galàn

A "DIARIO DE MADRID"

Declaracions de Carles Pi i Sunyer

Madrid, 11. — «Diario de Madrid» publica les següents declaracions que el seu corresponsal a Barcelona atribueix al senyor Carles Pi i Sunyer:

—Com està ara el partit? ¿Quin resultat oferiran les vostres gestions?

—Es fan moltes fantasies sobre allò que ningú no sap, i no s'ha deixat d'atribuir a les meves gestions un abast aliè al que tenen de veritat. Han pretès fer creure que era necessària una quantitat d'esforços per tal de tornar a posar en marxa el mecanisme d'un grup ideològic; però ja veieu que puc permetre'm el luxe de distreure l'atenció en altres assumptes. Per això vull fer-vos constar l'exacta significació del meu viatge i les conseqüències del retorn: vaig anar a la capital simplement per tal de retre impressions i acceptar suggerències. Es tractava que ens posséssim d'acord els que estàvem a l'Esquerra, d'una manera més o menys directa, no per a modificar els nostres principis fonamentals —que seguiran essent els mateixos de sempre—, sinó per a reajustar, reestructurar el partit. Després de la convulsió d'octubre alguns Comitès locals no es cenyien amb exactitud al seu paper...

—¿Pecaven per carta de més o per carta de menys?

—Per Déu! No doneu tant abast a les meves paraules. No m'he referit a falta de control, sinó d'engranatge; alguns dels nostres contingents; això és tot. i era necessari parlar amb ells per tal d'unificar la nostra labor. No era definir els postulats, sinò els límits, encara que s'hagi dit per aquí que era una maniobra personal que escometia per tal de fer-me amb la prefectura.

—I bé ¿qui prendrà ara la direcció d'Esquerra Republicana? El senyor Gabriel Alomar em deia fa una setmana i mitja que era partidari que continués en el comandament Companys, per tal de donar la precisa sensació d'homogeneïtat.

—Aquesta resposta em sembla una mica desorientada en els moments actuals. Allò que es va a fer —possiblement en una setmana— és això: organitzar una espècie de Directori o Comitè que assumeixi el comandament. Ell revisarà la situació present i procurarà l'element que ens està fent falta: la claredat. Hem de definir la nostra posició d'una manera clarissima, destroçant aquells signes d'ombra que tant entorpiren i malbarataren la nostra labor.

—Extensió del Comitè?

—No hem pensat encara el nombre; us diré que de sis a deu individus; perquè us en doneu perfecta idea.

—Durada?

—Fins que puguin actuar sense traves tots els que constituïren el nervi dirigent del nostre partit.

—¿Quan estarà el partit en condicions de mobilitzar normalment la seva força?

—Si fos precís dintre de quinze dies, ho estaria d'aquí a aleshores.

Preguntat sobre la possibilitat d'unió de les esquerres catalanes, Pi i Sunyer ha dit:

—Confio que, tant Acció Catalana com el grup de Lluhí seran els nostres aliats. Però és precís esperar el moment oportú. Aquestes coses no es poden fer en fred. El nostre programa comprèn dos punts: Primer, la reestructuració; segon, fusió d'esquerres com a finalitat més remota aprofitant el moment d'inspiració oportú o necessari. Així s'aconseguirà, tal com desitgem, un partit democràtic fort, i amb tot l'afany d'ésser model també. Davant d'aquests grups d'esquerra —ho repeteixo— hi ha tres bases: coincidència en els propòsits, cordialitat en les relacions i identificació com a fi comú.

—Digueu-me, per a cabar, quelcom sobre les esquerres de la resta d'Espanya.

—Torno molt ben impressionat de tot el que vaig observar a Madrid. Content perquè he vist que, quan semblava que davant la reacció dretista, que en uns moments amenaçava assolar-ho tot sense que hi hagués més solucions que les de violència, els nostres homes tornen a confiar amb escreix en el camí democràtic. Aquesta confiança i serenitat és un esplèndid indici. Crec que les esquerres espanyoles cometeren dos errors, que esmenaren en successives etapes. El primer i principal és l'haver-ho escomès tot amb un racionalisme fred, sobre normes seques i dogmàtiques a complir, sense adaptar-se a les gents que actuaven al Parlament, poc simpàtiques, sense crear interessos que els haurien recolzat... En una paraula: amb poca humanitat. La segona equivocació és la d'haver menyspreat o no haver obert els braços amb alegria als intellectuals que tant feren per a portar la República.

Conferència del senyor Cambó al cinema «Maravillas», de Madrid

Madrid, 11. — Organitzada per la Unió Econòmica Nacional, aquesta tarda a les set ha donat una conferència l'ex-ministre i cap de la Lliga Catalana senyor Francesc Cambó. L'acte tingué lloc al cinema Maravillas. El senyor Cambó desenvolupà el tema «Crisi econòmica i intervencionisme de l'Estat».

UN ATEMPTAT POLITICO-SOCIAL, A SALAMANCA

Salamanca, 11. — Segueixen amb gran activitat les diligències realitzades pel succés registrat anit al parc de la Alamedilla, en el qual resultà morta la nena de 13 anys Carme Pérez Almedia i gravissimament ferit el seu germà Joan, de 27 anys, afiliat a Falange Española. Els fets i detalls confirmen la creença que es tracta d'un succés de caràcter político-social dirigit contra Joan Pérez Almeida.

El ministre de Justícia parla de la situació dels presos

Madrid, 11. — El ministre de Justícia manifestà als periodistes que és criteri seu que no hi hagi a les presons més que aquells detinguts sotmesos a procés.

Afegí que el pas dels assumptes de la jurisdicció militar a la civil, per l'aixecament de l'Estat de Guerra, s'oposarà una major suavitat en els procediments.

Confirmà que la població penal espanyola s'ha elevat de 7.000 a 24.000 reclusos.

GUERRA DEL RIO I CAMBO

Hom concedeix molta importància política, relacionant-la amb la política de Catalunya, a l'entrevista que celebraren ahir el ministre radical i el líder de la Lliga

Madrid, 11. — Ha estat molt comentat avui el viatge que realitzarà a Barcelona el ministre d'Obres Públiques senyor Guerra del Rio.

Encara que el senyor Guerra del Rio ha manifestat reiteradament que el seu viatge no té altra finalitat que el d'assistir als actes que celebrarà el partit en commemoració del 14 d'abril, sembla que aquest viatge té finalitats relacionades amb el desenvolupament de la política catalana, i especialment pel que es refereix a la constitució de les Comissions Gestores de l'Ajuntament i de la Generalitat.

Avui ha conferenciat amb el senyor Guerra del Rio el senyor Cambó. Si bé és cert que, d'acord amb la referència que d'aquesta reunió s'ha donat, tractaren els senyors Cambó i Guerra del Rio de la qüestió de les aigües que abasteixen Barcelona, sembla que també s'ocuparen de la política catalana i tractaren dels punts abans exposats, o sigui de les Comissions Gestores.

No tindria res de particular que s'hagués arribat a un acord en aquest sentit, i que en breu es coneguin les disposicions relacionades amb aquests acords.

No sembla que la conversa o les converses ja celebrades amb anterioritat s'hagin limitat a aquest sol punt del nomenament de les Comissions Gestores. Si s'ha arribat a un acord en aquests nomenaments amb el senyor Cambó, s'haurà arribat també a un acord en principi pel que es refereix a retornar a la Generalitat alguns dels serveis que pertanyien a ella per mandat de la Constitució i de l'Estatut i dels que s'incautà l'Estat a conseqüència del moviment revolucionari del 6 d'octubre. Això sembla lògic, si es té en compte que la Lliga s'ha oposat en tot moment a una col·laboració que no fos a base d'aquest reconeixement explícit del règim autonòmic i conseqüent devolució de funcions a la Generalitat. Si hi ha acord en el de les Comissions Gestores hi haurà també acord en tot l'altre.

Aquest acord no sembla difícil, si es té en compte que els serveis als quals ell mateix es pot referir, estan vinculats a les carteres d'Obres Públiques, Hisenda, Instrucció Pública i Governació.

Diferent és la posició i el punt de vista en les respectives carteres dels senyors Guerra del Río, Zabala, Prieto Bances i Portela Valladares a la dels senyors Cid, Marraco, Dualde i Vaquero, especialment la posició dels tres primers. Coneguda és la del senyor Guerra del Río en relació amb els serveis d'obres públiques traspassats a Catalunya, puix que durant la seva anterior etapa de Govern va donar tota mena de facilitats, i coneguda és també la posició del ministre d'Instrucció Pública per les seves declaracions concretes, primerament, quan va exercir un càrrec a Catalunya, quan exercia la cartera d'Instrucció Pública el senyor Villalobos, i després en el seu actual càrrec. Quant al senyor Zabala no sembla tampoc que es posi en la mateixa posició que el senyor Marraco, l'apassionament del qual és prou conegut en el que es refereix a la qüestió de Catalunya. Per últim, el senyor Portela Valladares, coneixedor de les qüestions que afecten Catalunya, és fàcil de comprendre, coneguda la seva posició, que en ell no es trobarà cap obstacle per a concedir allò que sigui just i estigui dintre la Llei.

Segurament aquests acords es concretaran una vegada hagin passat les pròximes festes, si bé podria donar-se el cas, que en el seu transcurs, els alludits acords es fessin públics oficialment.

En referència al que hi hagi en el fons de la qüestió, tant el senyor Guerra del Río com el senyor Cambó, han servat absoluta reserva, molt comprensible, ja que declaracions extemporànies podrien malversar el fruit dels acords.

Un homenatge a Martínez de Velasco

El cap dels agraris estima que aquestes Corts no es poden dissoldre fins que s'hagi plantejat el problema de la reforma constitucional

Madrid, 11. — En un hotel cèntric s'ha celebrat aquesta tarda, un àpat de la minoria agrària a honor del seu cap senyor Martínez de Velasco. Assistiren l'ex-ministre senyor Cid i els senyors Royo Villanova, Rodríguez de Viguri, Romero Radigales i tots els diputats de la minoria.

Als postres parlà en primer terme el senyor Romero Radigales, el qual oferí el banquet. A continuació féu ús de la paraula el senyor Martínez de Velasco, el qual començà dient que aquest acte era el moment més interessant de la seva vida política pels testimonis de fervor que estava rebent. Afegí que el partit el primer que l'interessava era salvar Espanya i que no havia de tenir en compte totes les insídies i totes les passions que s'han mogut entorn de la seva actuació i especialment en els darrers esdeveniments polítics, perquè sobre tots ells està patent la seva honradesa política. Jo em faig càrrec de totes aquestes passions, però he de dir que si no s'ha format un Govern de dretes no ha estat per la meva culpa. La responsabilitat que pugui derivar-se d'això no és per a mi.

Per a salvar la nació i els nostres ideals estem disposats a tots els sacrificis, menys el de l'honor. Com que no som un partit d'interessos, sinó un partit d'ideals, podem acceptar, en servei d'aquest, fins els llocs més insignificants.

No parlaré de la darrera crisi. No puc fer-ho, perquè solament podria parlar d'això tenint davant un contradictor. No és el moment oportú de fer-ho en un banquet d'amics polítics. Per altra part, això seria una deslleialtat. Jo desitjo una absoluta cordialitat amb tots els afins. Es pot argumentar sobre la posició del partit agrari, sobre la seva actuació, però l'important és que estem disposats a mantenir aquesta unió amb els partits afins.

Assenyala la posició del partit agrari pel que fa referència el moment polític en el sentit que estima que no es poden dissoldre aquestes Corts fins que quedi plantejat el problema de la reforma de la Constitució i que endegaran el camí per a aquesta reforma. Per a això el nostre partit està disposat al sacrifici sense cap límit. Si es creuen que hem d'estar al Govern, estarem en ell i acceptarem els llocs més subalterns. Si es creu que hem de col·laborar des de fora del Govern, també col·laborarem.

Acabà dedicant un record al diputat González Negrin, el qual no ha pogut assistir a l'acte per una desgràcia familiar.

En acabar el seu breu discurs, el senyor Martínez de Velasco fou llargament aplaudit i felicitat pels seus correligionaris.

*

Comentaris de passadissos

Madrid, 11. — Als passadissos del Congrés un grup en el qual figuraven els senyors Calderón, Villanueva, O'Shea i altres, comentaven el discurs del senyor Martínez de Velasco i la seva afirmació que es declarava francament partidari de reforçar la unió de les dretes.

«Aquesta posició dels agraris —deien els comentaristes— portarà com a conseqüència la dissolució del Parlament.

—Es a dir que hi haurà eleccions el juny i el gener.

—No ho crec —digué el senyor Villanueva—. Admeto les eleccions de juny, però el Congrés que es constitueixi l'agost no es dissoldrà per si als dos mesos ni encara que sigui per reforma constitucional.

—No ho dubteu —replicà el senyor Calderón—. Tingueu en compte que les dretes en aquestes eleccions portaran suficients diputats a fi d'acordar la reforma per si soles.

El senyor Villanueva respongué:

—Molts diputats de dreta, em semblen. De totes maneres, jo dic que a Galícia les dretes passaran de les majories que obtingueren en les darreres eleccions a les minories.

El diputat dretista galleg senyor O'Sea afirmava que les dretes tindran majoria a Galícia i arreu d'Espanya.

Dilluns es reunirà la Diputació Permanent de les Corts

Madrid, 11. — Dilluns es reunirà la Diputació permanent de les Corts a dos quarts de sis de la tarda. L'ordre del dia és el següent:

Primer. Ratificació dels tractats de l'Uruguay i de l'Argentina.

Segon. Crèdit extraordinari.

Tercer. Suplicatoris pendents.

En què quedem?

Madrid, 11. — El diputat liberal demòcrata senyor Pedregal manifestà que el senyor Melquíades Alvarez estava estranyat de les manifestacions del senyor Alba respecte a la necessitat que desapareixi com a minoria aquest grup parlamentari per la baixa del senyor Villalobos.

No és cert —afegí— que el senyor Villalobas s'hagi separat de la minoria, i segurament trametrà una lletra en aquest sentit.

GASOLINA
NEUMATICS
OLIS
ACCESSORIS
El millor servei a
Service Station, S. A.
Aragó, 270 i 272
i Passeig de Gràcia, 45
Telèfon 11550 i 11559

· LA CULTURA ·

UNIVERSITAT

Matrícula lliure a les Universitats.— El proper dia 15 comença el período de matrícula lliure a les Universitats de l'Estat. L'Associació d'Estudiants Lliures assabenta a tots els estudiants que han de formular les seves matrícules per a la convocatòria de juny a aquestes Universitats, que s'encarrega de la seva tramitació, car per a això està en relació directa amb les secretaries de totes les Universitats. Per a informes sobre abonaments de drets, documents i altres detalls, i per a efectuar matrícules, poden dirigir-se a la secretaria de la A. E. L. (Moles, 4, principal), cada dia de sis a vuit de la tarda.

MAGISTERI

El carnet dels mestres. — Els senyors mestres que no posseeixin encara el carnet d'identitat que l'Ajuntament concedeix als senyors mestres inscrits a la Unió Ciutadana, poden passar per secretaria de sis a vuit, carrer de Tallers, 62, segon, amb dues fotografies i el segell de l'Escola per a signar el full d'inscripció.

Secció Administrativa de Primer Ensenyament de Barcelona. Anunci. — Han estat nomenats per aquesta Secció, de conformitat amb el Decret del 20 de desembre del 1934 i Ordre de la mateixa data, els Mestres i Mestresses interins següents:

Mestres: senyor Sadurní Arrufat i Cros, núm. 19 de la llista, per a Manresa (Sec.), suplència del senyor Mercader-Arango; vacant del 26 de març del 1935.

Senyor Lluís Ustero i Gómez, número 186 de la llista, per a Granollers (Sec.); vacant de l'1-4-1935.

Senyor Eduard Batalla i Vidal, número 21 de la llista, per a Olesa de Montserrat, suplència del senyor Pericay; caducitat del nomenament anterior, 1-4-1935.

Mestressa: Senyora Maria de la Purificació Arual i Lapuerta, núm. 19 de la llista, per a Martorell, per renúncia de nomenament anterior, 27-1-1935.

Els senyors Mestres i Mestressa nomenats hauran de prendre possessió en el termini de quatre dies, a comptar del de la publicació del present al «Butlletí Oficial» de la Generalitat de Catalunya, podran recollir els títols administratius en aquesta Secció, de les dotze a les tretze els dies feiners.

CONFERENCIES

La cançó. — Demà, dissabte, a les sis de la tarda, al Casal del Mestre, donarà una conferència sobre «La cançó» la senyoreta Maria Carratalà, amb ilustracions musicals interpretades per la senyoreta Maria Amat, acompanyada al piano pel senyor Magí Mercadé.

Sessió científica. — L'Acadèmia Odontològica de Catalunya celebrarà sessió científica pública al Casal del Metge, el dimarts vinent, a les deu de la nit. La dissertació anirà a càrrec de Didac Costa del Rio, sobre «Diversos conceptes sobre orotodòncia».

AJUNTAMENT

*

AVUI I DEMA, DIES FESTIUS

En virtut de les disposicions dictades pel Govern de la República, seran considerats dies festius i vacaran les Oficines municipals, avui i demà.

SUBHASTA D'OBRES

S'ha fixat el dia 24 del mes que som per a la celebració de la subhasta de les obres per a la construcció d'una claveguera a la Travessera de les Corts, entre el carrer de Morales i la carretera de Sarrià, sota el tipus de 33.011'43 pessetes, tindrà lloc a la Casa Consistorial d'aquesta ciutat.

El plec de condicions, pressupostos i plans perquè haurà de regir-se l'execució de l'obra de referència es troben de manifest en el negociat municipal d'Obres Públiques d'Eixampla. S'admeten proposicions per a optar a la subhasta fins a les 10 del matí de l'indicat dia 24.

*

NOTICIARI

Nou curs de català. — Coberta la matrícula del curset de català darrerament anunciat, el Consell Directiu de la Protectora ha cregut convenient d'organitzar-ne un segon, per tal de correspondre a les noves sollicituds d'inscripció rebudes.

El nou curset anirà a càrrec de la professora senyora Carme Rigau de Farran i es celebrarà els dilluns i dimecres, de vuit a nou de la nit.

La matrícula queda oberta a l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, Arcs, 1, principal. Telèfon 18.862.

Visita a les obres de les «Forces Hidroelèctriques d'Andorra, S. A.»

Diumenge passat, junt amb una nodrida representació de la banca barcelonina, fórem invitats a fer una visita a les obres de les «Forces Hidroelèctriques d'Andorra S. A.». L'excursió s'inicià el dissabte a la tarda i prop d'una dotzena de cotxes expedicionaris es dirigiren a Seu d'Urgell on es féu nit.

L'endemà al matí travessàrem la frontera d'Andorra i ens dirigírem a la presa de Ransol. Un cop visitada ens traslladàrem a la central d'Escaldes on resseguírem detingudament les modernes instal·lacions que hi ha instal·lades.

Seguidament, per mitjà del funicular propietat de la Companyia, ens dirigírem al llac d'Engolasteos que proporciona l'aigua a la central. Durant l'ascensió se'ns oferí l'espectacle incomparable de la vall d'Andorra.

Una vegada de retorn del llac ens fou servit en les mateixes dependències de la central d'Escaldes un exquisit menú. A l'hora dels brindis M. Braud donà compte dels treballs realitzats i remercià la visita dels expedicionaris.

A mitja tarda, prèvia la visita a la resta de la República d'Andorra que ens faltava resseguir, emprenguérem el retorn a la ciutat amb el record del paisatge andorrà i d'una excursió agradable.

*

LLEGIU CADA DIA
LA HUMANITAT

RADIO

*

UNIO RADIO, S. A.

Emissió Ràdio Barcelona

PROGRAMA PER A AVUI DIVENDRES

7,15: Primera edició de «La Paraula», diari radiat de RADIO BARCELONA. — Discos.

8: Senyals horaris de la Catedral. — Lliçó de gimnàs radiat, a càrrec de la Federació de Gimnàstica.

8,20: Segona edició de «La Paraula», diari radit de RADIO BARCELONA. — Discos.

9: Senyals horaris de la Catedral.

11: Senyals horaris. — Servei Meteorològic de la Universitat de Barcelona.

MIGDIA

12: Senyals horaris. — Secció Femenina. — Música selecta en discos.

EMISSIO DE SOBRETAULA

13: Senyals horaris. — Programa de discos variats.

13,55: Secció Cinematogràfica.

14: «La Paraula», emissió de les dues de la tarda. Informació de Barcelona. — Actualitats teatrals i musicals.

14,30: «Butlletí Oficil» de la Generalitat de Catalunya. Sumari del número publicat avui. — «El fet del dia», per Joan Alavedra. — Continuació de les Actualitats. — Borsa de Treball de «E A J-1».

15: «La Paraula», emissió de les tres de la tarda. — Directament des de Madrid. Ministeris. Resum de la «Gaceta» i Consell de Ministres. — Sessió Radiobenèfica. — Discos escollits.

TARDA

16: «La Paraula», emissió de les quatre de la tarda. Informació general. Informció del Consell de Ministres. — Programa de discos.

18: Senyals horaris. — Música Da Camera»: «Tercet en Mi menor», op 90, A Dvorak. a) Lento Maestoso; b) Andante; c) Allegro. Rosaura Coma, piano; Juli Jarque, violí; Ferran Pérez Prió, violoncel.

18,30: Suplement de «La Paraula», dedicat a la Secció Infantil de RADIO BARCELONA: Rondalles, contes, consells útils, etc. — Programa del Radioient. Discos a petició de senyors subscriptors de RADIO BARCELONA.

19,15: «La Paraula», emissió d'un quart de vuit de la tarda. Informació de l'estranger, Barcelona, Madrid i provincies. — Continuació del Programa del Radioient.

19,45: Cotitzacions de monedes.

NIT

20: Noticiari esportiu de «La Paraula», emissió del divendres, a càrrec de la Unió Catalana de Federacions Esportives. — «Quart d'hora de l'Esport Català», a càrrec del Polo Hockey Club (Hípica). — Programa de discos selectes.

20,30: Resum de Premsa, noticiari comentat per J. Navarro Costabella.

20,45: Noticiari des de la redacció de «La Publicitat».

20,55: Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.

21: Senyals horaris de la Catedral. — Servei Meteorològic de la Universitat de Barcelona.

21,05: Concert setmanal Ford, que serà retransmès per les emissores d'Unió Ràdio Madrid, València, Sevilla, San Sebastián i Santiago de Compostela.

22: «La Paraula», emissió de les deu de la nit. — Directament des de Madrid. Resum de les informacions radiades durant el dia.

22,15: Transmissió des de la Gran ja Royal; concert pel Sextet Toldrà.

24: «La Paraula», emissió de les dotze de la nit. Darreres informacions.

EAJ - 39 RADIO BADALONA

Avui, divendres. — A les 12: Obertura; senyals horaris; música regional. A les 12,30: Música interpretada per banda. A les 12: Música variada en discos. A les 14: Música selecta. A les 14,30: Fi de l'emissió. A les 19: Obertura; senyals horaris; música simfònica. A les 20: Cotitzacions. A les 21: Notícies locals. A les 21,15: Audició de la selecció de «El Conde de Luxemburgo». A les 22,15: Notícies de Premsa des de Madrid. A les 22,30: «Jaz». A les 22,45: Fi de l'emissió.

*

Concurs infantil de dibuixos de flors

A l'objecte que els nens i nenes que tenen afició al dibuix, acoblin aquesta amb la de l'amor a les plantes i a les flors, «Amics dels jardins» (Garden Club) obren un concurs infantil de dibuixos de flors, el qual es regirà per les següents bases:

1.ª Poden participar-hi tots els infants (nens i nenes de l'edat de 7 als 13 anys, inclusiu).

2.ª Els dibuixos podran ésser al llapis, tinta o colorits, a gust del concursant, damunt bon paper adequat al dibuix. El full de paper ha de tenir un mínim de 12 centímetres de costat per un màxim de 25 centímetres.

3.ª Cada concursant podrà trametre tres dibuixos, però, no podrà obtenir, sinó un premi.

4.ª Cada dibuix portarà el nom de la flor representada; els que no reuneixin aquesta condició, seran exclosos del concurs.

5.ª Amb els treballs que es rebin, es farà una exposició en el local del Garden Club, Palau de Pedralbes, i els qui resultin premiats, seran publicats en el butlletí trimestral dels «Amics dels Jardins», sempre que es prestin a ésser reproduïts.

6.ª Per tal de comprovar l'originalitat del dibuix que hagi estat premiat, i la certesa que l'infant que passi a recollir-lo n'és autor, el Jurat podrà fer-li fer un dibuix semblant al tramès al concurs.

7.ª Els premis seran adjudicats per un Jurat compost de persones competents, els noms de les quals no es farà públic fins que hagi estat publicat per la premsa, el fall emès, que serà inapellable.

8.ª Els originals no podran ésser tramesos doblegats.

9.ª Els originals hauran d'ésser tramesos per tot el dia 15 de maig proper, al local dels «Amics dels Jardins» (Garden Club), Palau de Pedralbes, i amb la inscripció: «Per al Concurs infantil de dibuixos de flors».

Premi extraordinari per a nenes solament:

Un jardinet miniatura (donatiu de l'arquitecte N. M.ª Rubió).

Premi extraordinari per a nens solament:

Un lot de sis testos artístics, ofrena de «Ceràmica Artística», acompanyats de paquets de llavors, donatiu del Servei de Parcs Públics de Barcelona.

Premis per a nens i nenes indistintament:

1.er Un lot de sis exemplars de cactus.

Dos 2.ons Un lot de quatre exemplars de cactus.

Quatre 3.ers Un lot de dos exemplars de cactus.

Sis 4.rts Un exemplar del «Llibre de Natura» ofert per la Protectora de l'Ensenyança Catalana.

· LA MUSICA ·

La mort del mestre Villa

La seva personalitat -- La seva obra

Prop d'un mes feia que ens havia arribat la notícia que el mestre Ricard Villa estava greument malalt. No crèiem, però, que la fortalesa del Director de la Banda Municipal de Madrid no fos prou per a resistir i superar la fatal malaltia que el minava.

Tant a Madrid com a la resta d'Espanya, el mestre Villa era molt estimat i admirat per les seves qualitats personals, com també pel seu talent innegable. Nascut a Madrid el 23 d'octubre del 1873, féu els seus estudis musicals al Conservatori de la capital de la República, on ingressà el 1882, i conquerí per oposició el primer premi de solfeig el 1884 i el 1898 el de composició.

La seva tasca de compositor li donà gran anomenada i obtingué el premi en el concurs d'obres simfòniques que la Sociedad de Conciertos organitzà, amb la seva famosa «suite» «Cantos Asturianos». L'any 1902 estrenà al Teatre Líric l'òpera «Raimundo Lulio» sobre un llibret de Joaquim Dicenta, i obtingué un veritable èxit, que es repetí en estrenar «El Cristo de la Vega», obra que també fou posada al Teatre Tívoli de Barcelona sota la seva personal direcció, i fou així mateix molt aplaudida i elogiada. «El Patio del Monipodio» i «La Nazarita» foren les darreres produccions del popular mestre, el qual en el teatre tingué sempre un seguit de grans èxits.

A part de les obres teatrals esmentades, Ricard Villa compongué una magnífica «Misa en fa»; el poema simfònic «La Visión de Fray Martín», inspirat en un poema de Núñez de Arce; «Escenas Montañesas», «Rapsodia asturiana» i moltes altres, inclosa la música de cambra.

El 1909, en ésser creada la Banda Municipal de Madrid, li fou confiada la direcció d'ella, càrrec que ha vingut ocupant fins a la data. El seu treball al front de la Banda ha estat intens i brillantíssim, i és una de les bandes de major anomenada degut al seu talent envejable.

Com a director d'orquestra, Ricard Villa havia dirigit gairebé a tots els teatres de Madrid i en molts de provincies, i foren especialment remarcables les seves actuacions als Teatres Líric i Real de Madrid, on actuà diverses temporades.

Darrerament, el Govern de Madrid li concedí la Banda de l'ordre de la República, la credencial de la qual no pogué rebre personalment per trobar-se ja greument malalt en ésser-li lliurada.

EL MESTRE VILLA

Sigui a l'etern descans l'illustre músic madrileny, tan popular a tota Espanya.

CAMIL OLIVERAS

L'AUDICIO D'AVUI A L'ASSOCIACIO «DISCOFILS»

Avui, divendres, «Discòfils, Associació Pro Música» celebra la tercera sessió del curs actual, que promet revestir un viu interès, com les dues celebrades darrerament per aquesta novella entitat que amb tan d'encert comença les seves tasques culturals. Aquesta sessió, que se celebrarà a l'Hotel Majèstic Anglaterra, a un quart de vuit del vespre, serà comentada per Robert Gerhard; el programa és integrat per l'audició de la Simfonia «Mathis el Pintor», de Hindemith. «La història del soldat», d'Igor Strawinski ultra l'audició de les últimes edicions gramofòniques.

Les Arts

*

SEGON CONCURS DE GRAVAT ARTISTIC

L'Associació d'Amics del Gravat Artístic a Catalunya, complint amb la seva primera i fonamental finalitat, que és la d'estimular la producció de gravats artístics a la nostra terra i també la de desvetllar l'amor i l'interès dels no professionals per aquest art, fa pública la present convocatòria, corresponent a l'any actual, segon de la seva actuació, per a un concurs entre els artistes gravadors per tal de premiar l'autor de l'obra que, a judici de l'entitat, en sigui merexedor.

Amb tal objecte estableix les bases següents:

1a. Podran concórrer-hi tots els artistes gravadors, catalans o no catalans, que figurin en el cens de Catalunya.

2a. Els treballs presentats hauran d'ésser rigorosament inèdits i gravats sobre acer, bronze, coure o fusta; queda exceptuat el zinc.

3a. Les obres hauran de lliurar-se degudament emmarcades i amb cristall al local de l'Associació, carrer de Torres Amat, 6, Barcelona (Institut Català de les Arts del Llibre), del 15 de maig al 1er. de juny, inclusiu, de l'any 1935.

D'acord amb l'article 17 del Reglament de l'Associació, no seran admeses aquelles obres que no vagin acompanyades de la planxa corresponent, que haurà d'ésser signada i trobar-se en bon estat, la qual quedarà en dipòsit fins que el concurs estigui resolt i acabat. L'entitat lliurarà rebut de cada obra presentada.

4a. Seran admeses totes les obres, qualsevol que siguin la seva tècnica i tendències artístiques, per bé que cal evitar en el possible dificultats tècniques d'estampació; també les que siguin reproducció calcogràfica d'una obra pictòrica, escultòrica o arquitectònic, deguda a un altre autor; però la Junta Directiva es reserva el dret de rebutjar aquelles que puguin ésser considerades, pel caràcter del seu assumpte, com amb finalitats fora de les purament artístiques.

5a. Tots els treballs presentats seran exhibits pel mes de juny en una sala pública.

6a. Es concedirà un premi de 1.000 pessetes a l'autor de l'obra que resulti escollida segons s'indica en les bases següents.

7a. La selecció d'aquesta obra la faran, per votació, els socis de l'Entitat per mitjà de papereta tancada dins d'un sobre i durant els dies que estigui oberta l'Exhibició. Finit aquest período, serà fet l'escrutini a local de l'Associació, s'obriran els plecs i es farà el recompte de vots en presència dels concursants i dels socis que vulguin assistir-hi. La concessió es farà pública en finir el dia de la clausura de l'Exhibició.

8a. Si es produís empat, la votació serà decidida per sorteig entre els empatats.

9a. La planxa de l'obra premiada passarà a ésser propietat de l'Associació. Aquesta en farà, llevat d'accident, les proves reglamentàries, que seran únicament les següents:

Una per a cada soci de l'Entitat.

Una altra destinada al Museu de Barcelona.

Deu per a l'Associació.

Cinc per a l'Autor.

10a. Una vegada acomplerts aquests requisits, la planxa serà donada al Museu de Barcelona, amb la condició que no podrà ésser estampada novament fins després de 40 anys, d'acord amb les lleis vigents de la propietat intellectual.

11a. El sol fet de prendre part al concurs suposa l'acceptació d'aquestes bases. La Junta Directiva resoldrà de manera inapellable qualsevol dificultat no prevista que pogués presentar-se.

..LS SOCIS DEL SALO DE MONTJUIC

Es posa a coneixement dels artistes socis del Saló de Montjuïc residents a Barcelona (ciutat), els quals hagin de prendre part en l'Exposició de Primavera, que l'esmentat Saló tindrà al seu compte un servei de recollida a domicili i lliurament al Palau de l'Art Modern de les obres que hagin d'ésser presentades, mitjançant un avís dels interessats que caldrà dreçar a Galeries Syra (Diputació, 262), indicant el lloc on han de recollir-se.

Per al bon ordre de l'esmentat servei caldrà que aquest avís es faci abans del dia 17 del mes actual.

MIQUEL VILLA

L'exposició que Miquel Villà obrirà dins de poc a les galeries d'art Syra serà composta de quadres executats a Eivissa, Amsterdam, El Masnou, Montgat, Horta, Barcelona, Pobla de Segur i Pont de Claverol, sobre temes variadíssims. Ara que tant es parla del retorn al realisme, és oportuna aquesta exposició de Villà, el qual ha estat reputat com al nostre primer pintor realista.

RAFAEL SOLANIC

L'escultor Rafael Solanic inaugurarà el dissabte de Glòria una molt interessant exposició a les sales de Syra. Solanic, que sap dotar les seves obres d'un realisme formidable i executar-les amb un absolut domini tècnic, prepara per a aquesta propera exposició obres ben determinades que poden qualificar-se de definitives dins l'escultura.

VALERI CORBERO

Aquest artista celebrarà pròximament una exposició de pintura a Syra. Conjuntament exhibirà, en sales anexes, demostracions de decoració: projectes i realitzacions.

CLAUSURA D'EXPOSICIONS

Avui serà clausurada l'exposició de pintures de Gustau Cochet, a la Sala Busquets. També ho serà la de J. Soler Puig.

Tant l'un com l'altre han assolit un èxit assenyalat, esperonador de nous guanys en la interessant evolució d'aquests artistes, que ja ha estat remarcada per la crítica.

L'EXPOSICIO MASCORT

Josep M. Mascort té enllestides ja les darreres obres pintades a Torroella de Montgrí, amb destinació a l'exposici dels seus paisatges, que s'inaugura demà a la Sala Busquets.

L'exposició Mascort és esperada amb interès pels molts admiradors amb què compten ací els seus paisatges empordanesos, interpretats amb la paleta fresca i jovenívola característica d'aquest pintor.

Sales d'Art

Galeries Laietanes

Corts, 613

Trinitat Torné	Pintura
P. Borrell	»
Vicenç Rincon	»
Pasqual Roch	»
García Ramon	»

Fins el dia 19

SYRA

Diputació, 262 — Telèfon 18710

ART I ORNAMENTACIO
OBJECTES PER A PRESENTS

Prim	Pintura
Joaquim Ros	Escultura

Fins el dia 19

*

La Justícia

*

S'HAN SUSPES TOTS ELS ASSENYALAMENTS DE L'AUDIENCIA

Amb motiu d'haver-se declarat festa oficial i inhàbils els dies d'avui i demà no es celebraran vistes; les que hi havia assenyalades, han estat suspeses.

NOMENAMENT DE FISCALS MUNICIPALS

Ahir, a les quatre de la tarda, es reuní a la Sala de Govern de l'Audiència, per a nomenar els fiscals dels jutjats municipals en poblacions de menys de dotze mil habitants.

VENDA I CLINICA
D'ENCENEDORS
CASA SUBIROS
Hospital, 42 - Tel. 13651

Mobles López
Carme 44

APARELLS FOTOGRAFICS
PRISMATICS - BINOCLES - CINEMES
PEL-LICULES - PATHE BABY - MAQUINES
FONOGRAFS DE TOTES MENES DISCOS, etc.
RELLOTGES - OBJECTES DE PLATA
JOIES - BRILLANTS
TOT de VERITABLE OCASIO
COMPRA, VENDA i CANVI
CASA BAGUES
Carrer de Sant Pau, 6
(prop Rambles) Tel. 14237
BARCELONA

COMPANIA TRASMEDITERRANEA
MADRID: Paseig de la Castellana, 14. — BARCELONA: Via Laietana, 2
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - CADIZ - CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 12. Efectuaran el servei les motonaus
«CIUDAD DE SEVILLA» i «VILLA DE MADRID»
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA - PALMA DE MALLORCA
Sortides cada dia (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 19 hores, per les motonaus
«CIUDAD DE BARCELONA» i «CIUDAD DE PALMA»
SERVEIS REGULARS ENTRE TARRAGONA, VALENCIA, ALACANT I PALMA DE MALLORCA, BARCELONA MAO I BARCELONA - EIVISSA
LINIA COMERCIAL AMB ESCALES A TOTS ELS PORTS DE LA MEDITERRANIA, NORD D'AFRICA I CANARIES. — Sortides quinzenals de Barcelona els dijous. LINIA COMERCIAL BILBAO - CADIZ - CANARIES, AMB ESCALA A TOTS ELS PORTS DEL NORD D'ESPANYA. — Sortides quinzenals de Bilbao els dijous. LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE LA GUINEA ESPANYOLA (FERNANDO POO). — Sortides el dia 17 de cada mes, amb escales a València, Càdiz, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife o Freetown, Santa Isabel de Fernando Poo, Bata, Kogo i Rio Benito pels vapors
«PLUS ULTRA» i «LEGAZPI»
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores
«CIUDAD DE VALENCIA»
Preu a coberta: 9'00 pessetes. Bitllets d'anada i tornada a preus reduïts
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA - ALACANT - ORAN - MELILLA VILLA ALHUCEMAS - CEUTA I VICE-VERSA
Sortides de Barcelona cada diumenge, a les 8 hores; d'Alacant els dimarts, d'Oran els dimecres. d'Oran cap a Alacant els dimarts. i d'Alacant cap a Barcelona, els dimecres

Avui, dia 12, es posa a la venda Barcelona, 6 d'octubre de PERE FOIX
Preu: 4 ptes. Contra reemborsament: 4'40 ptes. Els lectors de LA HUMANITAT presentant aquest anunci obtindran una rebaixa. - Adquiriu-lo abans no s'esgoti
VOX-LIBRI. --- Carrer Tallers, 55. --- Telèfon 13945

NOVA URBANITZACIO
(FINCA TORRE DEL BARO)
Quaranta milions de pams quadrats de terrenys dintre el terme municipal de Barcelona es dividiran en SOLARS per a la construcció de Cases; Xalets, al comptat i a terminis de 10 i 20 anys.
En inaugurar aquesta Urbanització donem com a REGAL
200 solars a 10 cèntims el pam quadrat
lliure de despeses d'escriptura i plans
Despatx: Corts Catalanes, 602, 4.art. - Telèfon 21309

MERCAT D'OCASIONS
COMPRA / VENDA / CANVI
DE MOBLES, PIANOS, RADIOS, CAIXES DE CABALS, MAQUINES D'ESCRIURE I DE COSIR, MALETES, DISCOS, etc.
TOT D'OCASIO
CORTS CATALANES, 414
Telèfon 30422 BARCELONA

Llegiu LA HUMANITAT

CAMISERIA
Ferrer Batlles
36, Boqueria, 38
Especialitats — Camises a mida — Adam i model RAGLAN (patentada)
MITGES «FERRO» (de garantia)
PREUS BARATISSIMS

Ybarra y C.ª, S. en C.
Línies regulars de grans vapors per als destins que es detallen
SERVEI RAPID ENTRE BARCELONA I BILBAO
Sortides tots els DIMECRES a la nit cap a València, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Villagarcía, Corunya, Musel, Santander i Bilbao.
Alternant-se les escales de:
Tarragona, Ceuta i Huelva cada dues setmanes
Sant Carles i Ferrol cada dues setmanes
SERVEI CORRENT ENTRE BARCELONA I BILBAO
cada dues setmanes.
Surtides els DIVENDRES a la nit, cap a Tarragona, Sant Carles i Vilaroç, València, Cullera, Alacant, Cartagena, Aguilas, Almería, Melilla, Motril, Málaga, Ceuta, Càdiz, Sevilla, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Ferrol, Corunya, Avilés, Musel, Santander, Bilbao i Pasajes.
SERVEI ENTRE BARCELONA, SETE I MARSELLA
Sortides quinzenals els dijous cap a Sète i Marsella
Servei quinzenal cap a GENOVA
La càrrega es rep al Tinglado de la Companyia, Moll del Rebaix.
Telèfon 13585
SERVEI RAPID CAP AL BRASIL - PLATA
per moto-transatlàntics correus espanyols
Sortides fixes cada 21 dies
Cap a SANTOS, MONTEVIDEO I BUENOS AIRES sortirà el dia 30 d'abril del 1935, la magnífica motonau
«CABO SAN ANTONIO»
que admetrà passatgers i mercaderies
La càrrega es rep fins la vetlla del dia de sortida, al tinglado núm. 1 del Moll de Balears, Telèfon 18274
VIA LAIETANA, 7 TELEFON 22057
Consignataris:
Fill de Ròmul Bosch, S. en C.
VIA LAIETANA, 7 TELEFON 22057

ANUNCIS PER PARAULES
Les dues primeres ratlles 1'00 pesseta
Cada ratlla de més ..... 0'30 »

HOSTES I PENSIONS
DR. DOU, 15 entresol, 2a. a tot estar o sols dormir.
HABITACIO independent. C. de Cent, 223, pral. 1a.
HABITACIO sols dormir. Carme, 38, 2on. 1a.
PROP PLAÇA ESPANYA, desitjo únic hoste, poca família, asc. tel. - Bordeta, 13, 3er. 1a.
PL. UNIVERSITAT, 6, 2on., habitació a dormir o tot estar.
HOSPITAL, 101, entresol 2a., habitació tot estar o sols dormir.

DIVERSOS
CASA A TARRAGONA c/. Sant Pere, 18, venc per 14.000 ptes. 100 ptes. al mes. Esc. LA HUMANITAT núm. 204.
VALENCIA, 470, xamfrà Lepanto, tramvia número 60, prop trajecte 10 cèntims. Pisos 4 dormitoris, de 95 i 115 ptes.
ES LLOGA DESPATX, amoblat. Viladomat, 75, 5è. 2a., asc.
GRAN MAGATZEM. Entença, 40, prop Corts.
VIATJANT s'ofereix per a Catalunya, ram de teixits i gèneres de punt. Amb bones relacions clientela. Escriure a LA HUMANITAT núm. 150
LLOGARIA dos pisos en una mateixa casa, moderna i cèntrica fins a 90 ptes. Escriure a LA HUMANITAT núm. 159.
VENC AUTO d'ocasió 10 HP. bon estat i condicions immillorables. - Escriure a LA HUMANITAT núm. 161.
MODES, confecció acurada de vestits i abrics per a senyora i nena. - Preus moderats, Rocafort, 154, pral., 1a.
ANGEL MARTI. Taller d'enquadernació (Martínez de la Rosa, 17. Telèfon 75352 - Barcelona).
BAR MENJARS, lloc cèntric prop Rambles. Es traspassa per no poder atendre A. de Cabo F. Layret, 124 bis. 4rt. 2a.
VENC BOTIGA comestibles amb habitació, bones condicions, per no poder atendre negoci. Escriure LA HUMANITAT núm. 203.
XALET modern, espaiós jardí i horta, a 26 minuts Plaça Catalunya. Venc immillorables condicions. Dirigir-se a LA HUMANITAT núm. 153.

OFERTES I DEMANDES
MOSSO O COBRADOR, desitja cococació 45 anys i bones referències. Escriure a LA HUMANITAT núm. 534.
MODISTA s'ofereix a casa i a domicili. Preus econòmics. Rocafort, 154 pral. 1.a
SENYORETA taquimecanògrafa amb coneixements d'oficina dominant català i castellà, s'ofereix. Escriure a LA HUMANITAT núm. 162.
JOVE, sabent català i castellà s'ofereix per a despatx, magatzem o cobrador. Esc. LA HUMANITAT núm. 205.
MODISTA, mitges oficiales, falten. Mallorca, 239, 1er.
PLANXADORA, falta oficiala de camises d'home. Capellans, 14.

TEATRE I CINEMA

Un festival pro presos

PER AL DIUMENGE A LA NIT AL TEATRE POLIORAMA I ORGANITZAT PER GERMANOR CATALANA

Germanor Catalana ha organitzat per al proper diumenge, aniversari de la proclamació de la República, al Teatre Poliorama, un formidable festival teatral, en el qual, a més de la Companyia Titular, prendran part diversos artistes de reconeguda vàlua.

El programa és el següent:

1. Per la companyia titular **NICOLAU-MARTORI**, es posarà en escena la darrera producció de **Josep Maria de Sagarra**, en tres actes

LA RAMBLA DE LES FLORISTES

2. Recital de poesies a càrrec de

ENRIC LLUELLES
RAMON MARTORI
MERCE NICOLAU

3. **Acte de Concert**, a càrrec dels eminents

EDUARD BRITO
Barítion

TINO FOLGAR
Tenor

MARIA TERESA MORENO
Tiple

acompanyats pel mestre **Jaume Mestres.**

4. L'excellent orquestra catalana **Demon's Jazz.**

No cal oblidar que, tenint en compte el fi benèfic a què està destinat aquest festival, els catalans i homes liberals collaboraran amb la seva presència per tal que amb el seu ajut es pugui portar un consol als que es troben darrera reixes.

Assumpció Casals, al Coliseu Pompeia

HA CONTRACTAT VISITACIO LOPEZ I GIMENEZ SALES :: DIUMENGE, A LA NIT, «LA REINA JOVE»

Assumpció Casals, que demà, dissabte, debutarà al Coliseu Pompeia, ha contractat els coneguts artistes Visitació López i Giménez Sales.

No cal dir que el nom d'aquests dos populars artistes ha estat molt ben rebut a la barriada de Gràcia, especialment el de l'aplaudida Visitació López, que hi ha actuat molt poques vegades.

* * *

«La reina jove», la celebradíssima obra romàntica del gran Angel Guimerà, tindrà a aquest teatre, la nit del diumenge, dia 14, quart aniversari de la República, una genial intèrpret en Assumpció Casals, la qual fa una humana creació del delicadíssim rol de la protagonista.

El senyor Cumellas l'acompanya encertadament amb el paper de «Rolan», el qual enquadra perfectament a les seves facultats.

No cal deixar el popular Giménez Sales que juga mestrívolament el «Joan Taleia».

El decorat és degut als estudis escenogràfics de la casa Muela.

AVUI, EXIT

Una nota del Jurat Mixt d'Espectacles públics de Catalunya

«Per a la seva deguda observança es recorda als empresaris en general i a quantes persones pugui interessar, l'acord adoptat per les Seccions d'Empresaris i Professors d'Orquestra i Empresaris i Artistes de Circ i Varietats, que diu així:

El conjunt de professors d'orquestra que hagi d'actuar a l'escenari amb actors o artistes de varietats en qualsevulga de les modalitats de l'espectacle, no podrà executar durant el dia que això s'esdevingui, a la mateixa localitat, cap programa de ball. En «jiras» i Festes Majors la prohibició s'estén als dies d'aquestes anteriors i posteriors a l'espectacle.

Tot treball que es refereixi a aquesta modalitat de l'espectacle, estarà subjecte a la jurisdicció d'aquestes dues seccions.

Barcelona, 10 d'abril del 1935.»

Avui cinema amateur, a la Sala Studium

Tenint ja un punt de comparació amb la primera sessió del Primer Concurs Nacional de Cinema Amateur, pren un caire més interessant la que tindrà lloc aquesta nit a la Sala Studium, de la qual en són esperats amb curiositat els films inèdits d'entre els quals es tenen referències que s'hi compten obres de positiu valor.

Per a totes aquelles persones interessades que no s'han proveït de contrasenya per a les quatre sessions del Concurs, es faciliten les de cada sessió a les entitats federades, cases de material cinematogràfic i a la mateixa Sala Studium.

TEATRE ROMEA

MORENA CLARA, comèdia en tres actes i un judici oral, original de Quintero i Guillén

Els senyors Quintero i Guillén són dos autors de fecunditat molt considerable. I fa l'efecte, veient i escoltant el seu teatre, que l'imaginar i escriure comèdies no deu suposar en ells el més mínim esforç.

Els senyors Quintero i Guillén —o al revés— fan un teatre fàcil, amable, intranscendent, llampant. En l'obra dels senyors Quintero i Guillén hi ha una qualitat innegable: l'habilitat. Podran o no podran agradar-nos les seves comèdies, però hem de reconèixer que estan construïdes amb una gran habilitat. Avui com avui, els senyors Quintero i Guillén, autors joves, són els autors en els quals veiem més habilitat.

No cal cercar en la seva obra realitat, densitat, contingut ideològic, caràcters. No, no; res d'això. A la majoria dels comediògrafs els cal, per a escriure una obra de teatre, un ambient, uns tipus, un conflicte. Els senyors Quintero i Guillén poden i saben perscindir de tot això. Les seves obres són com un arròs amb pollastre —i perdoneu la comparació, gens poètica— sense pollastre.

En «Morena clara» tot és fals, desorbitat, absurd: l'intriga, les situacions, els caràcters, jo no he tractat mai amb gitanos, però em fa l'efecte que ni a Sevilla deuen ésser els gitanos com els pinten els senyors Quintero i Guillén. Amb fiscals sí que hi he tractat, i el record no em fa gaire gràcia perquè ells eren l'acusador i jo l'acusat. Malgrat aquesta coneixença em sembla un xic estrany el fiscal protagonista de la comèdia dels senyors Quintero i Guillén, un xic fals. I falsos són la mare, l'amic emparador d'indesitjables, i tots els altres personatges de l'obra. Aquella gitana que, sense més, per molt morena clara que sigui, entra en una casa desconeguda i s'hi instal·la a pesar que en la família hi ha qui sap que es dedica a robar pernils i allò que es presenta, és absurda de tota absurditat. I aquella mare que ho consent i l'empara, també. I el pare, que creu que hom pot fer el miracles de trobar bitllets de 1.000 pesetes a les butxaques de l'americana, és igualment absurd. I és absurd el fill, que ha conegut la gitana en hores de juerga amb «chatos» i «cante».

«Morena clara», com les altres obres dels senyors Quintero i Guillén, no resistiria una crítica seriosa, una crítica en aquest sentit. Però l'important, en aquesta obra com en les altres, no és la realitat del conflicte, de l'ambient, ni dels personatges: és l'habilitat, la gran habilitat dels autors. Només fallen en una cosa: en els versos: aquells versos, perfectament inútils i que fan perdre frescor a la comèdia emplenant-la de cursileria. El vers sols ha d'utilitzar-lo un veritable poeta. I els senyors Quintero i Guillén no es troben en aquest cas.

La senyora Herrero fa una veritable creació de la protagonista. Molt aplomat, molt just, el senyor Bardem. Dignes i correctes, els altres intèrprets de l'obra.

Lluís CAPDEVILA

A PARIS

MENJAR BE I ECONOMIC AL RESTAURANT

"AU SOLEIL D'ESPAGNE"

rue Geoffray Marie, 11

CUINA CATALANA I ESPANYOLA

Teatre Barcelona

ESTRENA DE «LA VIUDITA SE QUIERE CASAR», TRES ACTES DE LUCIO I CAPELLA

Una joguina còmica amb trets de vodevil, de vodevil blanc, o sia, sense la sal i fina intenció dels veritables vodevils.

La trama d'aquesta comedieta —trama d'embolics, inversemblances i incongruències— no té res d'original. Un home casat que allunya la seva muller i se'n va a un balneari del Nord d'Espanya a la recerca d'aventures amoroses i per tal d'obrar amb més llibertat suplanta la personalitat d'altri.

Entorn d'aquest resseguit assumpte, els autors han construït tres actes en els quals abunden les situacions còmiques i els acudits de bona llei.

No hi ha en aquesta obreta cap tipus més o menys ben dibuixat, cap estudi de caràcter, cap esbòs de tema sentimental, però hi ha molta acció, molt embolic i un diàleg força graciós. I, la veritat, per a escriure una joguina còmica, no són pas necessaris altres elements. La qüestió és que els autors tinguin enginy per a retorçar fins la més absurda inversemblança un lleu argument i que el públic —també té el seu públic aquest gènere teatral— segueixi amb atenció les deslloriga-des facècies dels personatges.

«La viudita se quiere casar» no és res més, doncs, que una comedieta per a passar l'estona. Pel que es veu, la majoria dels autors castellans, ja d'un temps ença, no els escau escriure altra classe de comèdies. Això de les comèdies per a passar l'estona és com una mena d'epidèmia que ha envaït els escenaris castellans.

Hom creu, potser, o fa veure que ho creu, que conreant tan intranscendent gènere així serveix millor els gustos i aficions del públic, però nosaltres dubtem que aquest sigui el veritable motiu. Es una altra la causa. I és que sempre serà més fàcil fer una comèdia per a passar l'estona que no una obra de tesi.

Altrament, «La viudita se quiere casar» obtingué una discreta interpretació. De manera especial es destacaren, la senyora Barroso i el primer actor senyor Espantaleón.

Ll. S.

TEATRE AMATEUR

*

AGRUPACIO DE TEATRE I CULTURA

Demà, dissabte, dia 13, a les deu de la vetlla, i en el local «Ocell Blau» (Corts, 496), aquesta Agrupació celebrarà el seu tercer aniversari amb la repetició del poema en tres actes del llorejat poeta Carles Alvarez Gilarran, «Cara i creu», que tant brillant èxit obtingué la nit de la seva estrena, i que meresqué unànime aprovació de la premsa.

MAS & ROCA

CAMISERS

Rebudes les novetats en camises i corbates

Portaferrisa, 24 i 26

Fontanella, 16

Homenatges a la vellesa

La popular i tradicional Diada dels Vells que es celebra el dilluns de Pasqua, assolirà enguany la màxima extensió des de la fundació de l'obra, l'any 1915.

Les noves arribades a la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis entitat fundadora i mantenidora de l'Obra, fan esperar un èxit total dels nombrosos actes que organitzen els Patronats Locals de la Vellesa amb íntima collaboració amb l'entitat esmentada. Les pensions i donatius que s'atorgaran als vellets seran en xifra no superada en cap dels anys precedents.

Entre les localitats que han comunicat tenen en organització la Festa dels Vells per al dilluns dia 22 del corrent mes, figuren: Badalona (on tindrà lloc la diada principal), Castellar del Vallès, Ponts, Sant Vicenç dels Horts, Les Planes, Sort, Santa Coloma de Farners, Floresta, Penelles, Pobla de segur, Girona, Torelló, Malgrat, Castelldans, Calella, Sant Pol de Mar, Pineda, Anglès, Tivissa, Vilanova i La Geltrú, Hospitalet del Llobregat, Sentmenat, Canyelles, Canet de Mar, Serinyà, Sitges, Amer, Sant Feliu de Codines, Sant Sadurní d'Anoia i Terrassa.

Enguany, doncs, l'Obra dels Homenatges a la Vellesa que fundà i impulsà el meritíssim senyor Francesc Moragas, suara traspassat, tindrà una difusió en les terres de Catalunya

EL SORTEIG D'AHIR

Primer premi, núm. 20.058, premiat amb 120.000 pessetes
BARCELONA, VALENCIA

Segon premi, núm. 7.449, premiat amb 65.000 pessetes
SEVILLA, VILAFRANCA, CADIZ

Tercer premi, núm. 34.796, premiat amb 30.000 pessetes
BARCELONA, TOLEDO, SEVILLA

Quart premi, núm. 22.790, premiat amb 20.000 pessetes
JAEN

LA LOTERIA DE LA SORT

de MIQUEL VALDES, Rambla de les Flors, núm. 12

SEGUEIX CONCEDINT ALS SEUS CLIENTS ELS DONS DE LA DEESSA FORTUNA I ESSENT LA MES AFORTUNADA D'ESPANYA

En el sorteig d'ahir ha venut el bitllet núm. 20.058 que ha estat afavorit amb el

PRIMER PREMI de

120.000 pessetes

També ha venut

TERCER PREMI de

30.000 pessetes

que ha tocat al número 34.796, així com també les aproximacions d'ambdós premis i CENT VINT BITLLETS de les centenes COMPREU EL VOSTRE BITLLET PER AL SORTEIG 11 DE MAIG A AQUESTA AFORTUNADA ADMINISTRACIO i SEREU MILIONARI

PREMIATS AMB 2.000 PESSETES

1.618 **Barcelona,** Màlaga, Bilbao.
4.966 Almeria, Mdrid, Melilla.
6.873 Madrid, Màlaga, Saragossa.
7.400 Bilbao, Tenerife, Vigo.
16.447 **Barcelona,** Madrid.
19.086 **Barcelona,** Madrid.
27.031 Saragossa, Andujar, Màlaga.
28.388 Mataró, Coin, Toledo.
29.910 **Barcelona,** Tarragona.
34.099 **Barcelona,** Ceuta, Algecires.

CENTENA
055 110 162 188 194 219 240 294
297 323 391 407 462 464 480 501
558 561 586 595 647 662 673 732
733 755 764 820 831 843 849 867
889 912 918 953 960

MIL
073 090 093 097 186 199 259 350
366 369 387 415 462 467 488 489
579 600 606 661 720 729 736 760
781 784 832 835 839 846 848 888
999

DOS MIL
078 099 112 140 163 185 202 261
305 311 341 345 346 380 405 417
434 532 556 655 700 746 755 787
829 839 891 944 949 951 964 980

TRES MIL
009 040 064 069 083 103 110 171
192 228 231 272 293 342 452 385
400 463 474 537 574 576 577 595
605 608 640 656 665 667 688 696
843 937 998

QUATRE MIL
003 010 019 030 058 065 118 148
152 154 177 185 192 204 212 225
229 235 238 246 253 265 315 342
410 425 443 445 449 461 495 507
528 554 611 621 630 634 702 712
820 850 876 892 897 957 965 994

CINC MIL
010 028 030 050 103 164 166 225
245 246 290 304 326 329 330 338
360 377 397 418 422 513 516 591
602 678 680 702 710 714 744 753
772 816 854 869 903 935 942

SIS MIL
047 055 059 078 079 094 097 155
178 204 210 226 250 275 395 420
436 438 461 513 545 552 557 558
565 602 609 661 663 778 788 799
843 881 913 931 994 951 999

SET MIL
047 096 154 165 186 204 207 213
218 294 296 312 320 323 330 332
340 347 349 354 460 477 515 555
565 571 587 633 650 707 754 760
765 808 812 870 899 900 922 939
964

VUIT MIL
040 043 060 075 085 147 148 189
192 197 207 208 209 250 262 279
297 300 306 310 321 335 414 420
430 463 482 484 500 550 567 636
657 711 715 717 749 795 797 803
816 844 905 910 915 916 920 927
943 950

NOU MIL
009 037 047 072 071 087 136 150
159 187 221 225 299 363 415 428
443 497 566 569 578 624 647 675
702 761 762 766 793 798 801 823
824 994

DEU MIL
025 069 071 087 105 109 152 170
179 206 221 233 298 332 334 336
437 443 470 519 526 555 584 598
603 623 624 636 678 694 763 817
856 908 919 940 953 963 981 982
984

ONZE MIL
010 042 064 079 135 161 172 312
341 343 389 418 434 435 438 439
454 464 469 475 483 531 544 654
685 758 807 842 844 950 988

DOTZE MIL
029 141 163 196 225 321 325 356
409 416 418 442 488 499 509 510
524 558 584 626 667 724 745 748
750 761 792 809 829 842 845 919
924 949 991

TRETZE MIL
008 014 017 070 094 100 103 114
161 190 219 221 263 264 293 319
323 357 360 414 415 434 448 464
465 471 503 508 527 537 562 590
598 657 770 804 807 828 831 845
857 858 879 908 912 938 977 980

CATORZE MIL
025 031 046 056 064 071 080 107
234 261 308 310 313 343 345 348
387 397 420 428 445 688 721 789
805 825 864 896 911 929 938 978
998

QUINZE MIL
016 038 064 128 155 159 191 198
201 205 225 234 330 341 357 365
549 629 635 652 656 658 665 666
747 853 866 874 886 937 942 960

SETSE MIL
000 003 032 034 036 065 117 148
166 179 216 223 224 257 285 297
298 321 420 462 519 532 608 614
629 790 815 861 866 867 908 977
994 997

DISSET MIL
028 086 126 146 166 178 201 237
285 301 309 314 350 371 384 390
416 451 466 474 480 488 508 517
526 527 535 548 570 611 618 698
721 723 782 788 816 817 831 888
906 929 964 966

DIVUIT MIL
033 039 050 084 086 092 096 119
178 219 267 280 292 306 350 354
357 365 369 370 413 432 439 452
496 510 519 595 566 569 596 688

DINOU MIL
000 001 037 060 072 116 145 161
194 199 206 358 284 320 323 366
375 384 411 425 470 474 480 500
519 522 540 550 552 613 631 642
651 661 705 720 786 787 805 816
861 909 941 966 980 989

VINT MIL
024 088 149 269 273 292 298 319
337 343 350 359 404 433 544 553
557 600 640 693 724 755 809 823
868 890 912 947 957 980 987

VINT-I-UN MIL
031 054 091 098 104 134 156 181
214 245 261 268 351 363 383 405
406 410 425 443 475 522 524 536
557 621 659 692 694 696 732 757
766 800 817 845 867 887 920 993

VINT-I-DOS MIL
003 017 033 141 152 241 257 261
262 331 401 421 423 434 527 591
600 606 675 685 703 738 749 756
764 802 896 905 976 987

VINT-I-TRE MIL
014 039 061 085 086 109 122 179
196 202 203 224 228 258 268 284
309 315 325 376 383 398 408 420
421 428 438 446 486 490 560 561
567 609 618 676 679 681 689 732
738 727 772 872 948 962 994

VINT-I-QUATRE MIL
011 100 111 148 151 160 200 202
256 303 305 317 336 345 354 357
445 457 479 512 566 647 668 685
747 771 786 812 866 919 932 954

VINT-I-CINC MIL
002 065 066 207 210 217 227 231
235 273 324 374 398 402 407 419
429 435 438 491 511 556 566 639
646 667 678 688 699 725 739 749
766 790 836 842 851 870 878 904
915 923 933 969

VINT-I-SIS MIL
026 027 063 064 120 131 137 175
198 222 346 426 427 447 480 507
550 551 576 611 620 625 662 667
678 698 753 767 774 799 800 857
965 968 970 984

VINT-I-SET MIL
041 056 085 135 164 184 214 219
237 251 256 266 268 288 312 331
336 360 364 395 407 411 421 455
466 500 637 566 570 793 817 848
869 888 957 975 983 993

VINT-I-VUIT MIL
025 076 098 104 105 129 130 148
191 253 269 294 304 307 328 261
367 378 381 402 427 442 610 644
656 744 770 788 809 848 856 866

VINT-I-NOU MIL
047 056 082 098 108 127 132 133
182 187 248 249 315 318 392 412
438 468 474 500 518 530 546 565
586 617 650 799 813 860 862 881
901 919 939 950 955 957 969 982
983 991

TRENTA MIL
015 057 105 115 131 135 143 150
185 214 238 261 268 305 311 326
327 387 399 401 410 428 445 463
505 522 529 540 546 614 639 679
680 722 738 744 749 782 830 867
872 935 951 957 965 996 999

TRENTA UN MIL
034 041 064 071 111 140 149 185
238 294 304 323 424 425 460 484
502 525 547 549 556 569 598 626
659 661 683 687 704 709 719 723
732 764 767 779 792 804 848 864
889 927 978

TRENTA DOS MIL
010 041 083 085 102 108 115 118
207 227 238 246 252 276 280 299
317 344 353 360 369 441 457 493
495 510 524 540 566 567 580 600
605 669 671 675 678 714 731 755
766 773 774 779 787 789 797 810
824 874 900 908 966 967 982

TRENTA TRES MIL
004 018 022 030 032 050 053 124
161 201 213 216 281 298 313 319
337 346 360 361 363 364 380 402
440 462 483 514 529 530 591 598
600 657 685 688 694 717 719 727
788 819 899 901 924 965 970 971

TRENTA-QUATRE MIL
027 032 087 106 116 125 159 162
170 182 204 217 226 230 305 311
318 344 405 419 432 438 461 492
557 563 565 568 576 577 635 651
669 703 704 706 713 774 803 838
865 881 891 897 918 923 936 939
964 991 955

TRENTA-CINC MIL
025 068 183 188 203 252 275 302
313 346 371 411 426 431 448 454
469 474 498 566 569 589 592 596
598 603 605 678 750 758 766 775
832 846 939

TRENTA-SIS MIL
002 017 034 047 093 115 119 154
158 160 225 260 269 292 334 360
386 415 444 504 510 530 561 569
629 670 698 707 708 732 750 756
790 794 867 913 918 936 951 952
976

La més afortunada Administració de Loteries d'Espanya és la de

MARIA ILLA

Rambla del Centre, 26 (Davant Plaça Macià)

En el sorteig d'ahir ha afavorit els seus clients amb els següents

Premis 1.er de

120.000 ptes.

al número 20.058

amb les seves aproximacions i 100 bitllets del centenar. A més, els números

16.447 --- 34.099 --- 1.618

amb 6.000 pessetes i infinitat de premis menors, així com centenar de tots els premis

Gran Stok de bitllets per a la Rifa de l'11 de Maig

Es remeten a províncies i estranger

·ELS ESPORTS·

Declaracions de Garcia Salazar

NO ESTA ENCARA ULTIMAT L'EQUIP QUE JUGARA CONTRA ALEMANYA

PERO HI A FEINA AVANÇADA...

Madrid, 11. — Un periòdic del matí publica les següents declaracions del seleccionador nacional senyor Garcia Salazar sobre el probable equip espanyol en els pròxims partits internacionals:

—Ja he vist que vosté ha donat l'equip nacional...

—Perdó:.. Encara no he donat res. S'ha publicat un equip nacional, que és possible que coincideixi amb el que jo doni...; però oficialment, encara no hi ha equip nacional contra Alemanya. Pot afirmar-ho.

—La línia mitja és segura, oi? Pere Regueiro, Cilaurren i Leoncito.

—De moment, sí. Ja sap que la meva preocupació, després d'haver vist el partit França-Alemanya, era el mig centre. Ja li vaig indicar que si no trobàvem un mig centre «fet», que respongués a les condicions que a mi em semblen indispensables, s'hauria de «fer» centre un mig ala dels de classe provada. Vaig pensar en Cilaurren. Aquest jugador, diumenge jugà de mig centre contra l'Arenes, i malgrat que en aquesta primera exhibició no féu coses brillantíssimes —ni calia exigirles—, pel que demostrà, deu tenir el convenciment que seria l'home que ens estava fent falta.

—I els migs ales?

—El bon rendiment durant la temporada dels dos jugadors del Madrid m'ha inclinat a preferir-los. Hi ha una altra raó: els jugadors del Madrid jugaren l'any passat a Alemanya i aquesta temporada han rebut la visita d'un fort equip alemany. Es pot afirmar que coneixen el «to» actual del joc alemany, d'una manera pràctica. Per altra part, no és nou el meu criteri de cercar l'harmonia dintre del «mosaic» que forçosament és tota selecció.

—Comprès... Homogeneïtat de l'equip en tot el possible i cohesió de línies; defenses del Madrid i dos davanters del Madrid units per elements coneixedors d'ambdós departaments... A part de les altres assenyades raons que ja ha exposat.

—Però insisteixo que encara no és segur que l'equip sigui el que s'ha publicat. Hi ha encara alguns jugadors de la forma dels quals m'he d'assegurar. El diumenge, per exemple, veuré el partit de Bilbao o el de Madrid. On jo no estigui hi haurà un «indicador» de la meva confiança.

El seleccionador no ens ho diu, però suposem que un dels jugadors, la recuperació de forma absoluta del qual —després del desgraciat accident del partit d'homenatge a Zamora— es desitja comprovar és Iraragorri. Una elemental discreció ens impedeix «estirar de la llengua» al doctor Garcia Salazar.

En canvi, podem preguntar si en el partit de Madrid el que es tracta de comprovar és la recuperació de la parella de defenses.

—En efecte; tinc les millors impressions sobre la forma de Quincoces i Ciriaco. Jacint ha donat completa satisfacció darrerament. I quant a Ciriaco, ja ha perdut la desconfiança explicable que tingué en les primeres sortides després de la seva curació. I hi ha un símptoma que no falla, que ell mateix, que és concentrat i «silenciós», es mostra content perquè la seva curació es consolida i la seva forma progressa.

—Quedem, doncs, que Zamora, Ciriaco, Quincoces, Pere Regueiro, Cilaurren, Leoncito, Casuco, Iraragorri, Làngara, Lluís Regueiro i Emilín (del Madrid)...

—Es un equip «probable», que podria coincidir amb l'oficial, però que no és l'oficial, perquè jo encara no he comunicat res oficialment al Comitè Nacional.

—La setmana que ve ho sabrem amb seguretat...

—Com acabo de dir-li, dels partits Madrid-València i Athlètic-Betis podrien sortir indicacions decisives, però és possible que encara esperaré la informació que em proporcionarà un altre partit.

—El Barcelona-Madrid, per exemple.

—Ho ha endevinat...

*

MOTORISME

L'As irlandès Stanley Wood i l'equip de la Husqvarna, inscrits en ferm per al III Gran Premi Internacional de Barcelona

Les gestions que el Moto Club de Catalunya ha portat a terme perquè entre la llista d'inscrits figurés el colós Stanley Woods, han arribat als millors resultats. Ahir es va rebre la inscripció en ferm d'aquest corredor excepcional, l'historial del qual en el motorisme internacional no ha estat superat fins a la data, i que, sens dubte, serà la màxima atracció d'aquesta jornada del petit motor.

Stanley Woods, que participarà sobre montures del darrer model, preparades especialment per la famosa marca italiana Guzzi, donarà al III Gran Premi Internacional de Barcelona, no solament l'alt relleu de la seva actuació, sinó la seguretat que haurà de desenrotllar totes les seves possibilitats per a batre el lot de grans figures amb les quals ha de competir.

Corredors com Tyrell Smith, Mellors, Winkler, Sunnquist, etc., s'han vist molts cops afalagats pels llorers del triomf i saben què representa per a ells vèncer Stanley Woods, i això els obligarà a donar el màxim rendiment i s'entaularà una lluita sense precedents, com mai no haurem presenciat.

«Husqvarna», la màquina sueca que es disputen les grans figures del motorisme com a muntura per a llurs actuacions, i que compta per èxits les seves intervencions, ha volgut presentar els seus darrers models en el III Gran Premi de Barcelona, ja que ha capit la ressonància que en el camp internacional ha conquerit aquesta cursa i el que per a ella suposaria un triomf en el circuit de Montjuïc.

Els corredors designats per a defensar aquesta marca són: Ragnar Sunnquist, en la classe 500 c.c. Martin Sbrömberg, en la 350, i Rolf Gülich, en la 250. L'historial d'aquests corredors no pot ésser més brillant: Sunnquist és el corredor suec de més renom en les competicions internacionals i campió oficial de la seva nació. Durant l'any passat guanyà el Tourist Tropy de Suècia, Gran Premi d'Holanda i es classificà segon en el Gran Premi d'Alemanya. El segueix Strömberg, guanyador del T. T. Suec, 350 c.c. Segon en el Gran Premi de Noruega i tercer en el de Bèlgica. I finalment Gülich, també guanyador de la seva categoria en el T. T. Suec i considerat com al millor especialista de la seva nació en màquines de petita cilindrada.

El dia 18 del corrent mes restarà definitivament closa la inscripció i serà publicada la llista total de participants en les respectives classes i categories, que ha de veure's notablement augmentada amb la participació nacional que, davant l'anunci de les grans figures internacional que amb ells han de lluitar, es dediquen a la preparació de llurs muntures per tal de palesar en aquesta magna competició les les seves possibilitats davant la temporada de grans curses que s'apropen al Continent europeu.

EXCURSIONISME

Notes de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya

La Molina - Núria. — El proper diumenge, dia 14, no circularà el tren especial fins a La Molina. Arribarà únicament fins a Ribes, per a combinar amb el cremallera.

Festes de Pasqua. — El dilluns de Pasqual el tren especial retornarà des de Puigcerdà.

Per als esmentats dies hi ha organitzats els següents autocars:

Pulmorens. — Sortida el dissabte, dia 20, al migdia. Nit a Puigcerdà. Diumenge, 21, Pulmorens, Pas de la Casa i nit a Porté. Dilluns, dia 22, tornada a Pulmorens i al vespre retorn a Barcelona. Per a inscripcions, a la Federació.

Rasos de Peguera. — Sortida de l'autocar el dissabte, dia 20, a les 3 de la tarda, del carrer de Muntaner, número 8. Inscripcions, a la Federació.

Andorra. — Sortida en autocar cap al refugi d'Envalira, el dissabte, dia 20. Per a inscripcions, a l'Esquí Club Català (Centre Excursionista de Catalunya).

Sortida en autocar cap al refugi d'Envalira, Dijous sant, a les 3 de la tarda. Inscripcions, a la Federació.

Renclusa. — Sortida en autocar el dimecres, dia 17, cap a Benasc. Per a detalls i inscripcions a la Secció de Muntanya del C. E. de C.

Espot. — El dissabte, dia 20, a les dues de la tarda, sortirà un autocar destinat a Espot. Des d'allí excursió al llac de Sant Maurici. Per a detalls i inscripcions al Club Muntanyenc Barcelonès.

Santuari de les Ares (Bonaigua). — Hi ha en estudi una excursió la realització de la qual depèn de les informacions que es puguin rebre. Per a inscripcions, a la Federació, per tota la present setmana.

Candanchu (Pireneu aragonès). — Fem avinent a tots els esquiadors que vulguin anar a Candanchu les festes de Pasqua que no hi ha lloc a l'Hotel. Unicament pot trobar-se allotjament a Canfranc.

Per a tota mena de dades adreceuvos a la Federació (Rambla de Canaletes, 9, prime., telèfon 22310), tots els dies, de 7 a 9 del vespre.

El IX Aplec de l'Excursionisme Gracienc

Per causes imprevistes la Comissió organitzadora del IX Aplec de l'Excursionisme Gracienc s'ha vist obligada a haver de variar el lloc de celebració de la seva festa, la qual s'efectuarà a Sant Mateu de Premià, el dia 5 de maig.

AUTOMOBILISME

La VII Exposició Internacional de Barcelona

En constituir-se el Comitè organitzador de la Setena Exposició Internacional de l'Automòbil, un dels seus primers acords fou d'oferir a S. E. el President de la República Espanyola la Presidència d'Honor i alt Protectorat del Certamen, oferiment que meresqué els honors de la seva acceptació.

A conseqüència d'això, i pròxima la data de l'obertura de l'Exposició, el Comitè sollicitarà una audiència de S. E. a fi d'invitar-lo que es digni concórrer a l'acte inaugural o al de clausura del Saló, igual que dels Excms. Senyors President del Consell, Ministre d'Estat i d'Indústria i Comerç.

Es més que probable que diversos ambaixadors concorrin també a aquests actes, que hom suposa que seran molt solemnes.

BOXA

Presentació de l'equip nacional amateur contra destacats professionals

La «Federación Española de Boxeo» tenia concertat un matx entre l'equip nacional amateur i una selecció francesa del Migdia, però dimarts, a darrera hora, rebé un telegrama que deia que els seleccionats francesos no podien desplaçar-se a Barcelona degut a dificultats sorgides en sollicitar el passaport collectiu.

Immediatament la Federació Nacional prengué l'acord d'oposar als campions d'Espanya amateurs una selecció de destacats boxadors professionals, combats que permetran establir una línia sobre la classe de l'equip espanyol amateur.

Els combats concertats són:

Pes mosca. E. Librero contra el professional Blasco.

Pes gall. P. Martínez contra el professional Simó.

Pes ploma. A. Lizarbe contra el professional Jim Terry.

Pes lleuger. J. Martínez contra el professional Esteve.

Pes welter. A. Zúñiga contra el profesysional Lorente.

Pes mig. J. M. Rodríguez contra el professional Santandreu.

Pes semipesat. F. Bueno contra el professional Romagosa.

Pes pesat. F. Vicente del Valle contra el professional Olangua.

Aquesta magna reunió amateur-professional tindrà lloc a la sala Iris Park demà, dissabte, dia 13, a les 10'15 de la nit.

La Federació Catalana de Boxa ha suspès en aquest dia les eliminatòries dels Campionats de Catalunya que ara celebra.

ATLETISME

El II Gran Premi de Sants

A mesura que s'acosta la data de la celebració del II Gran Premi de Sants, tot i mancar bastants dies, creix l'entusiasme dintre l'afició atlètica en general.

A fi d'aconseguir una organització brillant, la Secció de Cultura Física de l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant treballa per a arribar al dia de la prova amb tot ben orgnitzat.

També han correspost molts clubs a la crida feta pel Sempre Avant, cosa molt prometedora per a l'èxit de la gran cursa.

Han augmentat la llista de donatius els següents: De la Casa Martini i Rossi, Llapis Termosan i el Consell Directiu de l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant.

Resta oberta la inscripció a l'Ateneu Enciclopèdic Sempre Avant, Riego, 2, 1er.), de 7 a 10 del vespre, o a la Federació Catalana d'Atletisme (Sant Honorat, 7, pral.), de 7 a 8.

*

LES SARDANES

— La «Penya 3» organitza per a demà, dissabte, a les deu de la nit, una gran audició de sardanes a la Plaça Berenguer (Via Laietana), a càrrec de la Cobla Popular.

la humanitat

Divendres, 12 d'abril del 1935

Barcelona — Any V — Número 981

Ahir es reuní el Ple del Tribunal de Garanties

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

	Ptes.
Suma anterior	62.290'50
Obrers dels tallers «Chrysler»	
Jaume Montañés	0'50
Marcel·lí Huerva	1'—
Bernabé Melando	0'50
Joan Boneu	0'50
Carles Calaveras	0'50
Salvador Pujol	1'—
Eduard Aznar	1'—
Artur Solanas	1'—
Ramon Palau	0'50
Carles Miquel	0'25
D. T.	1'—
X. X.	0'50
T. A. C.	1'—
B. C. P.	1'—
Blai Oscos	0'50
Prim Saguer	1'—
Un simpatitzant	1'—
Josep Montoliu	0'50
Jacint Vidal	0'50
J. N.	1'—
Ramon Solanas	0'50
Ferran Serradó	0'50
San	0'50
J. B.	0'50
T. E.	0'50
R. P.	1'—
S. V.	1'—
A. P.	1'—
M. P.	1'—
N. C.	0'50
F. M.	1'—
E. B.	2'—
C. V.	1'—
J. C.	0'50
Josep Fa	0'50
F. S.	1'—
J. V.	0'50
M. P.	1'—
L. B.	1'—
A. O.	0'70
A. C.	1'—
P. B.	0'50
J. C.	0'50
Ll. P.	1'—
J. C.	1'—
Eduard Castellet	1'—
M. C. O.	0'50
Coral	2'—
Teresa Caballé i Esteve, tercera vegada	2'—
Dues noies i un noi d'Esquerra, de Reus	3'—
D. Martorell (setena i vuitena vegades)	6'—
X. Alexandri (sisena i setena vegades)	4'—
Jaume Pujol	0'50
Enric Domingo	1'—
Un matrimoni d'esquerra, Josep Mainé i Teresa Fonalleras	4'—
Josefa Raventós	5'—
Un obrer	5'—
Dos operaris dels Tallers Sauret	1'—
Els mateixos de cada setmana	7'55
Unes admiradores de Companys	2'—
Un grup de Litògrafs de T. G. Ll. S. A. (onzena vegada)	10'—
Un grupet de catalans, P. J. D.	8'—
Penya Difícils del Catalunya (13 vegada)	56'—
Dalmau Carol	1'—
Un grup d'obreres i obrers (segona vegada)	28'—
Un grup d'obreres de Casa Cuberta (segona vegada)	9'—
Genís Mut, federal	5'—
A. P.	3'50
Família Toutain-Vila (9, 10, 11, 12 i 13 setmanes)	125'—
Josefa E.	2'—
El personal de la Casa vídua R. M.	11'70
Una quota setmanal, dotzena vegada	2'—
Una nena de Tremp	1'—
Francesc Camón, de Cubelles	1'—
S. T.	5'—
F. Illa, de Gràcia	2'—
A. Y. P.	2'—
Dos catalans del carrer Tamarit i Urgell, setena vegada	12'—
Família Vives, a la memòria de Josep Rafeques	3'—
F. A., a la memòria de Macià	5'—
A la memòria de l'Avi	3'—
Família Brau (segona veg.)	5'—
Lluís Savilla i senyora	2'—
Antoni Campamany	2'—
Un matrimoni, Buxó Casadesús	2'—
Els 18 obrers (desena setm.)	13'50
Els 18 obrers (11.a setmana)	14'70
R. G.	3'—
Les dues germanetes, Montserrat i Nuri Riau i el seu cosinet Jordi Verdú, a la memòria de Macià	3'—
F. C.	1'—
Balaguer (petit), segona veg.	2'—
Joan Serra (quota setmanal)	2'—
Francesc Sans, de Martorell	2'—
Francesc Salas i Sans de Martorell	2'—
Francesc Asqueyol i filles	2'—
Joan Gili i companya (tercera vegada)	3'—
Joan Prat	1'—
Nena Maria Pous	1'—
Joan Pous	1'—
Dues anticatòliques	2'—
Amic dels rabassaires	4'—
Família Sanxo	5'—
Família Curet	5'—
Un ex-regular i la seva germana	2'—
M. C. (Acció Radical Catalana)	2'—
Dos catòlics	1'50
Quatre dependents de Borsa	4'—
Virosku i una velleta de 85 anys	1'50
Un deïsta	3'—
Emili Miravitlles	1'—
Telm Monterde	1'—
Josep Pané	1'—
Francesca Niubó	1'—
Margarida Bonavia	1'—
Bevià	1'—
Bove	1'—
Garcia	1'—
Riera	1'—
Molins	1'—
Forch	1'—
Jaume Muntané	2'—
Dolors Camps	2'—
Rita Prat	2'—
Maria Niellas	2'—
Josep Donadéu	2'—
Magdalena Tosca	1'—
Quimeta	1'—
Antoni Bartres	2'—
Montserrat Saló	1'—
Estimeu-vos, una catalana	2'—
Matrimoni Felip Bernadí i Josefa Tomàs, segona veg.	2'—
Martí i Carme Gutiérrez, a la memòria de l'Avi, tercera vegada	1'—
Jaume Claramunt i Antònia Ferrer (tercera vegada)	1'—
UN GRUP DE CATALANS:	
Ramon Baraup	1'—
Antoni Botinas	1'—
X. X.	1'—
Josep Cabestany	1'—
Josep Carreras	1'—
Conrad Massip	1'—
Joan Mateu	1'—
Prudenci Pallarés	1'—
Antoni Querol	1'—
Pius Romero	1'—
J. Valls Biosca	1'—
Bernat Hervàs	1'—
La nena M. Carme Roca	1'—
El nen Jordi Botines	1'—
A. Sabaté	1'—
Lluís	1'—
Prieto	1'—
Gil	1'—
Jordana	1'—
Ibàñez	1'—
Adrián	2'—
Fonollosa	1'—
Pagès	0'50
Gibert	1'—
Un torner	1'—
Colilles	1'—
Rasó	1'—
Santamaria	2'—
Clariana	1'—
Benavent	0'50
A la memòria de Compte	2'—
Redondo	[illegible]
Saura	1'—
Julià	0'25
Graner	1'—
Duràn	1'—
A la memòria de Compte	1'—
A la memòria de Compte	1'—
Torres	1'—
Ferrer	1'—
Font	2'—
A la memòria de Compte	2'—
Arbós	1'—
Palou	2'—
Cortés	1'—
Serra	1'—
Llorens	2'—
J. Pastor	2'—
Baptista	2'—
«Penya Trucs», de Sitges:	
Tula Serra de Xacon	0'50
Antonieta Rallo, a la memòria de Macià	0'25
Vinyet Fuster, a la memòria de Macià	0'25
Manuela Rosés de Curtiada	0'25
Rosa Ferret	0'25
Raymonda de Fontanals	0'50
Una manyica	0'50
Dolors Curtiada, nena	0'50
Pere Curtiada, nen	0'50
Dolors de Curtiada	2'—
Pere Curtiada	2'—
Lluïsa, Vda. de Curtiada	0'50
Magí Farret, a la memòria de J. Compte	2'—
Trucs núm. 1	0'50
Manuel Capdevila	0'50
Josep Soldevila	0'50
Ramon Bangué	0'50
X. X.	2'—
Josep Huguet, a la memòria de J. Compte	0'50
Un altre burot	1'—
Gandia	1'—
Josep Sanromà	2'—
Català de cor	0'50
Antoni Jordà	0'50
S. R.	0'25
Joaquim Paulí	1'—
S. R.	0'25
Manuel Farreras	0'50
Josep Pujol	1'—
Dolors de Milà	0'50
Joan Delgado	1'—
X. X.	2'—
Un grup d'obrers de la Casa Farrera i Cia.:	
Enric Casals	1'—
Josep Pérez	0'50
Alfons Madrueño	0'50
Eduard Gutiérrez	0'50
Magí Pijoan	0'50
Lluís Monguillot	1'—
Manuel Beltran	0'50
Maria López	0'50
A la memòria de Jaume Bravo	0'50
Daniel Bravo	0'50
Francesc Barril	1'—
Eduard Salas	0'20
Jesús Hernando	0'25
Francesc Barceló	0'25
J. F.	0'25
Joan Farré	0'50
Joan Artés	1'—
Baptista Ventura	0'50
Joan Ginés	0'50
Ferran Martínez	0'50
Francesc Algarra	0'50
Roc Collado	1'—
Indaleci Carmona	0'50
Cristòfor Cano	0'30
Pilar Juvé	1'—
Joan Burgués	0'50
Artur Julvé	0'50
Manuel Giménez	0'50
Antoni Tomàs	1'—
Antoni Salvador	0'50
Francesc Pinós	1'—
Joaquim Pérez	0'50
Josep Vilalta	0'25
Vicenç Láoz	0'30
A la memòria de Francesc Macià	0'50
Joan Sànchez	0'50
Maria S.	0'50
Francesca Ferrer	0'25
Joan Cano	0'50
Maria Alarcon	0'25
Josep Sabaté	0'30
Isabel Abella	0'45
Concepció Maquillot	0'45
Suma i segueix	**62.894'65**

ADVERTIMENT

Hom ens assabenta que un individu acompanyat d'una dona jove que diu ésser la seva esposa, es dedica a recórrer pobles de Catalunya fent-se passar com a recent alliberat del vaixell «Uruguay», sense mitjans de sosteniment i demana l'ajut econòmic de la gent que li ha estat prestat en alguna ocasió.

Com que es tracta d'un viu que vol aprofitar-se de les angúnies dels altres per a viure ell, ho advertim als nostres lectors i amics perquè no es deixin sorprendre en la seva bona fe, car si algú necessita amb justícia aquell ajut és al Comitè corresponent on ha d'adreçar-se i no trucant de porta en porta.

*

La filla de Rasputin és atacada per un os

Perú (Estat d'Indiana), 11. — La fill del «monjo foll rus» Rasputin, Maria Rasputin, domadora en l'actualitat d'animals, ha estat avui atacada per un ós negre que li ha causat fortes mossegades i esgarrapades als muscles i a les cames.

Maria lluità amb l'animal durant cinc minuts abans que els ajudants poguessin salvar-la, i l'ha tragueren de la gàbia de l'animal, que es trobava a l'aire lliure.

Sota l'estat de guerra

*

LA CAUSA CONTRA EL DIPUTAT SENYOR SUNYOL

El comandant jutge senyor Enric Bibiano ha sobreseït la causa que instruïa contra el diputat a Corts senyor Josep Sunyol i Garriga, per tinença d'armes. Com es recordarà el Congrés no va concedir el suplicatori demanat per a poder processar el senyor Sunyol.

EN LLIBERTAT PROVISIONAL

Ahir foren posats en llibertat els ex-agents de policia de la Generalitat senyors Pinya, Hernàndez i Oncins, que estaven detinguts i encartats en la causa anomenada general. Aquesta llibertat és provisional i fou concedida sota fiança personal.

LA CAUSA PER ESPIONATGE A PLENARI

L'auditor de la Divisió ha elevat a plenari la causa que el comandant jutge senyor Urrutia instrueix contra Víctor Lacarccio i altres pel delicte d'espionatge.

ALTRES CAUSES

També han estat elevades a plenari les causes contra Roser Pena i Manuel Navarro, i ha passat a vista i sentència la causa contra Serafí Casado. La causa número 740 de l'any passat ha estat sobreseguda.

LA CAUSA CONTRA EL COMANDANT SANDINO

L'auditor de la Divisió ha denegat el recurs de reforma de processament presentat pel capità d'aviació senyor Servand Meana, en la causa que instrueix el coronel senyor Canyadas contra el comandant d'aviació senyor Diez Sandino.

Focs de Bengala

LA MONSTRUOSITAT PERDURA...

Contra tota lògica i a ciència i paciència del món—que s'ho guaita amb la brutal indiferència dels homes fets que es miren barallar infants—el Chaco Boreal segueix essent teatre de la més absurda i incomprensible de les guerres. Els indis de Bolívia i els del Paraguai són duts, a ramades, a l'infern de la guerra, pels seus capataços blancs, sense tenir una idea clara del per què moren, sofreixen i passen les més dures penalitats. Ells no ho saben, pobres indis, eternes víctimes del salvatge blanc. Però si ho saben els Consells d'Administració de certes companyies, interessades que hi hagi guerra i extermini per a incrementar els dividends. Com els còndors dels Andes, aquesta mena de gent es nodreix de carronya insepulta.

Els indígenes del Gran Chaco creuen, per tradició, veraç allò que somnien. I així sovint expliquen de bona fe, com a coses reals, històries extraordinàries somniades. El que ho escolta, si no coneix els naturals, creu que li volen aixecar la camisa. No hi ha tal cosa. Ells, els indis, no distingeixen el somni de la vigília i creuen que, un i altre, integren la vida individual.

Però davant d'aquesta iniquitat, que és la guerra forçada entre el Paraguai i Bolívia, la proposició se'ns planteja per passiva. Així és la realitat que ultrapassa totes les dimensions del bon sentit, molt enllà del més desguitarrat pesombre que pugui relatar-nos com a cert un indi del Gran Chaco. I som nosaltres, els observadors imparcials, els que ja no tenim noció d'on comença la realitat i acaba la pesadilla. Entretant, per vergonya de tots, la monstruositat perdura...

J. M. FRANCES

El nou uniforme de l'exèrcit alemany (Foto. Atlantic)

EL CONVENI FRANCO-SOVIETIC

UN COMENTARI DEL «THE TIMES»

Londres, 11. — El periòdic «The Times» comenta en el seu número d'avui el nou conveni franco-soviètic, principi d'un sistema de defensa collectiva, i diu que el millor que es pot esperar d'ell és que asseguri la tan fràgil pau almenys fins que es pugui organitzar un sistema en millors condicions. Comenta que cap acord que es basi en la passada guerra no pot donar resultat definitius.

Segueix dient que allò que és absolutament necessari és l'establiment d'un sistema que faci supèrflua la guerra i faciliti canvis internacionals sense emprar la força. Aquests principis poden trobar-se en les lleis bàsiques de la Societat de Nacions.

ELS DUBTES DELS POLONESOS

Varsòvia, 11. — L'anunci del conveni franco-soviètic ha provocat a Varsòvia el dubte de si es tracta en realitat d'una aliança.

Als cercles oficials es lamenta que França hagi donat als soviets l'oportunitat per tal d'immiscuir-se en els assumptes de l'Est d'Europa.

De Valera vol proclamar la República

Dublin, 11. — El primer ministre, Eamon de Valera, ha parlat a Dail. Ha declarat, que contràriament a allò que afirma l'oposició, el Govern no està simulant republicanisme.

«Tan prompte com hi hagi la més lleugera perspectiva d'èxit declararem la República».

EL 14 D'ABRIL A TERRASSA

Diumenge, a les onze del matí, tindrà lloc, degudament autoritzat, al

TEATRE RECREU

un grandiós acte en el qual parlaran

LEANDRE RAURIC
RAFAEL TASSIS I MARCA
M. RUBIO I TUDURI
CLAUDI AMETLLA
DR. J. SERRA HUNTER

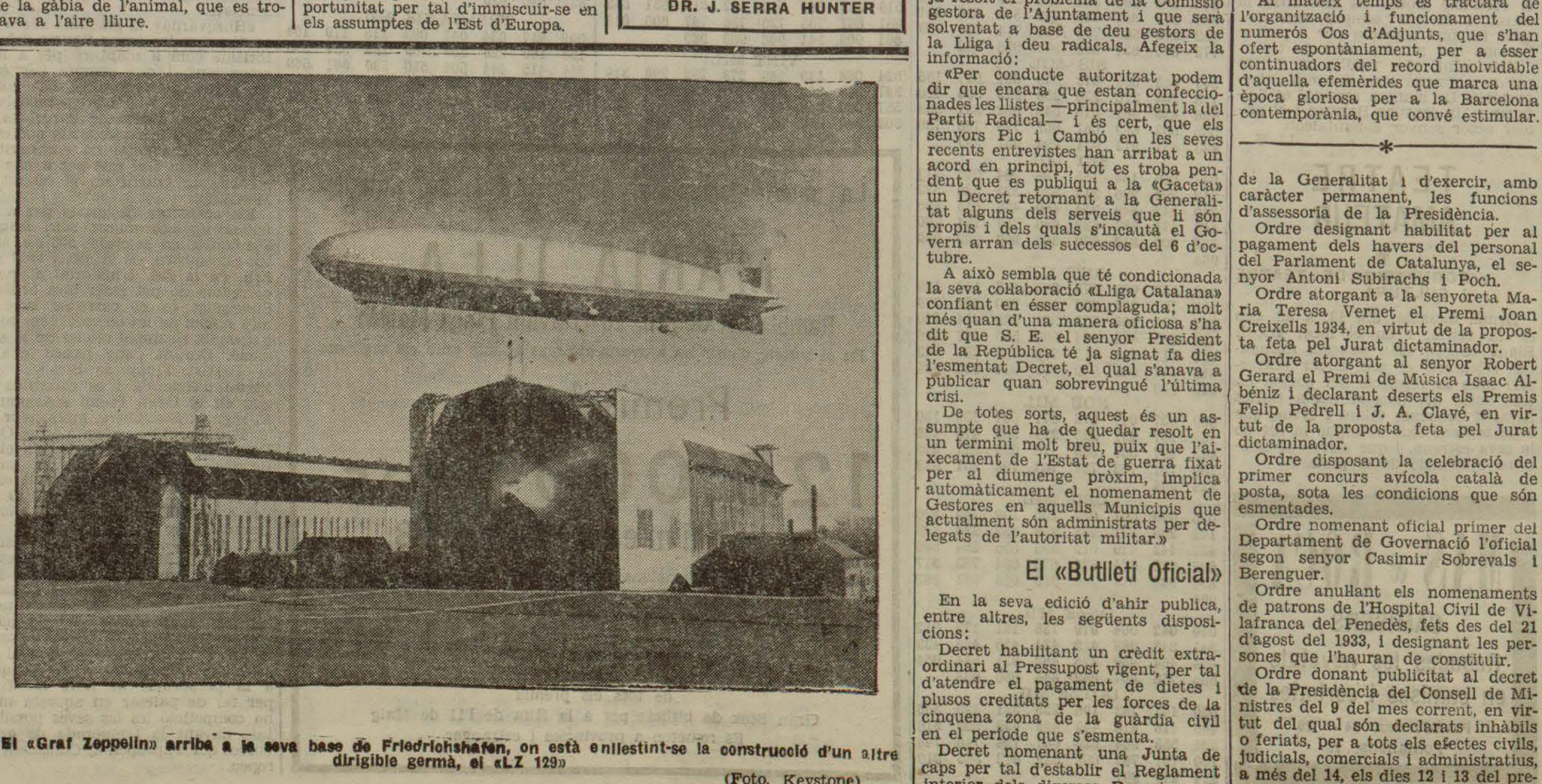

El «Graf Zeppelin» arriba a la seva base de Friedrichshafen, on està enllestint-se la construcció d'un altre dirigible germà, el «LZ 129» (Foto, Keystone)

Els Consells de Guerra d'ahir

Contra dos paisans pel suposat delicte de rebellió militar

Ahir al matí, a les deu, al Saló Biblioteca de la Divisió, va tenir lloc el consell de guerra per a veure i fallar la causa instruïda pel capità jutge senyor Ponce de León contra els paisans Manuel Mairal Giralt i Josep Maria Virgili pel suposat delicte de rebellió militar. Presidí el Tribunal el tinent coronel senyor Joaquim Coll Fuster, i actuà de ponent l'auditor de segona senyor Alfred Aguilera, de fiscal el tinent jurídic senyor Julià i de defensors els lletrats senyors Alfred Sanahuja i Joan L. Pujol i Font.

Les acusacions que es desprenen de l'apuntament contra els processats són que el dia 6 d'octubre anaven en un camió amb altres elements de les Joventuts d'Estat Català per la barriada del Poble Nou i en ella detingueren diversos ciutadans, n'escorcollaren d'altres i exerciren coaccions. Segons la versió d'un testimoni, el processat Mairal el dia 7 va hostilitzar la força pública. També assenyala que en un escorcoll que li fou fet al seu domicili li foren trobades tres pistoles i una escopeta de caça, per a l'ús de les quals tenia llicència i guies expedides pel Sometent de Catalunya.

En l'acte de la vista, el fiscal retirà l'acusació contra els processats Josep Maria Virgili, però la mantingué contra Manuel Mairal, per al qual demana la pena de sis anys de presó correccional.

El lletrat senyor Josep M. Sanahuja, defensor de Virgili, s'adhereix a la petició del fiscal i llegeix el seu informe fonamentant els motius que han induït el Ministeri Fiscal a retirar l'acusació.

El lletrat senyor Pujol i Font llegeix un brillant informe rebatent les acusacions del ministeri fiscal i palesa la manca absoluta de proves que hi ha contra el seu patrocinat, Manuel Mairal, i amb aquesta manca de proves, diu, no es pot condemnar. Fa unes consideracions de caràcter jurídic i acaba demanant la lliure absolució del seu patrocinat.

El Tribunal es retirà a deliberar en sessió secreta i dictà sentència absolutòria, sentència que no serà ferma fins que l'aprovi l'Auditor.

*

GOVERN GENERAL

*

El senyor Pic, a Tarragona

Ahir, el governador general interí es traslladà a Tarragona, acompanyat de diversos afiliats del partit radical i alguns funcionaris.

En alguns pobles del trajecte, el senyor Pic revistà els afiliats a «Acción Ciudadana», i a Tarragona, segons la nota oficiosa facilitada a la Premsa, rebé diverses representacions d'Ajuntaments governatius de la comarca. En aquesta recepció pronuncià un discurs assegurant que no anava a fer política, sinó a treball per Catalunya. Digué, també, que estava assabentat que un grup bancari estava disposat a facilitar fins a cent milions de pessetes, que fan falta per a obres a executar a Catalunya, amb la garantia de l'Estat i de la Generalitat, mitjançant una petita participació en els beneficis que es permeti amortitzar l'operació i els interessos.

Després de la recepció, hi hagué banquet oficial i acabat aquest el senyor Pic es traslladà a Reus, i retornà a Barcelona a darreres hores de la tarda.

* * *

El governador general interí no era ahir, al migdia, a la Generalitat. Digueren que havia sortit cap a Tarragona, amb totes les escoltes i cerimonials. Sembla que ha anat a inspeccionar la delegació de la Generalitat a l'esmentada ciutat, de la manera que pensa fer-ho també a Lleida i Girona. Es una disposició que prenen tots els Presidents de la Generalitat provisionals o bé interins, a l'objecte de donar-se compte del terreny on tenen al seu domini.

Les Comissions gestores

A títol informtiu reproduïm uns fragments d'un diari de la nit, que diu entre altres coses que es creu ja resolt el problema de la Comissió gestora de l'Ajuntament i que serà solventat a base de deu gestors de la Lliga i deu radicals. Afegeix la informació:

«Per conducte autoritzat podem dir que encara que estan confeccionades les llistes —principalment la del Partit Radical— i és cert, que els senyors Pic i Cambó en les seves recents entrevistes han arribat a un acord en principi, tot es troba pendent que es publiqui a la «Gaceta» un Decret retornant a la Generalitat alguns dels serveis que li són propis i dels quals s'incautà el Govern arran dels successos del 6 d'octubre.

A això sembla que té condicionada la seva collaboració «Lliga Catalana» confiant en ésser complaguda; molt més quan d'una manera oficiosa s'ha dit que S. E. el senyor President de la República té ja signat fa dies l'esmentat Decret, el qual s'anava a publicar quan sobrevingué l'última crisi.

De totes sorts, aquest és un assumpte que ha de quedar resolt en un termini molt breu, puix que l'aixecament de l'Estat de guerra fixat per al diumenge pròxim, implica automàticament el nomenament de Gestores en aquells Municipis que actualment són administrats per delegats de l'autoritat militar.»

El «Butlletí Oficial»

En la seva edició d'ahir publica, entre altres, les següents disposicions:

Decret habilitant un crèdit extraordinari al Pressupost vigent, per tal d'atendre el pagament de dietes i plusos creditats per les forces de la cinquena zona de la guàrdia civil en el període que s'esmenta.

Decret nomenant una Junta de caps per tal d'establir el Reglament interior dels diversos Departaments de la Generalitat i d'exercir, amb caràcter permanent, les funcions d'assessoria de la Presidència.

Ordre designant habilitat per al pagament dels havers del personal del Parlament de Catalunya, el senyor Antoni Subirachs i Poch.

Ordre atorgant a la senyoreta Maria Teresa Vernet el Premi Joan Creixells 1934, en virtut de la proposta feta pel Jurat dictaminador.

Ordre atorgant al senyor Robert Gerard el Premi de Música Isaac Albéniz i declarant deserts els Premis Felip Pedrell i J. A. Clavé, en virtut de la proposta feta pel Jurat dictaminador.

Ordre disposant la celebració del primer concurs avícola català de posta, sota les condicions que són esmentades.

Ordre nomenant oficial primer del Departament de Governació l'oficial segon senyor Casimir Sobrevals i Berenguer.

Ordre anullant els nomenaments de patrons de l'Hospital Civil de Vilafranca del Penedès, fets des del 21 d'agost del 1933, i designant les persones que l'hauran de constituir.

Ordre donant publicitat al decret de la Presidència del Consell de Ministres del 9 del mes corrent, en virtut del qual són declarats inhàbils o feriats, per a tots els efectes civils, judicials, comercials i administratius, a més del 14, els dies 12 i 13 del present mes d'octubre.

A causa del seu estat de salut, és concedida la llibertat atenuada al senyor Martí Esteve

L'autorització és per una setmana, durant la qual l'ex-conseller de la Generalitat serà sotmès a tractament en una Clínica

EL PLE DEL TRIBUNAL ES DONA PER ASSABENTAT DE L'ESCRIT DELS DEFENSORS RELATIU A UN DELS VOCALS

Madrid, 11. — Des de les onze fins a tres quarts de dues de la tarda, estigué reunit el Ple del Tribunal de Garanties Constitucionals. Assistí a la reunió, per primera vegada, l'ex-President el Consell de Ministres senyor Samper.

El secretari de l'alt Tribunal facilità la següent referència oficiosa de la reunió:

—En el Ple hi hagueren algunes manifestacions referents a l'actuació del senyor Samper com a President del Consell en relació a les sentències dictades pel Tribunal de Garanties durant el mateix període, i el senyor Samper donà explicacions.

A continuació, es donà per assabentat el Tribunal d'un escrit del senyor Riaza, el qual comunica el seu nomenament de sots-secretari d'Instrucció Pública, que passà a la Comissió d'Incompatibilitats per al seu estudi i, en conseqüència, acordar el que cregui més oportú.

Després es donà compte d'un altre escrit elevat pel lletrat senyor Ruiz Funes, defensor de l'ex-Conseller senyor Martí Esteve, el qual sollicita llibertat atenuada per una setmana. Després d'estudiat el cas, recaigué acord concedint vuit dies de llibertat, i sortirà de la presó el senyor Martí Esteve per a ingressar al sanatori de la Villa de Salud, de Madrid, a fi de guarir-se una malaltia que pateix i que, segons crec, —afegí— és del fetge.

El Tribunal es donà per assabentat que pel Govern francès ha estat denegada l'extradicció de l'ex-Conseller de la Governació de la Generalitat senyor Dencàs, que fou sollicitada pel Govern espanyol.

Així mateix hom donà compte de la publicació a la «Gaceta» del Reglament del Tribunal.

Es va veure després un recurs per abús de poders, presentat pel senyor Enric Carmona.

Sobre l'escrit dels advocats defensors dels ex-Consellers referent a la publicació d'un article per un dels vocals del Tribunal, no fou adoptat cap acord, i es donà per assabentat de l'escrit.

Fou nomenada una ponència formada pels senyors Silió i Beceña, perquè estudiïn i proposin normes de caràcter general que regulin les manifestacions polítiques dels senyors vocals i les dels lletrats, quan n'hi hagués.

Finalment, el Tribunal féu constar la seva satisfacció per la recopilació de lleis polítiques publicada pel secretari senyor Serrano Pacheco, i hom acordà adquirir-ne exemplars per a tots els vocals.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR SAMPER

Madrid, 11. — El senyor Samper el qual fou abordat pels informadors en sortir de la reunió del Ple del Tribunal de Garanties Constitucionals, i al qual saludaren i felicitaren per haver-hi assistit per primera vegada, manifestà que, efectivament, havia pres possessió.

El més important del Ple —digué— fou l'escrit presentat pels advocats defensors dels ex-consellers de la Generalitat, que ja coneixeu, però hom ha acordat que aquest escrit quedi arxivat, ja que no hi ha lloc a deliberar perquè no es pot prendre com a peça que formi part del sumari, i per això ha estat nomenada una ponència a fi que solucioni aquests casos.

UNA AMPLIACIO DE LA REUNIO

Madrid, 11. — Com a detalls ampliatoris de la sessió del Ple del Tribunal de Garanties celebrada aquest matí, hom sap que la reunió que donà començ a les onze del matí, fou invertida des d'aquesta hora fins a dos quarts d'una en la discussió entaulada amb referènria a la presa de possessió del senyor Samper. Intervingué aquest per tal de fixar la seva posició i rebaté els arguments dels vocals que estaven disconformes amb la seva presència al Tribunal.

El senyor Samper donà unes explicacions en resposta a les manifestacions fetes pels senyors Pedregal i Pradera respecte a la gestió del Govern que aquell presidí quant a la llei de conreus de Catalunya.

Els senyor Pradera i Pedregal donaren també explicacions sobre el particular.

El senyor Sbert digué que si en aquells moments en què es plantejà el referent a la llei de conreus de Catalunya el Tribunal no féu constar la seva protesta, no era noble fer-ho en altres circumstàncies.

El senyor Martí Alvarez va solidaritzar-se amb les manifestacions fetes pels senyors Pradera i Pedregal.

El senyor Minguijón parlà, al contrari, sostenint la tesi dels senyors Samper i Sbert.

El senyor Samper, digué, finalment, que si es sostenia per part dels senyors Pradera i Pedregal el disgust de veure'l formant part del Tribunal, ell demanava que es fes constar en acta el disgust que li produïa que aquells altres vocals continuessin exercint els seus càrrecs després de les manifestacions polítiques que vénen fent.

El 14 d'abril...

Commemoreu-lo amb la vostra aportació a la subscripció pro empresonats.

Donatius a les oficines del nostre diari, Ronda Universitat, número 25, pral.

L'Exposició Universal del 1888

A dos quarts de cinc de la tarda d'avui es reunirà al Saló de Juntes del Palau de Belles Arts, la Comissió Commemoradora de l'Exposició Universal del 1888, que presideix Joan Maluquer Viladot, per a tractar de la celebració del 47 Aniversari d'aquell gloriós Certamen internacional i honorar la memòria dels patricis que la varen portar a cap, morts fins a la data.

Al mateix temps es tractarà de l'organització i funcionament del numerós Cos d'Adjunts, que s'han ofert espontàniament, per a ésser continuadors del record inoblidable d'aquella efemèrides que marca una època gloriosa per a la Barcelona contemporània, que convé estimular.

*

EL PAQUEBOT «AQUITANIA» HA EMBARRANCAT

Londres, 11. — La terrible tempesta que durant la tarda i nit d'ahir i el matí d'avui s'ha desenrotllat sobre les costes britàniques ha produït grans danys materials, i ha estat causa que el paquebot gegant «Aquitània» toqués en uns baixos de sorra i s'encallés.

L'«Aquitània» ha embarrancat al banc de sorra de «Brambles», prop del port de Southampton.

Immediatament demanà per ràdio el concurs de diversos remolcadors, i han acudit nou d'aquests vaixells que iniciaren immediatament els treballs per tal de posar a flot el vaixell embarrancat, sense aconseguir-ho.

Després d'una conferència entre l'oficialitat de l'«Aquitània» i els pràctics arribats de Southampton, s'acordà trasbordar a un altre vaixell els 300 passatgers que conduïa el paquebot encallat. L'operació s'efectuà ràpidament i en poc temps les 300 persones quedaren embarcades còmodament a bord del «Dalleges» que prosseguí el viatge a Southampton.

La tripulació de l'«Aquitània» continua a bord del vaixell, que no corre per ara cap perill.

Es creença general que aquesta tarda podrà quedar a flot l'«Aquitània» aprofitant l'alta marinada.

HA ESTAT POSAT A FLOT D'AIGUA

Southampton, 11. — Aquesta tarda ha estat posat a flot el gran paquebot anglès «Aquitània», que ahir embarrancà a conseqüència del fort vent.

La posició del vaixell, a conseqüència de la seva grandària, era bastant difícil, però l'alta marinada ha ajudat molt en la tasca de posar-lo a flot. En els treballs s'empraren deu remolcadors.

S'ha comprovat que l'«Aquitània» embarrancà en un banc tou de fang, per la qual cosa es creu que les seves avaries no són d'importància. El vaixell serà examinat al dic pels escafandrers.

*

Baralla entre ministres

Montevideo, 11. — Des de fa molt temps es venia mantenint una violenta polèmica entre els ex-ministres de l'Interior senyors Ghigliani i De Micheli.

Ahir a la tarda acabà tràgicament aquesta querella. Quan el senyor De Micheli es trobava a la sala de Comissions del Senat parlant amb alguns companys s'apropà a ell el senyor Ghigliani, i de sobte es va treure una pistola de l'americana i disparà quatre trets contra el primer, que resultà greument ferit.

Una vegada comès el fet, el senyor Ghigliani es constituí presoner amb tot i posseeir la immunitat parlamentària.

El senyor De Micheli fou conduït a l'hospital on s'ha qualificat el seu estat de greu.

La víctima d'aquest succés dirigeix el periòdic «Uruguay» que mantenia la polèmica amb «El Pueblo» que dirigeix el seu agressor.